

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ ଲିମାଟେଡ୍

୧୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅପ୍ରକଟିତ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ମହିଳା ମୁଦ୍ରା ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ

ମୂଲ୍ୟ ଅପ୍ରିମ ଦଶାୟ
ବାଣୀକ ଟ ୫୯ ଟ ୨୯
ଭାବମାସୁଳ ଟ ୦୩ ଟ ୧୯

ବର୍ଷାଲଗି ଏ ଜଳରେ ସେବେ ଭାବନା
ପଢ଼ ସାଇଥିଲୁ ସମ୍ମତ ସେଧର ନାହିଁ । ଯାଇ-
ଯୁର ଏବେ କେତ୍ରାପତା ସଦ୍ଵିକଳନମାନଙ୍କରେ
ଏ ସମ୍ପ୍ରାଦାରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଛି କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ଧାଳୟ ଅଳ୍ପକରେ ରେପର ନାହିଁ । ଏ ନାଗ-
ରରେ କେବଳ ଧୂଳମାର ଦେବା ଭାବ ଆଜି
କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୟତୀଶ୍ୱାର ଦେଲା
ଆଜି ବର୍ଷା ଅଗ୍ରବିରୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ଗୁଣ ଆର-
ମ୍ବ ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ । ବଡ଼ ଚିନ୍ତାର କଷ୍ଟଯୁ
ଅଟ୍ଟି ।

ୟାକୁ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି ବିଶେଷା
ଠାକୁରାଙ୍କ ବେଳା ଉଦ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧ ସକାଗେ
ଯାଇଥିରେ ଜମିଦାର ଏବଂ ଅଳ୍ପନ୍ଧନ୍ୟ ହତ୍ତୁ
ଲେବମାନେ ଏକ ସର୍ବ କର ଅବଶ୍ୟକୀୟ
ବ୍ୟଥ ହେବାହାର ସଂଶୋଦ କରିବାର ସ୍ଥିର
କରିଥାଇନ୍ତି ଦୁଇହଜାର ଟଙ୍କା ଆଦାୟ
କେଲେ କାମାରମ୍ଭ ହେବ । ଏଥରୁ ଏକା
ଗୋଧୁମା ସହଦେବ ମହାପାତ୍ର ଜମିଦାର ଏକ-
ଦଙ୍ଗାର ଟଙ୍କା ଦେବା ଦେବାକୁ ସ୍ଥାବନ ଦୋଇ
ଥାଇନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ନିଷୟ ଥିଲା ।

କରୁ କି ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀ ଏହାକୁ ଶାଦୀପଥ
ଦେବାକୁ ତୁଟି କରିବେ ନାହିଁ ।

ହିଙ୍କକଥାଟରେ ସେହି କଥାଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାରୁ କଳ ବ୍ୟାଅଛି ତହିଁର ମନ୍ଦିରକ
ଏଥେ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଅଣ୍ଟ ଦେଖାଯା
ଲେବମାନେ ହୃଦୟ କର କେଉ ଅଛନ୍ତି ହିଙ୍କକ
ଥାଟ ଏହି ଓରହାର ମାରବାତମାନେ ଅଧି-
କାଂଶ ଅଂଶ କେଉ ଅଛନ୍ତି ଏହି କେହି,
ଗ୍ରାମବାସୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣାର ସାମାଜିକ ସାହଚର-
ତନ ସାହୁର ପୂର୍ବକ ଏଥରେ ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ହୁରତବାସିଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବଜ ପ୍ରକଳ୍ପ-
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟଇ ଏହି ଅମେରିମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲୁ
ବି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତସାମୃତ ଲାଭକର ବେବ ଏହି
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ସାହୁର ଦୃଷ୍ଟି-
ହେବ । ମାରବାତମାନେ ପ୍ରଧାନ ଲୁଗା ବିଚେତନ-
କା ଅଟନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ସହିତେ ସାର୍ଥ ରହିଲୁ
ତହିଁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କା ଲଭିବା ସନ୍ଦେହାଜ୍ଞାତ
ବୋଧ ହୁଅଇ ।

୪ ଅମ୍ବମାଳକୁର ପାଇସୁରସ୍ତ ସମାଦିଦାତ
ଲେଖିଥରୁ ବି ଗ୍ର ଦିବେଜା ଠାକୁଶିଶୀବ
ମନ୍ଦର ନିକଟରେ କୃତ୍ତାବୁଶ ନାମରେ ଏକ
ପୁଷ୍ଟିରଣୀ ଅଛି ବନ୍ଦୁ ବାବନ୍ଦୁ ପଲୋଭାବୀ
ହୋଇ କି ଥିବାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଜଳ ନିଶାନ୍ତ ମନ
ଏବଂ ଅସ୍ତାନ୍ତକର ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ
ସେଠା ମିଳନିଷିଧାଳିତ ନିଜ ବ୍ୟସରେ ଛଲୁ
ପୁଷ୍ଟିରଣୀଙ୍କ ମସିମତ ବିଶବାର ଭାବ ନେଇ
ଥିଲାନ୍ତି । ମିଳନିଷିଧାଳିତର ଏ ବାର୍ଷିକ ବଜା
ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟଇ । ଏପରି ବ୍ୟସକୁ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ସବୁଧୀ କନ୍ତୁ କାରଣ ଜଳ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରାଣ ଅଟଇ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏଠା
ମିଳନିଷିଧାଳିତକୁ ସେପରି ରୁଦ୍ଧି ଯୋଗାଇ
ନାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ଅଛିଲୁ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ
ଜଣାଉଥିଲୁ ସେ ସ୍ଵରୂପୋଡ଼ିମ ପରିବା ନାମରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ସଂବାଦପତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ପିଣ୍ଡିଙ୍କମାଳାର ସହା-
ଲଯୁରେ ଜନ୍ମଗତି କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ-
ମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସହି ଏହାର ପ୍ରଥମସଂଖ୍ୟା
ପାଇସ୍ଥିବାର ଶୀତାର ଚରୁଆରୁ ବାରୁ ଦାସଧଳ
ସମ୍ମ ଏହାର ସମ୍ମାଦକ ଅଟକୁ । ଏହା ପ୍ରତି
ସେମବାର ପ୍ରମୁଖର ହେବ ଏବଂ ଏହାର
ବାର୍ଷିକ ଅଗ୍ରିମ ମଳ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ଛଜା ବର୍ଷକୁ
ଟ ୩୫ ଲେଖାଏ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵରୂ-
ପୋଡ଼ିମର ସଂବାଦ ଜାରିବାକୁ ଉତ୍ସାହା-
ବର ସେପର ଅଗ୍ରହ କାହା କାହାରକୁ ଅବ-
ଦିତ କାହିଁ । ଏହି ପଢ଼ିବାଦ୍ୱାରା କାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ପାରିବ ଅତିଥି ଆମେମାନେ ଆଶା-

ସିରପ୍ରାଦାରଙ୍କର ଦେବନ ଦୂରିର ବିଥା
ଲଗିଅଛି । ବଜ୍ରାଳ ମହିମେଷ ରେବନ
ବୋର୍ଡର ସେକେଟରଙ୍କୁ ଏ ଉଷ୍ଣପୁରେ ଏକ
ପଥ ଲେଖି ଅଚାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାୟାଏ ସେ
କଲେକ୍ଟର ଓ କମିଶନ୍ ସିରପ୍ରାଦାରମାନେ
ସିଦ୍ଧାତ ଦେବନ ପାଇବା ସକାଶେ ଦ ୨୦୯

ଭର୍ମ କରିବାର ସେଉଁ ନିୟମ ସଞ୍ଚାଳ ପ୍ରତିକଳି
ଅଛି ବାହା ବଠିଲ ଅଟଇ । ଏଣିହି ଦଶବର୍ଷ
ଭରିବାରୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ପୂର୍ବବେଳେନ
ପାଇବେ ଏବଂ ଜନ ଓ ମାଲିଖେତଙ୍କ ସିରପ୍ରା-
ଦାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରତିକଳି
ହେବ । କେବଳ ଏଥରେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କର
କେବେ ଅଧିକା ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ିବ ବୋର୍ଡ ରହିର
ଭିପୋର୍ଡ କରିଲ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ ନିୟମ ଆଜ୍ଞା
ଦେବେ । ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କର ଏବେବିକେ ପୁନଃ
ଗୁରୁ କରିବାର ଚେତ୍ତା ଦେଖି ଆମେମାନେ
ବଜ ଆନନ୍ଦକ ହେଲୁ ମାତ୍ର ଏବା ବିରପ୍ତାଧା-
ରିବ ଉପରେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରଣ କରି ଗରିବ
ମୋହରରମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟାବଳେ ବିଶ୍ଵରକ୍ଷଣସଙ୍ଗ
ମୁଦ୍ରଣ ହେବ ନାହିଁ । କେତନ ବୁଦ୍ଧି
ବିଶ୍ୱରେ କ ୧୦ ର୍ଷର ନିୟମ ସମସ୍ତ ଅମଲଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ କଠିନ ଅଟଇ ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତରେ
ଦଶବର୍ଷ କଲେ ସମସ୍ତବର ଦୟାବ ବଢ଼ିବ
ଏବଂ ତାହା ସଜାର୍ଯ୍ୟ ପରରେ ସବଧାକଳକ
ଅଟଇ । ଆମେମାନେ ଏବାକୁ ଅଣା ହୁବୁ କି
ଏହି ନିୟମଟି ସକଳ ଅମଲଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକଳି
ହେବ ।

ତଳା ବର୍ଷର ଛକାଳଗ ଏବ ମୁକ୍ତାଶ
ପଦ୍ମମା କି ଯାଦା ଗଢ ଫେରୁଏଣ ମାସରେ
ମୁହଁର ଦେଇଥିଲ ବହିର ଫଳ କନକତା
ଗରେଟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି ତେଣାବୁ
ଏକଜଣ ଉଚ୍ଛବେଣୀ ଏବ ଦୂରଜଗ ନିମ୍ନରେ
ଶିର ଛକାଳଗ ପଦ୍ମମା ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥ
ହୋଇଥିଲେ ଏକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏକ
ଜଗ କିମ୍ବାଥିର ଦାସ ନମ୍ବୁଣ୍ଡେଣୀର ଉବାଚିତ
ପଦ୍ମମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତାଶ
ପଦ୍ମମା ଦେବା କରିବ କୁ ଶାଶ ଉପରୁ
ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଛୁଟି ଲାଖିବ
ବାର୍ଷିକ ଦେବ ଅପ୍ରକାଶିତଃ—

ଫଳୋଦଳାର ପାହ	ମନ୍ଦିରର ଟଙ୍କା
ଛୁଇଦତ୍ତପ୍ରସାଦ ଲଜ୍ଜାପାତ୍ର	ଲଜ୍ଜାଦିରା ଗାଁ
କେବେଳାଟ ବୋଧୁ	ଦିଯାକର୍ତ୍ତର ପାହ
ପଥାକଟ ମହାମାତ୍ର	ଶୈଳଦହାର ଚନ୍ଦ
କାତକୁଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘ	ମନ୍ତ୍ରକୁଣ୍ଡ ବାଁ
ଅଭିଭାବ କଥାମା	ହଳଦିବ ବୋଧ

ପର୍ବତୀରେ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକରୁ ଜଣା ପାଇଁ
ଦସବା ବଜା ପ୍ରାଚିକର ଘର ହୁଏ କିନ୍ତୁ
ଅମ୍ବୁମାଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବିଷ୍ଣୁଗାନ୍ଧିରୁ ଲିଙ୍ଗ
ଅଭ୍ୟର କଟିଲ ହେବାର ଅଧିକା କହି ଦେଇ

ଜଣ ପ୍ରାଥମି ଦଳଗୁଡ଼େ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ
ସୁଲେ ହେ ପ୍ରଶାନ୍ତରୁକରେ ବିପାଳ ଲାଗାଇବା
କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । କୋହିଲେ
ଅଶ୍ଵରାର ପ୍ରଶ୍ନମାନ ବଜ କଠିନ ଥିବାର ବା-
ବାରାର ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ବିପିଲାମ୍ ପତ୍ର

ତେଜ୍ଜାନାଳ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କପିଲାସ
ପଢ଼ଇ ଏହି ସେଠାରେ ବିଶକମାଳ ଗ୍ରୂ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଶେଖର ମହାଦେବଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମନୋଦେବ
ଦୟାନ୍ତ କେହି ପଡ଼ିପ୍ରେରବ ବାନେଶ୍ଵର ସହା-
ଦବାହକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ତହଁରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ମହାଦେବଙ୍କର କ୍ଷୁର ଆୟୁ
ଏବଂ କାହାଙ୍କି ଉଣ୍ଟାରରେ ଥିଲେବ ଟଙ୍କା ଗଢ଼ି
ବ ଅଛି । ଏହି ଦେବାଳୟର ଭାବ ଗୋଟିଏ
କମିଟୀ କ୍ଷୁରେ ଅର୍ପିବ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଜାଗ୍ର
କମିଟୀର ସହୃଦୟାନ୍ତେ ଏ ଟଙ୍କାର ସତ୍ତ୍ଵୟୁ
ଦିଷ୍ଟୟରେ ବିହୁମାତ୍ର ମନୋଯୋଗୀ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ନିୟମିତ ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବାହିକାରୀ ସହିତ ଜୀବ ହୋଇ ବକ୍ତ୍ଵ
ଅଛି । ଏ ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏତେ
ସମ୍ଭାବି ଅବଦବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଢ଼ି ରହିବା
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟକ । ମେଲଦରର
ଥିଲେବ ଦେବାଳୟ ଏବଂ ସଦାକର୍ତ୍ତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ରେ ବିୟନ୍ତ ଥିବା କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ
ଭୁଲକା କରି ଦେଖିଲେ କପିଲାସ କମିଟୀର
ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶିତ ପ୍ରକାର ହେବା କପିଲ ନୁହଇ
ସେବେ ଏ କମିଟୀ ଯୋଗିବା ଦେଖିଲ ପାଇ
ରନ୍ତେ ଭେବେ ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସନାର
ହୁଅନ୍ତେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏକବିକିତ ବିରତ ମଣି
ଅଛି । ସେ ତେଜ୍ଜାନାଳ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଏହି କପିଲାସ
ପଢ଼ଇ ଓଡ଼ିଗା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅତିରିକ୍ତ
ସମ୍ମଦ୍ଦାୟକ ଏହି ବନ୍ଦର ଶାର୍ଥପୁରାଳ ହୋଇ
ଥିବା ପ୍ରତିକାଳେ କମିଟୀ ଅପଣା ବିର୍ଦ୍ଦିତ
କରି ସୁରକ୍ଷାଗୁପ୍ତ ନିଷାଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ତେ
କିଛି ହେଉ କାହାନ୍ତି । କମିଟୀରେ ଯେତେ
କେହି ଶୁଣିଛି ସଦସ୍ୟଦୀବେଳେ ବା ତୁବ
ମଣିଲ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ଭେବେ ସେ ତୁ
ନିୟୁଗବାରାର ଅଟକ ଏହି କାହାର ପରିମାଣ
କରିବା ହାତିଲ ବ୍ୟାପାର କରଇ ।

କେବେ ଏହା ଦୟାକୁଳ ହେବ ।

(ଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ଦିଲ୍ଲୀ
ମିଉନିସିପଲ୍ ବିଜେଟ ।

ସଦର ଭବ୍ୟିଲ ଅମଳ	ଟ ୨୭୦
ସଦର ସପାର	ଟ ୨୨୮
ଜନ ଓ ମୂରୁ ରେକଣ୍ଟ୍ସ୍ ରଖିବା	ଟ ୧୦
ସଡ଼କରେ ଆଲୁଆ ଦେବା	ଟ ୧୦୦
ସତର ନିର୍ମିତ ଓ ମରମଳ	ଟ ୨୫୨୪
ସଡ଼କରେ ଜଳ ଜିହବା	ଟ ୮୪
ନର୍ମା	ଟ ୪୭୫
ତଳ ଯୋଗାଇବା	ଟ ୫୦
ମିଛିଲସେଲ ଗର ଲମ୍ବିଶ ଓ ମରମଳ	ଟ ୧୦୦
କଷେତ୍ରଖାନା ପାଏଖାଲା ଏବଂ ହାଟ	ଟ ୨୨୦
ଟାଲ ଓ କାଲାଗାଟ	ଟ ୨୩୭
ସ୍ଵାପ୍ନବିଧାଳ ଓ ଦାତବ୍ୟଧାଳା	ଟ ୧୧୫
ଶିଥା ବିକ୍ଳଳ ଓ ଶିଳ	ଟ ୬୫୦
ଶୁଣାଶର୍ତ୍ତ	ଟ ୫୦
ବାଜେ	ଟ ୪୨୦
ପ୍ରାଣକୁ ଏବଂ ପ୍ରଦେଶୀକୃ ପଣ୍ଡିକୁ	ଟ ୧୪୦
ସାହାଯ୍ୟବାନ	ଟ ୧୪୦

ଶତବିର୍ତ୍ତ ଅନୁମାନକ ବ୍ୟୁତି ୧୯୭୧୪୯
କା ୧୩ ମାତ୍ରଥିଲ ହିନ୍ଦୁ ତାହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ
କେ ୧୯୭୫୪୯୫ କାମିଟି ବ୍ୟୁତି ପଢିଥିଲା । ଆଜି
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷର କଣେଟି ମିଟ ବ୍ୟୁତାରୁ
ଠିକ ବନ୍ଦକାର ଏବଂ ଗର ବର୍ଷର ବକେ-
ଟରୁ ସାବେ ଛନ୍ଦକାର ଟଙ୍କା ଅଧିକ ହୋଇ-
ଅଛି । ଏଥର ପରି ରୂପର୍ବତରେ ପୁଲିସ ଝର୍ଣ୍ଣ
ଦୂରଦର ସାତେ ପାଇଁକାର ଟଙ୍କା ପଢିଥିଲା
ସେ ଝର୍ଣ୍ଣ ଏଥର ପତି ଲାହୁ ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼
ଠାରୁ ଖକୁଟି ୧୦୦୦୮ କାଳୀ ଏବର ଅଧିକ
ବ୍ୟୁତ ହେବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଥାଏ । ପୁଲିସ
ବଂକୁ ପେଟ୍ ଟଙ୍କା ଏ ମିହନିଧିପାଲିଟିକ
କାର ହେଲା ତାଙ୍କା ଭଲଲାଖିର ଦୂର ନିଯୋଗ
ହୋଇଥିବାର ବକେଟରେ ଦେଆ ଥିଲା
ମଥା—

ବ୍ରିଜାଦାନ	₹ १५००
ଅଲେହ ଦାନ	₹ १०००
ସତ୍ତର ସମ୍ପାଦ	₹ ९९୮
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରଥମ ତେଜିଲୀୟ ନିରକ କି- ମୁ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥି ପରେ ନିର୍ମାଣିପାଇ-	

କୁ ବଦ୍ୟାଶିମା ଏବଂ ସତକରେ ଆଗୋହ
ଦେବାର କୌଣସି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନ ସ୍ଥଳ !
ଶେଷ ଲଜ୍ଜିତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଅଛି ବେଳ
ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକା ବିଷୟର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ
ଅଛି । ଏପରି ସତକ ତେ ନର୍ଦମା ଓ ଗୁହାକ
ନିମିଣ ଓ ମରମର ଏବଂ ଜଳ ଯୋଗାଇବା

ତେ ଜଳ ସେବନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅଧିକ ବ୍ୟାପୁ ଧରା ଯାଉଥିଲା । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଜଳନ୍ତ୍ରିତ ନୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକିର ପାଇଁ
ନିଶ୍ଚିନ୍ଦନ ଟଙ୍କାରେ ହେବାର ସଂକଳ
ବୋଇଥିଲା ଯଥା—

ନର୍ମା	ଟ ୩୫୦
ଜଳ ଯୋଗାଇବା	ଟ ୧୦୦
ନିର୍ଜନସିଧାଳ ପୁର	ଟ ୫୮୦
କସାଇଖାନା	ଟ ୨୦୦
ମୁସଲମାନଙ୍କର କକରଷ୍ଟାଳ	ଟ ୧୦୦୦
ବାଙ୍ଗ ଝର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଜନସିଧାଳ କରିବୁ ସକାଗେ ଟ ୨୫୦ କା ଏବଂ ଗୋପୁନା- ମାନଙ୍କ ଆହାରପତ୍ରିକ ଦେବା କାରଣ ଟ ୧୦୦ କା ଧର ଯାଇଥିବା ।	

ଉପର ଲଜ୍ଜିତ ବିବରଣ୍ୟରୁ ପାଠକମାନେ
ଦେଖିବେ ସେ ମିଳିଯ଼େପାଇଲାଟି କଲିବ ବର୍ଷର
ଆୟ ଏକ କଳବଳ ବାଲୀ ଦୁଷ୍ଟିରେ କଥା କାରାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟପ୍ତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ-
ଥିଲେହେଁ ନଗରବାସିଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅଭାବ
ପଞ୍ଚରେ ଯଥା ବିହର ହିବେତନା ହୋଇ
ନାହିଁ । ବିଜେଟ ଦେଖିଲ ମାତ୍ରକେ ପ୍ରକାଶ
ପାଉଥିଲୁ କ ସବୁ ବାବରରେ କହିଁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
କରିବାକୁ ହେବ କେବଳ ଏକବ କିମ୍ବର କରି
ବଜେଟକର୍ତ୍ତା ଇତ୍ତାନ୍ତସାରେ କାହିଁରେ ଅଧିକ
ଓ କାହିଁରେ ବା ଜଣା ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲୁ ।
ବିଜେଟ ମଞ୍ଜୁର ହେବା ସବୁରେ ତିବିକଣ
ଗର୍ଭିମେଷ ହରମର୍ଗୀୟ ଏକ ଭାଲକଣ ସାଥୀନ
କିମ୍ବନର ଥିଲେ । ସାଥୀନ କମ୍ପିକରଣ
ମୟରେ ଜଣେ ଲିଂଗର ଓ ଦୂରକଣ ଦେଖାଯୁ
ଦ୍ୱାରୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଜଣା-
ସାଏ ସେ ଏମାନେ ନଗରର ଅଭାବ କହିମାନ
ଜାଏନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେଥି ପରରେ କେହି
କିଛି ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ନାହାନ୍ତି । ନଗରରେ ନ-
ର୍ଦ୍ଦମାର ବନ୍ଦାବନ୍ତ ଅଧୀ ଜାହିଁ ଗୋଲିଲେ
ଅରକି ଦେବ ଜାହିଁ । ନର୍ଦ୍ଦମା କହିଲେ ଲେବେ

ବରର ମଇଳା ଜଳ ପର ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଚକହୁ ସେ ଜଳ ଦାଣକୁ

ଶୁଣି ଦେଇ ସ୍ଵଜା ଦଣ୍ଡ ଗୋଗ କଲବୁଅଛନ୍ତି । କର୍ମ
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅପରାଧରେ ସେବେ ଲୋକ ଦଣ୍ଡ
ପାରୁଅଛନ୍ତି ଭାଙ୍ଗା କାହାରକୁ ଅବିଷତ ନାହିଁ
ଅଥର ଏହି ଶୁଭୁତି ଅଭାବ ମୋତନ କରି-
ବାର ଉପସ୍ଥିତ ବିନୋବସ୍ତୁ ଅବଧ ହୋଇ
ନାହିଁ ଏବଂ ଭାଙ୍ଗା ଦେବା ପୁଷ୍ପରୁ ଗୋଟାଏ
ସତକରେ ଗୋଟା ଦେବିରେ ଆଳୁଆ ଦେବାଧାର
କମିଶନରମାନେ ମହା ବ୍ୟସ ଯେମନ୍ତ କି ଏବା
ନ ହେଲେ ନଗରବାସିମାନେ ଆଉ ଦଣ୍ଡ
କିମ୍ବା ଧାରିବେ ନାହିଁ ।

ଜଳବନ୍ଧୁ ଲଗରର ଅନ୍ୟତର ଗୁରୁତ୍ବର
ଅଛି ଅଟଇ । ନଗରର ଦୁଇପାଞ୍ଚରେ ଦୂର
ଦୂର କ୍ଷୟା ମାତ୍ର ଏହି କିମ୍ବା ସମୟରେ
ଦୂରେ ଶୁଣିଲ, କାଂସୋଡ଼ରେ ଦୂରମାସ
ହେଲେ କଳ କାହିଁ ଏବଂ ମହାନିଃଶ୍ଵର
ଦିଗ୍ଭାଗରେ ଶୁଣାଇ ଦିଆ ଯିବ । ନଗର
ମଧ୍ୟରେ ସେ ଗୋଟାକେତେ ଧୂରଣୀ ଅଛି
କାହିଁର ଅବସ୍ଥା ଅଛିନ୍ତା ମନ୍ଦ । ଗଜାମନିର
ଏ ନଗରର ଅଛି ଦୂର ଧୂରଣୀ ଏବଂ ମଧ୍ୟ-
କଳରେ ସିର ମାତ୍ର ଏହାର ଦର୍ଶନମୟ ଅବଧିପା

ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବିଲଶଣ ଜଣାଅଛି । ବି ଭୂଷା-
ୟରେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରୀ ଖରଦିନେ
ସନ ଓ ପାନ ସେଗ୍ୟ ଜଳ ଯୋଗାଇବାର
ଦେବ ଗହଁର କିମ୍ବାକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଲାଗୁ
ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଜଳ
ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୋହାର ଘରରେ ସତକରେ ଜଳ ଦେ-
ବାର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଵକିଧା ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜେବଳ ବଡ଼ ? ଦେଇବା ସତକରେ ଜଳ
ହୁଏ ଦେଉଥିଲା ମାତ୍ର ନଗରର ଅୟକାଂଶ
ସଜକ ଥୁଲିମୟ ହୋଇ ନିବାରୀ ଏବଂ ପଥକଳର
ପୀତା ଦୀପ୍ୟକ ଦୋରଥିଲା ଅଥବା ସେଥିର
ବିଧାନ ନ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କି ଯାଦା
ଆଜନଗରରେ ହୃଦ ଏବଂ ଭକ୍ତିର ଟାକ୍ସିବାରୀ-
କର କିଛି ମାତ୍ର ଉପକାର ଲାଗୁ ଭାବୁଁରେ
ଟ ୧୫୦ ଟା ଏବଂ ଗୋପନୀୟମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର
ଦେବା କାରଣ ଟ ୧୦୦ ଟା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇ-
ଅଛି । ଏହି ଅଳର୍ଟକ ବ୍ୟସ୍କରୁ ଜଳସେତନରେ
ଖଣ୍ଡି ଦେଇ ଥିଲେ ଆଉ ଦେଇବେ ସଜକର
ଥୁଲ ମରନ୍ତା ଓ ଭାବୁଁରେ ଟାକ୍ସିବାରୀଙ୍କର
ପ୍ରକୃତ ଉଥକାର ହୃଦୟକୁ । ବିଶିଶନରମାନେ
କେହିଁ ହୁବିରେ ଯେ ହଜୁ ବଗିରୁ ସକାଶେ
ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୁଇ ପାଇଁ
ନାହିଁ । ଏ ନଗର ସତକ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ

ନିରାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲାର କୁହା ଗଲେ
ଗୁଡ଼ିଳାଙ୍ଗି ବିଶ୍ଵ ବି ଯଥେଷ୍ଟୁ ନ ଥିଲ ?
ସେମନ୍ତ ସେତେଷେସ୍ କନିଠା ବିମସ୍ ଶାଦେବ-
ବିବ ଶାମଶୟାଲୀ ଗୁଡ଼ିଳାଙ୍ଗି ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ବକୁ ଅନ୍ତମୋଦନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ମେଉ-
ନିଷିଧିଲ ବିମିଶନରମାନେ ମାନ୍ଦ୍ରି ଶାଦେବବର
ଜୀବନିନିରାକୁ ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁବକୁ ଅନ୍ତମୋଦନ
କରିଅଛନ୍ତି । ବରଂ ସେତେଷେସ୍ ବିଶ୍ଵରେ
ସତକ ସକାଶେ ଗଛମାନ ପ୍ରସ୍ତୁବ ହେବାହୁର
କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି ଏଥରେ ଭାବା ସୁଧା
ଦାହୁଁ । ଏ ଅପରିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦ୍ରି ଶାଦେବ
ବିମସ ଶାଦେବକଳ କଳ ଯାଇଥିଲାନ୍ତି ।

ସାଧାରିକ ସଂବାଦ ।

ଅନ୍ଧମାଳକ ବଲେଦୂର ସାହେବ ଓ ତୁରମାଳ କଥା
ପାଇଲି ଗପ କର ଯାଇଗଲେନ ଅଶୀମୀ କାହିଁ ତେବେ
ଅଦେବ । ଏ ବନ୍ଦାଦ୍ୱାରେ ପୋଠ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରଣ ଚାହା
କି ର କରିବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ।

ଯାଇଦୁଇର କାହାଥିଲ ପ୍ରତିମାମାନ ଅବଧି କିମ୍ବା ଯାଇ
ହାତାଟି ସତ ସେ ସତ ଦେଖିବା ଭାବର ବସନ ଯାହି ଆ
ଗଲାଏ । ପଢିଲେ ଯେବେଳର କୌଣସି ଦେଖାଏ ତାହା
ବସର୍ତ୍ତନ ଦେଇ କେବଳ ଫଳ ହେବ ? ଯେବେଳର ପଠନ
ମାତ୍ର କରିବ ତୋର ଜାହାନ୍ତି ହେବେ ଏହି ଯେବେଳର
କୈଥା କରିବ ଅଛି ।

ଶାକପୁରକ ନୃତ୍ୟ ଦେଖୁଣୀ ମହିନ୍ଦ୍ରୀଳ କାହା ଦେବ
ମାତ୍ର ରାସ କମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିବା ପାଇଲେ ଅଛି
ମହାକାଶ ହୋଇ କୁରୁକୁ କିମ୍ବା ମହାକାଶ ଅଛି ।

ସମ୍ବାଦାରେ ପଞ୍ଚମ କୁଳା କର କାର-
ଆହାମାବଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତଯେଣା ॥ ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପି ଶ୍ରୀ
କୁଳ ମୁଖ୍ୟ ରତ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ମୋତ୍ସବର ବଦଳାନନ୍ଦ-
ର ରତ୍ନ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ ଦେଖାଯାଏ । କୁଳା ବନ୍ଦର ମୁଖ୍ୟ
ତର ପରିବର୍ତ୍ତକାରୀ କର ଶାନ୍ତିକର କରିବ ।

ମହାମାତ୍ର ସର ଶାନ୍ତିକଳାଦର ତଥ ସୁଖ ଅକାମୀ
ମାସରେ ବିଜ୍ଞାନିଶା ମନ୍ତ୍ରିର ଦୟବନ୍ଦୁ ଶାନ୍ତି ଦର୍ଶକ
ଓ ସମ୍ମାନ ପତ୍ର ଅଛି ।

ବାହୁଦର ଗନ୍ଧିତ ଅମ୍ବିକ ସ୍ଥାବଳୀରେ ପ୍ରସାରିବା
ର ଚର୍ଚା ପାଇଁ ଦୂରାର ଟେଲା ଥିଲା । ସଙ୍ଗଠନରେ
ଯେତୀଥିବା ତାହା ବୃଦ୍ଧି କରି ପାଇ ଦୂରାର ଟେଲା ଖର୍ଚୁଳୁ
ବୋଲି ସୁଅଶ୍ୟା । କୁଳରବସର ଅଥବା ଘେପୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରାଣିହାତ୍ମକ ହେଉଥିଲା ।

ତୁମାମର ସମ୍ପର୍କ ମୋକଦମାରେ ସେଠା କୃତସମ୍ମନ
ତଥା ସମ୍ମାନକରଣ ପ୍ରତି ସେହି ଦୟା ଦୋଷଧୟେ । ତାଙ୍କ
କୋର୍ଟ୍‌ର ବନ୍ଦରେ ମାତ୍ର କବି ହୋଇ ଉତ୍ସମାନା ତଥା
କେବଳ ବିଚାର ମାତ୍ର ଦୋଷଧୟ ହାଇଗୋର୍ଡ ସୂଚ୍ୟର
କଲେ ସବୁ ମାତ୍ର ତଥା ଅତାଳିତର ଅକ୍ଷୟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି
ହାତ ମହାତ୍ମା ପାତ୍ର ହଲେ ମାତ୍ର । କବି ଦୂରଧୟେ କବି
ଏହା । ଯୁବେ କାନ୍ତକୋଟ ବଜାତ ଅତାଳିର ବାର୍ତ୍ତାର
ସେହି ସହେଲି ବା ଅନ୍ତର୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ
କି ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ପାଇଲେ ଆମ ଏହାରେ କାହାରେ

ଦେବାକୁ ହାତନ୍ତର ଶ୍ରୋଗୁରୁଙ୍କା ଦୁଷ୍ଟ ଉପରେ ଲହୁ
ଛାଏ ।

ହୁଣ୍ଡେଖାତ୍ମକ ସ୍ଵର୍ଗବିଜ୍ଞାନ ଦ ଦୟାର ପାର୍ଶ୍ଵ ସହାୟ
ବ୍ୟୁ ପ୍ରତି ଥୟ ଅଧିକ ଦେବାରୁ ମାତ୍ରକର କେତେ ସଙ୍ଗ
ଦିନସଂଖେତେ ଉଦ୍ଦରଖିବାରୀର ତାରିଖରେ ମାନନ୍ଦ-
ଦେବାରକଳାତ୍ମକ ମେହିଁ ଶାଶ୍ଵା ଶର୍ତ୍ତ ମୁକୁତ ଦ୍ୱାରା ପାଦା
ଦେଶ ବିଦେଶ ଲୁହି ଦେବାରୁ ବିଶ୍ଵରଥମର ମନ୍ଦିର ପଦମୁ-
ର ଦେବାରକୁ । ଯତନ ମଧ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରସାଦର ଅବତର
ଜ୍ଞାନ୍ୟସଙ୍ଗର ଅଶ୍ଵର ଏବଂ ଅରୋମାନେ ଅଣ୍ଟା ଦେବୀ ଦ୍ୱାରା
କୋର୍ତ୍ତର ଚକ୍ରମାଣେ ପାଦା ପ୍ରତିବ ଦେବାରେ ।

ବ୍ୟେକ ନିରାକାର ଅସୁଦତ ସ୍ଥିତି ପହଞ୍ଚାଇଲା ମାତ୍ର ନାହିଁ
କାହାର ପଦତ ମଧ୍ୟରେ ଖୋଟାଏ ମୁଖଙ୍କ ତୋଳିବାର ପ୍ରତ୍ୟାକାର
ହେଉଥିବା ଏ ଦୂରତ ଦୁଃଖର କାହାର କାହାର
ଏଥରେ ଏକଳଙ୍କ କାହା କିମ୍ବା ହେବାର ଅନ୍ତରେ ହୋଇ
ଗାନ୍ତି ।

ଜୟମାନକର ଧଳମଣ୍ଡି ମାନ୍ଦକର ମେହର ଦିଗନାତା
ବେ କୁରବେଶରେ ଅଭେଦ ପାତର ସହାରୁ ବାହାରୁ କରି
ରେ ମାନ୍ଦକର ଫୋଟ ଆଟେବୁ ସ୍ଵରତ୍ତବାୟ ବ୍ୟକ୍ଷଣପକ
ସମ୍ମାନ ଏହିଙ୍କାଂ ସବୁ କଥାକୁ ଦୋରାଥକୁ । କେହିଁ ମା
ହେବାକୁ ପାତା ପ୍ରାପମେ ସେହେ ବଠିଲ କୋଷ ଦେଇବା
ଏତେବେଳେ ବେଶ କାହିଁ । ପରମେସ୍ଵର ଏହାକୁ ଶିଶୁ
ଆମେବା ଦିଲା ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପାତ୍ର ଏଣ୍ଟରୀ ବିବରଣ୍ୟ ଦକ୍ଷାରେ
ବୋଇଥ ଯାଦୁପର ନମୀର ବଦିବାର ସବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବଥରେ କାହିଁ ସଜ୍ଜର ପାପକରାତ ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଭାବରେ । ଏ ଦେଖିଲେ ଆହେ ପ୍ରଥା
ବୌଦ୍ଧ ପାର୍ଥମାତ୍ର ନମୀର କୁଳ ଏବଂ ମହ କର୍ମକାଳ
ପ୍ରଦେଶରେ ତୁମ୍ହଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇଥାଏ । ସା
ମୁ ବାହୀର ଦକ୍ଷାରେ ଏହା ହୋଇ ଯାଦୁପର କେ
ବାହ ହେବ ।

ପ୍ରକଳ୍ପର ପତ୍ର ମନ୍ଦିର ଏହିହାନ୍ତିକି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାର ପାଇଁ ଦୁଇବା ବାନନ୍ଦ ମୌଳିକ ଅଜନ୍ତୁ ସବୁର ଖାତାରେ ଛଇ ନଥୁର ହୋଇଥିଲେ ସେ ଅଶ୍ଵିଚିତ୍ର ହେବାର ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେଣୁ ଯାଇଥିରୁ ଆହା ଗୁଡ଼ୀ କରିବାକୁ ପରେ ।

ପଦ୍ମାବ ପାରକୁ ଲାଗାଏଣ ନମିତ ବିଳାର ମହାବ
ପାରକୁ ଲାଗାଏଣ ନମିତ ବିଳାର ମହାବ

ତୁ ହେଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତୁ ହେଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୋଲିଦରକୁ ପୁଣେ ଦୟାର ମନ୍ଦିର ମାତ୍ର ଦଶୀ ଏ
ବୁ ଯେଥିର ବନ୍ଦ ହସନ ୫୦୦ ଏବଂ ତହୁଁ ପରି
ମାନବରେ ବାଣିଜ ଏବଂ କାନ୍ତିକାରୁ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିର
ଆଗ୍ରାର ହୋଇଥାଏ ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ଏବେ
ପରିଶର୍ଷ କି ସକ୍ଷମ ୫୦୦ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିବା କି ୨୦୦
କି ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ଜାଗରିଲେଖ କାଳାବ୍ଦ ଏଥିର
ବିଜ୍ଞାନ ପରିପରା ।

କମାରୀ ପୁରୁଷଙ୍କରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପନକ ବସି ଥେବା

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏକାନ୍ତରେ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲିଯିରେ
ଏଣ୍ଟରୀଆରେ ଉପରିବଳେ ସମ୍ପର୍କ କରିଥିଲୁଗା ଛାତ୍ରଙ୍କ
ଏଣ୍ଟରୀଆରେ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲିଯିରେ

ଦିନରେ କଥାରେ କଥାରେ + ଧ୍ୟାନରେ ମେ କଥାରେ କଥା
କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ +
ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ
ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ ଧ୍ୟାନରେ

ଏତେବେଳେ ଯେହାଙ୍କ ଦେଖାଇ, କି ସୁଧରେ ଚର୍ଟମାନ
ଶୋଇବୁ ନିବନ୍ଧନ ହୋଇ ଥିଲାକି ଯାଇଅଛି । ତିଥିର ପାହାଜି
ଅନ୍ତର ପାଠ ନିବନ୍ଧନ ଏବଂ ତାର ଦେବ ଅଛି । ଫଳଟି
ଯେବମାତ୍ର ହେ ଦେବାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନମିର ହବନ୍ତି ଦେବାଙ୍କା
ର ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାର; ଏବଂ ଏକ ଷ୍ଟୋର ହତ ମୁଣ୍ଡ ମନୋ
ନିଃ ବନ୍ଦ ତାହାର ପଢ଼ାଇ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଦ୍ଦିବାରୁ ରହେ । ତା
ହାର ମତୀ ବୃଦ୍ଧି, ତାହା ହୁଅଛି ଯେବେ ଦେବତା ନିବନ୍ଧନ
କିମ୍ବେ କିମ୍ବା ଦେବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେବକ ହେ ବନ୍ଦୟରେ ପାଠା
ର ପ୍ରପତ୍ତି ଅଛି ବନ୍ଦ ? ଅନ୍ତରୁଳ ହେତୁ ବ୍ୟବିତ କିମ୍ବ
ପୂର୍ବର ଧର୍ମ ହେବ ଯାଇ ପାପର ସ୍ଵର୍ଗରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ
ବନ୍ଦ ହେବ । ସେ କିମ୍ବିର କୁତ୍ତ ମନ୍ଦାର ପରିପରି
ତାହାର ପିତା ମାତ୍ର ? କମ୍ପନ ରହାଇ ବନ୍ଦୟରେ ପରିବ
ଦେବେ, ତାଙ୍କ ପଦ୍ମ ହନ୍ତର ପାଦାଙ୍କ ନନ୍ଦାଙ୍କ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ; ହି ଶ୍ଵାସର ଶର୍ତ୍ତାଙ୍କରିଯ ଦେବାରୁ ହେ
ବନ୍ଦୟରେ ତାହାର ଅନ୍ତମ ଦେବାରୁ ଅଥବାର ଅପ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶେଷ ଧେବ ଓ ହରନକାରୁମାତ୍ରକ ପିଲୁବ
ହେତୁମହି ।

ମେତାକୁ ଦୀପର ମନ୍ଦିରାଣୀ ମହାର ସାହୁକୁଠାରେ
ବିଜୁଳ ହୋଇ ଥାଏନା ବାଜରରେ ଦିନ୍ଦିନ କୟାହା
ବହାଦେଶରେ ବହାଦୁର ହେବେ । ଏହରେ ସ୍ଵର୍ଗମାର୍ଗ କାହା
ଦିନର କାରାର ମାର୍ଗର କଥକାରୁ ଅର୍ପିଲୁ କାହାର
ଦୂରାଙ୍ଗ ଦେଖେ କି ମନ କହିଲାଯା କେବଳମାନର
ମହାକାର କରିଅଛ ଏହେ ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଧୂର୍ତ୍ତି କି
ଏ ହେବେ ପ୍ରସନ୍ନକାରୀ ଦାଖ ଦୁଇବାରି । ସାର୍ଥକମ୍

ନାମଦିନସ୍ଥାନରେ ପାରିଦୟଶକ୍ତି ବୁଝି ହୋଇ ଯାଏ
କେ ଏ ପ୍ରୁଣାବନ୍ଦରେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଫେରାର କଣେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥାଏ କଲେ, ତାହାର କଣେ କିନ୍ତୁ ତାହାର
ଏହାହାତର କାହାର ସମ୍ମାନରେ ଏ କଲ
କଲେ, ଏ ଗ୍ୟାନତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ହାହିଁ, ଯେତେ ଏ
ଖାତ କୃତିଜୀବ ବନ୍ଦର ଫୋରକତା ବସନ୍ତରେ ହେ
ଅଛି ।

ପଢ଼ିବା ଉପରେ ମନୋରୀ ହତ୍ଯାର ହାତକ ପ୍ରାଚୀର
କଣେ ମଧ୍ୟମାଳା କଥକ ଦୁଇମେ ଅଛି ହେଉ । କଥକ
ପରି ସମ୍ପ୍ରଦୟକୁ ମଧ୍ୟମାଳା କୁଠା ଖେତି କରେ
ତୁ କଥକ ସହସ୍ର ଦୂରକ ଦୂର ହେଉ ଯାଇଥାଏ ।
ଅପରାଧ କଥକ କଥକରେ କଥକ ହେଉ । କେବେଳ

ଏହାଙ୍କ ଦିନପର, ସେଠାରେ ବର୍ଜମାର ମଧ୍ୟ ଉଦୟକ
ମେହି ନିରାକାରମ ଉଚ୍ଛଳେ ପଦବୀପର ଦୋଷଗତ ।

ନିଶ୍ଚର ଚାନ୍ଦର କରିବୁ ପିତାଙ୍କ ବନ୍ଦାପରି କୌଣ୍ଠର
ହତ ଦୂରେବା ସେଠା ଦୂରଦେଶର ପାଶକାଳୀନ ଏ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୂରାର ବସନ୍ତପାତ୍ର ପାହାଜଳକ ଏ
ହେବ, ହୁଅନ୍ତର ଦୂରି ନ ମଧ୍ୟବ୍ୟବ ଏହା ଏହା
ବନ୍ଦ ଥିଲୁ । ମେହାଙ୍କ ପାହିବ ବନ୍ଦରପାଇ,
କଷ୍ଯର ଅଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ତେବେଳ ଏହି ଅମ୍ବନ ପାହ

ପାତ୍ର ପଠାଇ କରିବ ।

86

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା

ପ ୧୨ ମ

ପ ୧୨ ଅଷ୍ଟ

ଜାନ୍ମ ୧୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରେସ୍ ସହାୟ ମରିହା । ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ପତ୍ର ପାତ୍ରବାବୁ

ମୂଲ୍ୟ	ଅଞ୍ଚଳୀମ	ବରାନ୍ଦା
ବାଣୀକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜାତମାସିଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧ ୯

ଚରଣପାତ୍ର ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡକର ନିଷେଖ ଆଜି ଅନେବ ଦିନ୍ମୁହିର ହୋଇଥିବାରୁ ଭାବୁ ଭାବୁ ରହିବ ହୋଇଥିବା ମାତ୍ର ବିଶା ପାଠ୍ୟ ଶାଶ୍ଵାସୀଥା ଅର୍ଥାତ୍ କବାରେ ପତ୍ରବା ଶାଶ୍ଵାରେ ବଢ଼ିବା କହା ପୋଡ଼ିବା ଇତ୍ୟାବି ଏକାରେ ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏ ପର୍ମାନ୍ତ ରହିବ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ରବିନନ୍ଦନପ୍ରସ୍ତୁ ଗଣ୍ଡେର ଓ ସିରମେ ଇତ୍ୟାବି ପ୍ରାନ୍ତରେ କିମ୍ବା ଉପରେ ଏପରି ପାଠ୍ୟ ଏ କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ଚରଣପାତ୍ର ହୁଲିଏ ଏ ପାଠ୍ୟ ମଧ୍ୟ କବର୍ଯ୍ୟ ଅଟିର ଓ ଏହା ରହିବ କରିବାର କିମ୍ବା ଅନେକ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍‌ଦେବ ପ୍ରିସ୍ଟର୍ଟର ଏ କଷ୍ଟ୍ୟରେ ଭାବିବାର ହେବ ।

ବାଲିରୁ କଣେ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖିଥିଲା ଏ କଟକର କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର ପଣି ବାହେବ ସେତୁଷେ ନିର୍ଭିନ୍ନ ତମ୍ଭାକୁଲେଇ ସାହେବକର ସହି ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ତା ୧ ରୁ ସବାନେ ବାଲିରେ ପଢ଼ିବ ଉପରିତଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାର ବିଲେ ଏବ ଏକମାତ୍ର ଆଜି ଦେଲେ ବି ଅନ୍ୟ ଆଜି ପର୍ମାନ୍ତ ରହିବିଲବାର ବାସ୍ତବ ମୋରିବିମାନ ବିଶ୍ଵର ବରୁଷବେ ତନ୍ତ୍ର ନୂଆ ଦରଖାସ୍ତ କେନେ ନାହିଁ । ଲଭନ ମାମଲ କଟକରେ ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତିତ ହେବ । ଏହିମାସ ପ୍ରଥମରୁ ଭାବା ହେଉଥିବାକିମ୍ବିନ କବି-

ଶର ବି ବନୋକସ୍ତ ହେବ ଭାବା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ କର ନାହାନ୍ତି ।

ତା ୨୨ ରୁଷ ସବାକବେଳେ ସେଠା ହୁଲିର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରକାଶରବାକ ଉପରିଷରେ ସବା ହୋଇଥିଲା । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିବ ସଜ୍ଜପରି ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନାହ କଲେ ଏବ ପିଲାମାନିବର ଅଦ୍ୟପ୍ରାତା ଓ ଶକ୍ତିକୁଳାର ନାଟକରିତ୍ୟ ଶବର ଓ ଦର୍ଶନରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ । 'ସାମାପରିଶ୍ରବ' ଶିର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ନଳନ ଭାବିଲ ପଦ୍ୟ ରତ୍ନା ଏ ସବାରେ ପଠିବ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ଥିବାରୁ ଅମେମାନେ ପ୍ରକାଶକରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ଦେଲୁ ।

ଗଢ଼ିଜାର ଓ ବଟକର ପୁରୀର ସାହେବମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ସରଥିଲେ ପୁରୀର ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାବିତର ଅଧୀମରିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଲବର କମ୍ବକ୍ସ ସବାରେ ଭାବ ଭର୍କ ବିଭକ୍ତ ହେବ ଏବ ଅଧୀମ ସକ୍ଷମ ଉତ୍ତାରଦେବା କାରଣ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବ ଉଦ୍ସ୍ୟ କରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏକଟିତ ହୋଇ ଅନେବ କାବାନ୍ଦବାଦ ଉପର୍ତ୍ତି କରିବେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବିତର ବିଭକ୍ତିକରିବାକୁ ମନ୍ଦିର କାହିଁ । ସେ ଗତ ସୋମବାର କିମ୍ବା ୧୦ ଦିନ ଏମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ନମରକୁ ପରିଷାମା କରି ସୁଦେଶାରମ୍ଭରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସବ ଏବ ସପ୍ରାତ ପୂର୍ବରୁ ଭାବିତର ହେବେ

କରାର ଭାବିତବର୍ଷୀୟ ସବା ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜ ରିପକର ଯୋଗେ କିମ୍ବା ସବାକୁ ଭାବିତବାରୁ ଭାବାର ଅଛନ୍ତି ବି ଆମ ବିବିଧାୟର ମୂଲୋଘ୍ୟାଟଳ ନିମ୍ନି ପାର୍ଲିମେନ୍ଟ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବ ବୋଲ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ବିଶ୍ୟ ଥାରଥିଲା ଭାବିତବାରୀମାନେ ଭାବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପରିବାଦ କରନ୍ତି ଏବ ସେମାନକର ଦୃଢ଼ିତ୍ୟାବ ଯେ ଏହାହାର ଭାବିତବାରୀର କୌଣସି ଭୂଷଣ କରାର ବିନା ଭାବିତବାର ଏବ ସେମାନକର କୌଣସି ଭୂଷଣ କରାର ହେବ । ଏଥରୁ ବିଲବର ଲୋକମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ସେ ଭାବିତବାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ନିମ୍ନି ନ ବସି ଅପରା ଶାର୍ଥପ୍ରତି କାଗ୍ରତ ଅଛନ୍ତି । ଭାବିତବର୍ଷର ଅନ୍ତମାନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଏପ୍ରକାର ଭାବିତବାର ଗଲେ ଅନ୍ତର ହିଁ ହୁଅନ୍ତା ।

ମାଲ୍ୟନର ଶେଷ ଲକ୍ଷ ଭାବେବ ପେମନ୍ତ ସମାନ ସବାର ଏ ଦେଶରୁ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ଗଲେ ଏମନ୍ତ ଅଭି କୌଣସି ଶେଷ ଲକ୍ଷର ଭାବିତବାର ସବାରେ କରିବେ । ସେ ଗତ ସୋମବାର କିମ୍ବା ୧୦ ଦିନ ଏମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ନମରକୁ ପରିଷାମା କରି ସୁଦେଶାରମ୍ଭରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସବ ଏବ ସପ୍ରାତ ପୂର୍ବରୁ ଭାବିତବାର ହେବେ

ଏକା ଶାଦୀର ଅହୟର୍ଥିଳା ତର୍ଚୀ ଜଗିଥିଲା
ଏବ ପର୍ବିରେ ସବଳଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାକେ ବ୍ୟସ ଥିଲେ । ଉନ୍ନ ସମ୍ମାନୀୟର
ସମ୍ମାନ ଓ ସୁଖୁମି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ
ଶାଦୀର ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ । ତରିତ କର୍ମ-
ଶୂନ୍ୟମାନେ ଶୋହିଏ ଭୋକ ଏବ କରିବାର
ବଣିକ ସମ୍ମାନ ଦିଯୋଇ ହୁହୁ ଗୋଲ ଏବ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଥିଲେ । ବାବୁ ଜୟକୁଞ୍ଜ
ମୁଖ୍ୟମା ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟତାକୁ ଘୋନ ଯାଇ ଅପଣା
ସରେ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ ବାବୁ ଜୟଦାନନ୍ଦ
ମୁଖ୍ୟମା ଅପଣା ପରମ୍ଭ ଦେଇ ଯାଇ କାଟକ
ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖିବିଥିଲେ । ମହାରାଜା କମଳ-
କୃଷ୍ଣ ଓ ଶାରୀର ଭାଇମାକେ ଅପଣା ପରମ୍ଭ
ଆମେଶବ କରିଥୁବେହଦବହୁ ସା ବିଧିପୁରୁଷଙ୍କମାତ୍ରା
କରିବ ଦେଲେ । ମହାରାଜା ଜ୍ଞାନକୁମାରଙ୍କ
ଠାକୁର ଓ ଜାକୁର ମୌଖିକୁମୋହନ ଠାକୁର
ନୃତ୍ୟ ଶାକ ରଜାଦିହାସ ସମ୍ମାନ କଲେ ।
ଦୟତ କଲେବରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ପଣ୍ଡିତ ଏକ-
ଟିକି ହୋଇ ସଂତ ଅଭିନନ୍ଦନ ପ୍ରଦାନ
କଲେ ଏବ କରିବାର ବାସି ସମ୍ମାନୀର
ବଢ଼ିଲେବମାନେ ତିରି ଏବ ସତ୍ତା କର ଏବ
ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବ ମହୋ-
ଦୟକୁର ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମିତ
କରିବ ଥିବି କରିବିବା ନଗରରେ ପ୍ରାପନ
କରିବାର ମୀର ବିଲେ । ଏଥିର୍ପାଇ ୫୦୦୦-
ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା ଶବ୍ଦିକର ହୋଇଥାଛି ଏବ
ଅକ୍ଷ ଭାଲରେ ପିପୁର ଟକା ଦେବା ଦେବାର
ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଆଛା । ଏ ସମ୍ମାନ କରିବା
ନଗରର ବ୍ୟପାର । ଏହାକ ତୁଡ଼ା କୁରୁକ୍ତା,
ତୁମ୍ଭା, ବେହାର, ଭାଗିକୁର ଏବ କଟକରୁ
ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ିମାତ୍ର ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅସେମାନେ ଏଥୁ ପୁଣେ ବାବ ଶାମିଲକର
ଦିଇ ପୁଲିସ୍ ଇନ୍ଡ୍ରୋକୁ ରଙ୍ଗ ଜାମର ଦୂର
କାଲିଶ ହାତୁ ଧାରିବାକୁ ଜଣାଉଥିବୁ ।
ହାତ ଜାମରେ ଲାଲିଶ ଦେବାରୁ ସେ କଣେ
କାମ ପଢନ ହିଁତ ଜାମରେ ବିଜା ପାଖରେ
ବାକା ବଜାଇ କନବା 'ସହିତ ଶତରେ ଗୁପ୍ତା-
ରେ ଯାଇସବା ଓ ତାକୁ କିଷେଧ କରିବାରୁ
ଦିସୁଣିଲା ବାଜା କର ଚବ ଧୂରପାଇ କଜା-
ବଗା ଦିଲାହି କିଷେଧର ରଖୋଟ କରିବାରୁ
କିଏବେଳେ କଞ୍ଚକ ସାରେବକଳ ଆଜାହମେ ପଢନ
ହିଁତ ହାମରେ ମୁଲିସ ଅଜନରୁ ନ ହୁଏ ପା-

ନୁସାରେ ମହିମା ତଳାଳ ଓ ସେ ଦୂର ମକ-
ଦମା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବୁ ଆରଚ ହୋଇ ତାଙ୍କଠାରୁ
ଅସେଇ । ପଦକ ସିଂହ ମୁକ୍ତିକଣ୍ଠରେ ଶାକାର
କର କହିଲ ଯେ ତୋଣି ବର୍ଷ ପାଇଁ
ନେଇ ନ ସୁଗାରୁ ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ କଲା ପାଇଁରେ
ବାଜା ସହିତ ଠାକୁରଙ୍କୁ ସେଇ ପାଉଥିଲା
ଶ୍ୟାମବାବୁ ନିଷେଧ କରିବାରୁ ସେ ବାଜା ବନ୍ଦ
କର ଦେବଳ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମରଣେ ବାଜା ବଜା-
ଇଲା ଛଢି ଶ୍ୟାମବାବୁ ଦକ୍ଷତ ଅପି ମାରପିଟ
କର ମୁହିଳ ଘର୍ଯ୍ୟାଦ ଭଞ୍ଜି ଧକାଇଲେ ।
ମାତ୍ର ଜୀବନମେଲାଞ୍ଚୁର ସାହେବ ତାହା ଉପରେ
ଟ ଟ କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବଳେ ବାରଣ ତଣ୍ଡୁନ୍ଦ
ସୁରକ୍ଷେତ୍ରେ ସାହେବ ସରସ ଅଲନର
ବ ୧୦ ଧାନ୍ୟାରେ ଅମ କୁରୁମହାର ବିନା-
ପାଇଁରେ ବଢ଼ିରେ ବାଜା ବଜାଇବା ନିଷେଧ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବାହୁଦିନ କାମର ବିଷୟରେ ମୋ
ବଦମା ମଧ୍ୟରୁ ମାରପଟ ହୋଇଦିମାଟ ପ୍ରଥମେ
ଚଳିଲ ଓ ଜନମ ବାହୁ ମାରପଟ କରି ନ
ଥିବାର ଜନବ ଦେହରୁ ବାପ କେବେଳ
ଦୂର ସାରୀ ଅଗର କଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାରୁ
ମୋକଦମା ପ୍ରମାଣ ଦୃଢ଼ନ୍ତେ ତରୁ ସଫାଇ
ଜଳବ ଦେଲା । ସହାଯର ଜଣେ ସାରୀ ମଧ୍ୟ
ଧ୍ୟାମ ବାହୁ ମାରଥିବାର ପକାଶନ୍ତରରେ
କହିଲୁ ତହୁଁ କଥା ମେଳମୁର ସାହେବ
ଧ୍ୟାମ ବାହୁ ଦୋଷ କର ଏହଙ୍କରା ଜଳି-
ମାନା କଲେ ଓ ବାପର ଖର୍ଚ୍ଛା ଟ ୧ । ତାଙ୍କ-
ଠାରୁ ହିଥାରନେ । ସହାଯରରେ ଧ୍ୟାମ ବାହୁ
ଧ୍ୟାକ ପ୍ରତି ଅତ୍ସାଧର କରିବା ଲଭ୍ୟାଦି ଗୋଟିଏ
ଦମାର ନୟମାଳ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବାର ପାପ ପ୍ରାର୍ଥନା
ବରଥିଲୁ ତହୁଁପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ମଧ୍ୟ ଏ
ମୋକଦମାର ଅଦ୍ସ୍ଵା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି
ଧ୍ୟାମକ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ନୟାୟର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି
ଧ୍ୟାମ ବାହୁ କଣେ ପ୍ରଥାନ ପୁଣ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ତାଙ୍କ ଅତି ସହାୟର ଦେଖାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଶାନ୍ତିରସା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରମମାତ୍ର ସେସ୍ବ୍ୟା
ଶାନ୍ତି ଦିଜି କଲେ ଏହା କି ସମାଜକ୍ୟ ଅପରାଧ ?
ପଦନମୀତି ଶାନ୍ତିର ନିଷେଧ କି ମାନ ବାଜା
ବକାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତହୁଁରେ ବିହାର କିଛି ଅନ୍ତରୁ
ଦେବାର ଅଶ୍ଵାନ ଥିବାରୁ କିମ୍ବା ବାଜାର
ହୋଇ ଏତ ଗିର୍ଣ୍ଣା ବାହୁରୁ ବାତରେ ବା
ତେଜବାର କୌଣସି କାହିଁର ଥିଲା । ପଦାତ

ତା ନାମରେ ସେପର ଉପୋର୍କ ଦେଲୁ ତାହାର
ସଂଶୋଧୀ ଥିଲା । କେଳଙ୍କାବଜାର ମୋଟବଳ
ପର ମେ ଅଛନ୍ତରେ ବଳା ଧାରରେ ବାଜା
ବଜାର ଯିବାରେ ବାହାର ବିଶ୍ଵ ଅନିଷ୍ଟ ନାହିଁ
ବର । ସେଠା ସବ୍ୟାଧାରଣକର ଶୁଣସବ
ଅଟେ ଏ ପ୍ରକେ ପଦନଷ୍ଠିତ ପ୍ରକାଶ ଟ । ତା
ଜପିମନ୍ତା ହେଲା ଓ ଘାସଗାରୁ ପରର ଅବଶ୍ୟ
ବରିଥିଲେବେଳେ ନାମ ମାତ୍ର ଦେଇମାନା ଦେଇ ପା-
ର ପାଇ ଗଲେ ଜୟନ୍ତ ମେଲିଷ୍ଟାର ସାହେବ
କି ଏହୁଲୁ ମନ୍ଦବିମାରେ ସମାନଚୂପ କାହାୟ କର
ଅଛିନ୍ତି ? ଶ୍ୟାମ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କି କିମ୍ବର
ଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ ?
ବାସ୍ତବରେ ଏଥରେ ଜନ୍ୟାଧାରଣ ଅସନ୍ତୁଳ୍ୟ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଓ ମଧ୍ୟ ଏଥର କିମ୍ବରରେ
ଅଭିନ୍ଦନର ବିଭିନ୍ନାକୁ ଧୂଳିଷ କରିବିଲୁକର
ଦ୍ଵାରା ଦୂରି ନ ହେବ ବୋଲି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପୁଣି ପଦକ ବିଂଦୁ ମୃଦଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ପଢ଼ଇବା
କିମ୍ବା ଦାଖ ଏହାବେଳକର କରିବିଲୁ ହେ-
ବିଲାପ । ଜୟନ୍ତମେଲିଷ୍ଟାର ସାହେବ ହେ
ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ଅବାଧାର କର ଅଛୋ ମନ୍ଦବିମା
ଚକାଇଲେ ନାହିଁ ବାର୍ଷିକିଧର ବ ୧୯୭ ଫ୍ରାନ୍ତି
ପାରେ ନାଲିଶ ଅପାଦମ କଲେ । ସେ ପ୍ରକେ
ଶ୍ୟାମ ବାବୁ ସମାନତ ହୋଇ କାଠିରେ ପିଙ୍କ-
ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ ମେ ପ୍ରକେ ଲାଠିର
ଅଦ୍ୟାବରେ ମୃଦଙ୍ଗ ଡାଙ୍କିଥିବାର ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି
ହେଉ ଗାହିଁ । ଅପାଦମ ଏ ମନ୍ଦବିମାରେ ପ୍ରମାଣ
କେଇ ବିଶ୍ଵ କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲା ଜୟନ୍ତ-
ମେଲିଷ୍ଟାର ସାହେବର ଏଥର ସବୁଷର ଜୟ-
ନିଷ ନ୍ୟାୟ ଓ ସତ୍ରିଧିଜଳି ବୋଲି ହେଉ
ନାହିଁ । ଏଥୁବୁ ଏ ହୁଏ ମନ୍ଦବିମାରେ
ଅଭିନ୍ଦନ ହୋଇଥାଏ ।

ସବ ଅମ୍ବଲୁ ୧୦୨

ଏ ମହାସ୍ଥା ଯେମନ୍ତ ସମାଜର ସୁନ୍ଦର ଫୁଲିଶୁ
ଦେଖିବୁ କବାୟ ହେଲେ ଅଳ୍ପ କୌଣସି
ବଜେଥରକର କଥାଳରେ ଧାର ନାହିଁ କେବୁ
ଅଳ୍ପ ବୌଧିଷି ଲେଖନ୍ତକଥା ଗଢ଼ୁଇବଳ ସଙ୍ଗ
କରେ ଏତେ ମତରେତ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ସମାଜର ଅଧିକରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ମାନର
ଧର୍ମ ଜୀବ କରୁ । ପୂର୍ବେ ଲେଖକର ଘରଦକ୍ଷି
ବା ପ୍ରାଚୀକାରୀ ଭାବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବିକ ଅଧିକ
ଦୌରାପରୁ ଏଥର ବନ୍ଦୁକ ଦରମାର କୌଣସି
ବାରର ନାହିଁ କୁଠା ପୂର୍ବେ ପାଦକାଳର କା

ଶ୍ରୀକାଳୁ ସାମାଜିକୁସେ ଲେବେ ଯେଉଁ ଜାବ
କାହାର କରୁଥିଲେ ତାନା ଅଧିକ ଶୋଭନାୟ
ଥିଲା । କର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଠିକ ଛାହିଁର
କୃପଶୂନ୍ତ ଦାତାଙ୍କ ଏବଂ ସେ ସ୍ତରରେ ଆଜି ମୁଣ୍ଡି
ସବୁଦିକଳର ତେସତ୍ତି ମୋପଧର ତୁମର
ତୁପଲନ୍ତରେ ସେଷନାର ଲଭ୍ୟାଦିର ଅସାର
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ସେ ସ୍ତରେ ଏକପ୍ରଦେଶର
ଲୋହନୀୟ ଗଢ଼ୀରଙ୍କ ବିନାୟ କାଳରେ ସନ୍ମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନର ଦଶେଷ ଘଷ୍ଟା କେଉଁ ବଜ କଥା ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହି ଅସୀମ ଘଷ୍ଟା
ତାଦାନ୍ତରକ ମତ ଦେବକୁ ଅଧିକ ଜାତ୍କୁଳ୍ୟ-
ମାଳ କରିଅଛି ।

ମାନ୍ୟବର ଜତନ ସାହେବ ସେ ସମାନର
ପାତ୍ର ସେ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ଲାଗି । ଶାହାକ
ପରି ବିଚାରଣ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକମ ହାତିମ ଅଳ୍ପ
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ତେଣା ବାସିଲୁ ଶାହାକର
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ ଦେବା ଅଛାବିଶ୍ୱବା । କ ୧୨୯
ତଳେ ସେ କେବଳ ମୃଦୁ ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ଏ ଜିଲ୍ଲା
ଲେନେକୁଳର ହୋଇଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏହି ଅଳ୍ପ
ବାଲରେ ତଥାକର ବିଚାରଣା ଶୁଦ୍ଧର
ଏବଂ ପ୍ରଶର୍ପିତବ ଦେଖି ଲୋକେ ଚମକିଛି
ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧକ୍କାକର ବନ୍ଦୁ
ବୋର ପାଇଛି । ଫଳକି କଙ୍ଗଳାର ଗଦି
ଅଧିକାର ପୂର୍ବରେ ସେ ସେଠେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛିନ୍ତି ସବୁଥିରେ ଶାହାକର ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ
ମୁଖରେ ସମସ୍ତେ ଜାନ କରିଥିଲାନ୍ତି । କେବଳ
କଙ୍ଗଳର ହେବା ଦନ୍ତ ଶାହାକପ୍ରତି ଦ୍ୱିମତ
ଜାଗ କେବାର ଦେଖାଯାଏ । ବାସିକରେ
କଜନୀଧର ଦୋର ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଯା
ଯଥାଦିପତ୍ର ପାଇ ଅଯଥା ଆନନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ
ମୁକ୍ତାଯତ୍ତ ବିଷୟକ ଅଳନକୁ ପ୍ରତିର ଏହି ସଂକଳ
କୁରିବାର ପ୍ରଧାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେବାହାର ସେ
ଅଧିକାର ପୂର୍ବ ସମ୍ଭବ ସଂଖ୍ୟାବିତିରେ କଳକ
ନଗାଇଲେ । ଭାବନ ସାହେବ ସୁରବଳଃ ରାଜ୍ୟ
ବନ୍ଦା ଏବଂ ଯୁଧୀକ ଥିଲେହେଁ ବୋଧ କୁଆଳ
ଏ ବିଷୟରେ ସେ ଉପରିଷ୍ଟ ହାତିମଙ୍କ ମତ
ରଖି କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜୀବ କରିଥିଲେ
ଅଥବା ଶାହାକ ଅଧୀନତ୍ଵ କରିବାରକୁ କବୁ
କରେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ମନ୍ଦାମତ ତାହାଙ୍କୁ ସୁଖ
ଲାଗୁ ନ ସୁଲା । ଯେଷ ଲିଖିତ ମରତ ଅଥବା
ମନକୁ ଦେଖିଥିଲୁ କାରଣ ଅମେମାନେ ଦେଖୁ
ଅଛି ତଥେହୁ ଅଧୀନତ୍ଵ ହାତିମ ଶାହାକ ତା
ରେ ମୁକ୍ତ ଦସରାହାରଦୋଷରେ ଅବୋ

ଦେଖନ୍ତି ଲାହିଁ । ଏହି କୁଷସ୍ଵାର ତାହାଙ୍କୁ
ମେସନ୍ତି ସାର୍ପ ଫୋରେକର ପ୍ରରତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରତି ଅଛି କରି ଦେଲା ତିବିଶାଳୀଯରେ ଥିବା
ରେଗିସ୍ଟ୍ର ଆହାର ଜଣା କରିବା ବିଷୟରେ
ମୟ ଏହି କୁଷସ୍ଵାରର ତିନି ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ ।
ଫଳଟିଏ ସବୁ ଶତ ଦେଲେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁ-
ଦିରେ ଆଉ ହେ ବୋଲିବାର ଲାହିଁ । ସେ
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଯେ ସମୟ ଚିରଶୂନ୍ୟ ଜାତି
ରକ୍ଷି ପାଇଅଛନ୍ତି ସେପରି ଅନ୍ୟ କେହି ଲେଖୁ-
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତୀର ରକ୍ଷି ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ପକା-
କରୁ ଉପରି ତାହାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧ ଥିଲା ।
ସେମନ୍ତ ଏକପଥରେ ଲେବିଶା ବିସ୍ତାରର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କେଣ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି ବେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ
ପାଖରେ ରେଲ ଓ ନାଲ ଇଷ୍ଟାଦ ଫିଟାଇ
ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିହାର ଲୋକଙ୍କର ଧନ ଦୃଦି
ଏବି ବିଶ୍ଵାଳୟ ବୃଦ୍ଧିହାର ଧନ ରିଯାର ଅଧିକ
ରୂପ୍ୟ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତିଥିଗରହିତ-
ମେଘଙ୍କ ଯୋଗେ ଦୂରବର୍ଷ ତାହାଙ୍କର
ହାର ପଥରତଳେ ରହି ଯାଇଥିଲ ଲୋହିଲେ
ଆହି କେବେ ରେଲ ବାଟ ଫିଟାଇ ଥାନ୍ତେ
ତାହାଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ତୁରି ସଦ୍ୟ ହୋଇ
ଏ ଦେଶକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର
କୌଣସି ବର୍ଷ ତହିଁର ଅନ୍ୟଥା ହୋଇ ଥିଲେ
ସୁଧା ସେ ଅପଣା ଶାସନର କାର୍ଯ୍ୟବାରିତା
ଅଧିକରର ଦେଖାଇ ଥାନ୍ତେ କାହାର ତାହାଙ୍କ
ନେଇ ରେଲ ଓ କାଳ ବାଟ ହେତୁ ଦୂରିଷ୍ଠ-
ବାଲରେ ପ୍ରତିର ରକ୍ଷଣ କୁଶାତ୍ମକ ଅଣି ଜମା
କର ଦିଅନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ସୁତୁର ଗଜିବ୍
ନୀତି ଅଛି ଦେଖା ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅପଣା
ସକର୍ତ୍ତା କାଳରେ ବଜାରର ଅୟ ସେପରି-
ମାନରେ ବଜାର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରବନ୍ଧ-
ପଲ୍ୟ ଅଟକ କେବଳ ଏକବି ହୃଦୟର ବିଷୟ
ଯେ ଏହି ଅୟବୁଦ୍ଧି ବିକରୁ ଅଧିକ ମନ
କଲାଇ ଅଥବା ଅଧୀକଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପ୍ରତି
ଅପରା ପକ୍ଷପାତ୍ର ଦୋଷ କଟକ କେଣ୍ଠାର
ଆସନ୍ତାକ ପ୍ରକାଶ ଅବରତ୍ତ କରିବାରେ
କଳ ଦେଇ ଗଲେ ଦୂରିପ୍ରଗାଢ଼ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ
ସେ ଯେବେ ପ୍ରାଣୀୟ ହାତମଳ କୁତୁହାରେ ନ
ପଞ୍ଚ ଅପଣା କରିବାର ଟେକ ସବି ଥାନ୍ତେ
ଜେବେ ତେଣାବିଜ୍ଞାନାରେ ତାହାଙ୍କର ଅକ୍ଷ-
ର ସମାଦର ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କଟକ ଜ୍ଞାନାର ଗତ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଏକ ଶହେର
କବିମାନେ ରୁଦ୍ଧନ ପୋର୍ଦ୍ବଗା ବିବେଳ ସରତ ଖେଳର
ବିଶ୍ୱାସ ଅସାମୀ ନନ୍ଦନ କିଳ ମାହେଳ ଦୂରକଥାକୁ ଆଣି
ଦିଅପର ଦୂରକଥାକୁ ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକ ଲେଖାକୀ ବାଲାକାମଦ୍ଵାରା
ବନ୍ଦଶ୍ଵଳେ । ଦୁରକଥାରେ ଦୂରକଥା ପାପି ଅସାମୀ
ପାଇଲ କବି ମେଦ ପାଇଥାନ୍ତର । ଅପର ଦୂରକଥା ଅପର
ଦିଅପର କି କାହିଁ କଣା ନାହିଁ ଏ ମୋହମମାରେ
ସେବରମାକେ ଖୁବୁ ଅପରକଥା ଅସାମୀମାନଙ୍କୁ ପରମ
ଦୂରଥ୍ରେ ।

ଏହାତ କାହିକା ଲେଖିଥିଲୁଗୁ କି ବାଲେଖର ନଗରରେ
ପ୍ରତାଂଶୋଗ କୁଳା ପଢ଼ିଲୁଗୁ ମାତ୍ର ବଜରରୁ ଦେଖିବାରେ
କୁଳା ପୃଷ୍ଠାପୁରୀ ପ୍ରାମରେ ଏ ରୋକ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଳ ହୋଇଅଛି
ଦୂରଦୂରେ କି ୫୫ ମ ସବ ପତି ଘଟିଲା । ଏହି ବାଜର
ଆ ଦେବିକ ଆର ମୁଦଗର କାହାର କିମ୍ବା ଏଥାରେ
ଯାହାତ ଦେବାରୁ ଯେବ ହାହି । ଅମେରାଜେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ
କୁ ଜୀବ୍ୟ ପଢ଼ିବାରେ ଏ ସର୍ବତ୍ର ସହାୟ ଯାହାରେ
କୋହା କିମ୍ବାକେ ।

ପ୍ରସରିତ କଟିର ଏକ ମାଳାର ଦଶିଶବୁ ବାପ୍ରାହୀଥ ଦକ୍ଷ
ଶିଙ୍ଗ ଦେବତାଙ୍କର ଦେବ ମମାର ହାତ ପ୍ରାଣୀ ଜାଗରେ
ସଂତୋଷ କରି ଅ ହିତ । ମୁକୁତିର ହେଲ ଏମାକେ କାହା
ଏ ପଢିମା ସାହିର ସଂଖ୍ୟା ଅପରାଧର କର ଯାହାର
ପ୍ରାଣ କେବେକ ଶାନ୍ତିରେ ମନାର ଦୀର ଦେଇ ଜୀବ
ଜମାହିତ । ବାଲାକାର କଟ ବାଲେବର ହକକର ପ
ଠକ ଦୁଇରେ ୧.୫୯୬ ପ୍ରାଣୀ ବାପ୍ରାହୀଥରେ । ଲୁ ବ
ଏ କରିଗଲେ କେବେକ ଜନ କାହିଁ ବିଶ୍ଵକ ଦେଖିରେ
ଯି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିଅଛନ୍ତି । କବିତାର ପଡ଼ୁରେ ବାର
ଟ କବାସା ପାର କଣ୍ଠିଆପାୟେ ବରକ ମୁହରେ ପ୍ର-
କ୍ରମ ଦିଲାମେ । ମୁଖରେ ଉପେ ପଢ଼ ଆୟୀରେ
ତେ ମହାତ୍ମା । ଏହାକ ଧରିବା ସମସ୍ତରେ ଦେବତା
ଏ ସାଧତକ ପରାମରାଧ ପାଇଅଛନ୍ତି । ବାହୁଦାର ଦୟାକା
ରେ କଣ୍ଠିକାକ କଣ୍ଠୀ । କର୍ମମାତ୍ର ଜାହନାର, ସମସ୍ତ
ଦେବ କରେଣ କରେ ହେଲାର କଣ୍ଠୀ । ଲୁ ବ

ଅଶ୍ଵମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀର ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ
ଏବଂ ଯାହା ଏହି ପେଣ ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାନ୍ତ
ଏ ଆ ଅଠମିନିଟ ମନ୍ଦିରେ ମାନଙ୍କଳୟ କୃତକର୍ତ୍ତାରର
ପାଦକ ଶାସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ ମାର୍ଗରେ ଝୁଲେ ବାହାଦୁରଙ୍କର
ଏହି ଜବନମାର ଜନ୍ମମଳ୍ଲାର କର ଅଛି । କେବଳ କାହାର
ଏ ବର୍ତ୍ତମାନେ ପୋଷିଥିବା ନାହିଁ ହେବ କର ସୁଖର ନିଷୟ
କାହାର ।

ଦେବତ ଫେରୁଏଇ ମାସରେ ଅଧିକ ଏହି ହୋବାରୁ ପଣ୍ଡ
ହାଜି ଗୋଟାକରେ ପକି ଗୁଣବନ୍ଦ ସର୍ବିକ୍ଷିତ ବିଶ୍ଵାସରୁ
ନା ବ୍ୟାହ ସାହେବ ଅବଶ୍ୟକରେ କେବେ କୁଠିବ
ମାତାପତ୍ନୀର ଦେବରେ ପଥିପଂଚ କବି ଖେଦରେ ଦେବାକୁ
କବି ଏସ ସୁନ୍ଦର ଛାହିଁ ମନ୍ଦିର ତୋଟାନୟୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ
ର ପକାଇ ଦେଲେ ମହିଳାରୁ ଅନ୍ଦୋଦିତ ପାରିବେ
ଯୁ, ଦେଲ ପଢକାରୁ ଗାତ୍ରବାନଗରାରୁ ସମ୍ମ ଦେଖିବାକୁ
ନା । ଗୋଟାନୟୁକ୍ତ ସମ୍ମ ଦେରେ ଦେଲ ପଢିଲେ ତାହା
ଓ ହୋଇଥାଏ । ଅମେରାନେ ପୁଣ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜହାନ୍ତିର
ଅନ୍ଧରେ ହେବ ପ୍ରାଣ ଦେବା ଯାଇଦେଖିବା ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଇଛି ଅଳ୍ପତଳ ହେଉ କରେଲା ଅଣ୍ଟା
କରିବା ଆଦିକଥାଙ୍କେ କୋଈ ସୁଖର୍ପ ବନ୍ଧୁରା ପ୍ରଦାନ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭ ର

ତା ହେଉଥିଲାକୁ ମହାରାଜା ମହିଳା । ମୁଁ କେବଳାଖ ଦ୍ୟାନ ପାଇବାର ଏକବାର

୪୮ ଲକ୍ଷ

ମୂଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରିମ	ବଳୀଧୂତ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଡାକମାଲୁଟି	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମକର ଜ୍ଞାନପଦମାନଙ୍କରେ ସେହି ସାହୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ୟାକ୍ଷ ଟବା ଜମା କରିବା-
ର ସେହି ନିୟମ କଲଇ ମାସ ତା ୯ ବିଶ୍ଵରୁ
ପ୍ରତିକଳ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଅବ୍ୟାକ୍ଷ ଫଳପ୍ରଦ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଜାଣ ଦେବାର ପ୍ରଥମ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକା ବିଶ୍ଵାସ ଉତ୍ସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ
ପଞ୍ଚାବର ଜ୍ଞାନପଦମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାୟ ଏକଳକ୍ଷ
ଟବା ଜମା ଦେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଛି । ଦୃଶ୍ୟ-
ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନରେ ଏହି ଅଶ୍ଵୟ
ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁକେ ସେ ପରିମାଣରେ ସାଧାରଣ
ମଙ୍ଗଳ ଦେବ ସନ୍ଦେଶ ଜାହିଁ । ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
ହୃଦୟରୁ ସମୟରେ ଏ ନିୟମ ପ୍ରତିକଳ ବରି
ଅଛନ୍ତି କବ ମୁଖର ଭିନ୍ନ ଅଛି ।

କଥା ନବିଶ ପ୍ରଭାତୀର୍ଥା ଅବତା ଜ୍ଞାନସର
ଏବା ମୁଦ୍ରାର ମୋକାଳ କିବାରୀ ବାହୁ
ଲୁଙ୍କବିହାର ଦେ ସାବଧାନୀୟ ଏବଂ
ଶାଖାରଗନ୍ଧ ଜଣାଇ ଅଛିନ୍ତି ତ ମୁଦ୍ରାର
ହୃଦୟରେ ସମ୍ମାନ ବାହୁ ପାରାମୋ-
ଦନ ଶୁଭ ମହାଶୂନ୍ୟ ଧବଳରେଇବ ଏକ ତମ-
ହାର ଉପର ଜଣେ ସବ୍ୟାପୀଠାରୁ ଶିଖା କର
ଆନେବ ଲେକାନ୍ତି ଅରେଣ୍ଯ କରୁ ଅଛିନ୍ତି
ଏବ ଅପରା କଥେରେ ତିଷ୍ଠ ପରୁ କର
କଳା ମନ୍ୟରେ ଦାନ କରୁ ଅଛିନ୍ତି । ଏହି
ତିଷ୍ଠରେ ପାରାମ୍ଭ ଚୌଗନ୍ଧ ଅନ୍ତରୁକ୍ତର
ଦର୍ଶକ ଲାଇଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ମୋହମାନେ

ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଦ ଲେଖିଲେ ଜୀବଧ ପାର
ପାରିବେ କେବଳ ତାକମାସୁଲ୍ ଦେବାକୁ
ହେବ ।

କାଳେଷରୁ ସବାଦପ୍ତମାନେ ଅଛେଲୁ
ଦୂରେର ସହି ଜଳେଦର ପାଟଳା ନିବାସିଙ୍କ
ଆମଗ କଥୋରେ ମୃତ୍ୟୁ ସମାଧି ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛି । ଜୁରୁଷେଗରେ ଏହାକିର ମୃତ୍ୟୁ
ହେଲା । ଏହାକ ଜନପ୍ରାଣ ଆମେରିକା କେବ-
ଳ ଧର୍ମପ୍ରଭୁର କର୍ମରେ ବୁଝ ଦେବାଇ ଏବେ
ଦୂରଦେଶରେ ରହିଥିଲେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିବାଳ-
ନରେ ଅନେକ ଘଣ୍ଟା ଦେଖାୟ ଥନାଆ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଦିବାହିତା ବାନିବା ସ୍ଥଳେ ଏବି
ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅପଣା ଗର୍ଭଜାଗ ପିଲାଙ୍କ ପର
ମେଦିବକୁଥିଲେ । ଏହି ବାନିବାଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ନିମିତ୍ତ
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାକୟ ଭାବାବୁ ଥାନ୍ଧିକରେ ଥିଲା
ଏବି ଉତ୍ତରଭାବରେ ପ୍ରଥମେ ଭାବାଙ୍କ ସୁଲଭ
ବାନିବାମାନେ ନିମ୍ନଦର୍ଶ ପରମାରେ ପରମା-
ଶୀଳ ଦୋଷ ଉଚ୍ଛ୍ଵସାନ ପାଇଥିଲେ । ଏପରି
ଜଳେଷରବିମାନେ ଭାବାଙ୍କ ସବାନିବା
ଦୂରେର ଦେଖିବ ଅଛନ୍ତି ।

ଚବିଶ ପରମାନାର ତେଷୁଟୀ ମ୍ୟାଲିକ୍ସ୍‌ଟେ
ସବୁ ଅଣିର ହୋସେଳ ମାଳଦବର ଇତ୍ତିକ
ମାଳଦବର ନାମରେ ଖୋଜିଏ ବୁଦ୍ଧି ପନ୍ଥ ବର
ଅଛିନ୍ତା । ଏହାର ମାଧ୍ୟମ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା

ଅଟଇ । କଙ୍ଗଳା କିମ୍ବା ବେହାରର ସେ
କୌଣସି ମୁସଲିମାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରବେଶିକା ପଶ୍ଚାତ୍ତାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେଲେ ଉତ୍ସବରୁ
ଶିଖାଦିଗ୍ରାମର ଜାଇରେବୁନ୍ଦେ ମନୋମାର
ମଧ୍ୟେ ଗବ୍ରୁମେଖର ସ୍ଥାପିତ ଶିଦ୍ସୁର ଇଂଞ୍ଜି-
ନ୍ୟୁଣ୍ୟ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟତ କରିବ ସେ ଉକ୍ତ
ଦୃଢ଼ ଧାରା ଏବଂ ଭାବା ଦୂର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭୋଗ କରିବ । ସପୃଦ୍ଧ ସାହେବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କୁର
ବର୍ଷ ନମିତ୍ର ଟ ୫୦୦ ଟା ଜମା କରି ଦେଇଅ-
ଛନ୍ତି ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚରଣ୍ୟାୟୀ ହରି ଖଣ୍ଡ
ଧାର ନାହାନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକି କରି ବର୍ଷରେ
ଏକଥର ଏହିଧର ଟବା ଅମାନର କରୁଥିଲେବ
ମାନ୍ୟବର ଲଜ୍ଜା ସାହେବ ଦାତାଙ୍କ ଧାରାକାର
ଦେଇ ଗବ୍ରୁମେଖ ଗଲେଟରେ ଏବା ପ୍ରକାଶ
କରି ଦେଇଅବଳ୍ମୀକା । ସପୃଦ୍ଧ ମହାଶୟଦର ଏ-
ହି ଦାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଶାସନାୟ ଅଟଇ ।

ବିଲଗର ପାଇଁ ସମ୍ମାଦକୁ ଜଣାଗଲା ସେ
ଗତମାସ ତା ୨୪ ବିଷୟରେ ମହିକର ଶ୍ରାବନ୍ଧ
ଖୋଲ ଥାବେବ ପାଲିମେଷ ସଭାରେ ବିଲଗରଙ୍କ
ଆୟ ବ୍ୟାୟ ଦକ୍ଷେତ ଉପସ୍ଥିତ କର ଥିଲେ ।
ଛହୁକୁ କଣାଗଲ ସେ ଗତବର୍ଷ ଆୟ
ଟ ୮୯,୮୯,୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ବ୍ୟାୟ
ଟ ୮୩,୫୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଗୁରୁତବର୍ଷର ଆୟ ଟ ୮୩,୮୮,୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ବ୍ୟାୟ ଟ ୮୩,୨୨,୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପ

ମାନ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥିରୁ ବିଲାପର ସଜ୍ଜର
ଅବସ୍ଥା ଦିଦିମ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ତୁମ୍ଭରୁ
ଟଳାହାର ସ୍ଥାନୀୟ ଟାକୁ ଡିଗା କରିବାର ପ୍ର-
ସ୍ତାବ ହୋଇ ଥିଲା । ଇଂବଜ ଶର୍ମ୍ମିମେଣ୍ଡ
ଅଧିକାରୀ ଶକ୍ତିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଟାକୁ ଅଗ୍ରେ କମ୍ପା
ଦେବାକୁ ଉପ୍ରଭୁ କିନ୍ତୁ ଭାବିତବ୍ରଦ୍ଧିବେଳେ
ତହିଁର ବିଧିମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା । ଯେ କାଳୁମାନ ଭାର-
ତବାସି କାହାରକୁ ଦାଖିଲାହିଁ ଯଥା ଲବଣ ଏବଂ
ତିଥିମ ତାହା ଅଗ୍ରେ କାମା ଦିଯା ଗଲା କିନ୍ତୁ
ପଥବର ପ୍ରଦେଶୀୟକର ଓ ଲବନେ ଟାକୁ
କ ଯାହା ଧରସ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ୟାପୁ କରୁଥିଲା ତାହା ସ୍ଥିର
ରହିଲା ।

ଗଜ ସ୍ପାହ ଶୁନିବାର ଅପେକ୍ଷା କାଳରେ
ତଟବ ଜେନଇଲ ଦାସପାତାଳ ଶୁଭରେ ମେ-
ତିଳର ସୁଲଭ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ପାଇ-
ଦୋଷିକ ବିଭବର ନମେତ ସବୁ ହୋଇଥିଲୁ
ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବିନ୍ଦୁ ମୁଖ ପାହେବ ସର୍ବପଦିଲ
ଆସନ ପ୍ରଫଳ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷାପେ-
ଣା ଏଥର ବର୍ଣ୍ଣବଳର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ୍ରମ ଭାବା
ହୋଇଥିଲା । ହେବଳ କେତୋଳଙ୍ଗ କେବଳୀୟ
ସରବାରୀ କରିର ଉତ୍ସ ପ୍ରାୟ ଆଜି ହେବୁ ନ
ଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦରସା କରୁଁ ଏହାର
ବାବର ଏ ବିଦ୍ୱାନୀଯ ପ୍ରତି ଦେଖିଯୁ ଲେଖ-
କି ଅକୁର୍ଯ୍ୟ ଜଣା ହେବା ନୁହଇ ବେଥେ ଦୃଢ଼-
ଇ ଏଥିରେ ନୃତ୍ୟରେ ବିଜୁ ନ ଦେଖିବାରୁ
ଅଧିକ କେବଳ ଶ୍ରମ ପ୍ରାକାର ଦୂର ଯାଇ ନାହାନ୍ତି
ବାସୁଦରେ ସୁଲଭ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନ୍ତରୀ ସର୍ବପଦି-
ଲୁ ବିକୃତାରେ ନୁହଇ ବିଜୁ ନଥିଲା । ଏଥର
ଜୁ ୨ ଘର୍ଗୁଡ଼ ଅନ୍ତରୀ ଦେଇଥିଲେ ଛହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଧାରକଙ୍ଗ ଡିଟ୍ରିପ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହି ସ୍ଵରର
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ଜନକବୁପେ ଶୁଳ୍କଅଳ୍ପ
ବିଜ୍ଞାପନର ସାର ବିଶ୍ଵା ଏବିବିଦ୍ବି ମନ୍ଦି ଯେମନ୍ତ
ଏ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷାକୁଳ ଅକ୍ଷ ପିଲ ଉତ୍ତାପ୍ତି
ହୋଇଥିଲାକୁ ମେନ୍ଦର ବାର୍ଷିକ ସର୍ବାତ୍ମା ଯେ
ସାନ ବୋଲିଥିଲୁ ଆଜାମୀ ବର୍ଷ ଅକ୍ଷର ପିଲ
ସାମ ବିଶ୍ଵାର ସମ୍ମାନକା । ତାଙ୍କୁର ଶୁଳ୍କବାର୍ତ୍ତ
ପାହେବ ଏ ସ୍ଵର ସ୍ଵାଧୀନ କରି ସମାଜ ପରିପରା
ଠ ହିଲେ ଏତେ ବର୍ଷ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବା-
ଚ କରି ଉତ୍ତାପନ ଗୋଟିଏ ମହିନେ ଅନ୍ତରୀ
ପ୍ରତି କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ସର୍ବାତ୍ମା ବିଜ୍ଞାପନକା
ନାମାନ୍ତର ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଅମୃତାଳକୁ ନୂତନ ପ୍ରେଟଲ୍ଲଟ ।
ଗର୍ଭମାସ ତା ୨୫ ଦିନ ସୋମବାର ମାଝରେ
ବର ଅଗନ୍ତୁସୁ ଉଚ୍ଚର୍ଷ ଶାମସନ ସାହେବ ଦିନ
ପ୍ରଦେଶର ଲେଣ୍ଡକର୍ମ ଗବର୍ନ୍ମ୍ଯାର ଜୀବପ୍ରତିଶୀଳ
କଲେ । ମାଳ୍ଯବର ମହୋଦୟ ବସ୍ତରକାରେ
ଏବେଶ ଶାସନ କରିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ
ଜୀବା ଦେଖିବାକୁ ଲାଗୁ ଏବଂ ଜୀବାଙ୍କର ପଢ଼ି
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସ୍ଵରୂପ କର ଦିବସପତ୍ର ଦିନ୍ୟାରେ
ବ୍ୟସ୍ତ । ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ସମସ୍ତ
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବାକୁ ଏବମ୍ବାନ୍ତରେ ଏ ପଦର
ସୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଝାବାର କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏହାକି ପଞ୍ଜିଯାକାର ସ୍ଵରୂପରେ ଅବିକାହର
ଦେବଦୋଲ ଅଶ୍ଵ କରୁଅଛନ୍ତି ମାଳ୍ଯବର
ଶାମସନ ସାହେବ ବଣ୍ଣୀଯ ସିଦନ୍ତ ବର୍ମମ୍ୟାରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅଛି ସ୍ଵରୂପାଲେବ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଏବଂ
କେବଳ କ ୩୦ ଫ୍ରାନ୍କ ଏବେଶରେ କଟାଇ
ଥାଇଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଲୁହେ ଏଥ୍ରମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ଏବଂ ବିଭିନ୍ନପଦାର କୁଳପଦମାତ୍ର ଗ୍ରେଗରିଆନ
କାର୍ଯ୍ୟଦରଶବ୍ଦାର ସ୍ଵନାମ ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅଧିକୁଣ୍ଡ ପଦଠାକୁ ଉପାର୍କ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଗନ୍ତର କଠିଯା ଉପାର୍କ ଲାଜ
ଏବଂ ଶହୀଦିବୁ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ବର୍ଗଗର
କମିଶନର ବୋଲ ଘୁରେ । ଫିଲ୍ଡ କର୍ଣ୍ଣରେ
ମାଦାକାର ସୋଗ୍ୟମଧ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵନାମ ଶାଧାରଣାକୁ
ମନୋରକ୍ତକ ଭରିଥିଲା । କମିଶନରାକୁ କେବେ
ବିଶ୍ଵାସ ଗବର୍ନ୍ମେତର ସେକ୍ଟର ଦେଲେ
ଏବଂ ସେଠାକୁ କୁଳଦେଶର ପାଖାଳ କମିଶନର
ବୋଲ ଗଲେ । କୁଳଦେଶର ବେ ସ୍ଵର୍ଗମ କାନ୍ତି
କିମ୍ବାଲାହୁ ପଦୋନ୍ତର ପାଇଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ
ସେ ଅଭିନ୍ଦନ ସ୍ଵାମୀକଣ ଶାହସ ଦିନେକ ତୁ
ସୋଗ୍ୟମଧ୍ୟ ସହିତ ଗବର୍ନ୍ମେତର ପସମର୍ତ୍ତ ଦେଇ
ଜୀବାର ଅଥାବା ଜୀବାଙ୍କାଣିକ କଲେ । ଅମୃତାଳକୁ
ନବର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ନ୍ମ୍ଯାର ଜେନରଲ ଲାଜ
ରିପଟ ଜୀବାଙ୍କ ମଦରୁ ଓ ଦିନରାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ବୋଲ ଜୀବାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଗଢ଼ ସମର୍ପଣ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଶାମସନ ସାହେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଜୀ
ମ୍ୟାର ଏବଂ ଅଜମ୍ୟର ଶଳ୍ୟଲେବ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ।
ଅଭୀବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସ୍ଵରୂପ ବର୍ଷର ଏବଂ ଶାସନ ସକାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପାର୍ଶ୍ଵର ବିଶେଷ ଉତ୍ସଦିଗ୍ନା ଅଛି ଏବଂ
ସହିତରରବା ଜୀବାଙ୍କର ପ୍ରତିକ ଦେଇଥିଲୁ
କାରୁ ଜୀବାଙ୍କାର ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମନ୍ତର
କିମ୍ବାର ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଜୀବ୍ୟ ଲେବକୁ ଜୀବ୍ୟାଥିବ ଦୟାର ଗୁହାର
କବକାଳୁ କାରଣ ଦେବ କାହିଁ । ସାହେବ ମ-
ହୋବୟ ସମ୍ମତ ଦାରଜିଲିଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ଦିଲେ
ସେଠାର ପୀରଳବାୟୁ ସେବନରେ ମନକୁ
ସ୍ମୃତ ଦର୍ଶନ କାରାଯାନ ନିବାଦ କରିବେ ।
ଏହି ଦର୍ଶନାର ଇତ୍ତାରୁ ଉଚ୍ଛିତ ଧଳା ଫଳ
ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁଧାପକ ପ୍ରଜାଳୀ ।
ଇଣିଯା ଗର୍ଭମେଷ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁଧାପକ
ପ୍ରଜାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକୃତ ଦରବାରୁ
କେବେଦକରୁ ଲାଟ୍କୁ କ ହୋଇ କେମନ୍ତ ବ୍ୟବ-
ଶ୍ରୀହାର୍ଷ କାହା ଅରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ ସେ
ହିମ୍ବରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଗର୍ଭମେଷଙ୍କର ମର
ପ୍ରାର୍ଥକା ବହଅର୍ଥୀ ଓ ଦେଖିଲାଏଇ ଗର୍ଭ-
ମେଷମାଳକ ଗହୁଁ ର ଉଦ୍‌ଦେଶ ପଠାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ।
ଏହି ବର୍ଣ୍ଣର ସମଳା ବୈଠକରେ ମହାମାଳ
ମବ୍ରିରଙ୍କେନରେ କାହାରୁରୁ ବ୍ୟବକ୍ଷାପକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ହିମ୍ବକ ଅରନର ପାଶୁ ରପି କା-
ହାର କରିବେ । ଭାଲୁ ଆରନ ବର୍ଷର ହେବ
କାହା ଅବ୍ୟ କଣା ଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବଜା-
କାର ଖେଳ ଲାଟ ସର ଲାଜଙ୍କ ସାହେବ କି
ସେ ଶର ସପ୍ରାଚରେ ଫଳକରୁ ଆଶା କଲେ
ଏ ହିମ୍ବରେ ମାଦା ପ୍ରମ୍ପାବ ବହଅର୍ଥୀ ତାମା
କଲିପଣ ଗରେଡ଼ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ।
ସାହେବ ମଦୋଦୟ ବହଅର୍ଥୀ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ
ଅନୁଧାପକ ପ୍ରଜାଳୀ କଳିବାରେ ପ୍ରତିକିରି
ଦିବବା ଥଳ୍କୁ ପାଞ୍ଚମୟ କାନ୍ଦିଲ ଶ୍ରୀମତୀ
କୋଣର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ହତକଣପା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ
ବରେ କିମାତ କରିବାର ପ୍ରକାର କଳିବାଆ-
ରବକଠାରେ ଛାଟ କରିବା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଢି କରିବା ଗର୍ଭମେଷଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵବ୍ୟ
ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟିଲା । ନେଁ ଏହି ସାବଧାନ
ପ୍ରକାର ଏ ପ୍ରଜାଳୀ ବିପ୍ରାର କରିବା ହୁଏଇ
ସେମନ୍ତ ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ବୋଲିବେ ମନ୍ଦିରର କାହା
ହୋଇ ଅରିଗେଇରେ ଏହାକୁ କରିବେଠ ନ
କରଇ । କଣ୍ଠପ୍ରଦେଶ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟ ବଜା
ଅଟିଲା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ମାଦା ସମ୍ପ୍ରଦୟ କଲିବ
ମେଦିବ ମାନ୍ଦିକ ଅବସ୍ଥା କାହାକ ନୁହିଲା ।
କେବେକୁ ହାତୁ ଲୋକ ଧଳ କିମ୍ବା ତୁରି-
ରେ ଅନ୍ଧାଳେ କଳାଠାକୁ ଅପ୍ରଗାମୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭାମର ମହାମୟ ତୁମ୍ଭ

ଅଶ୍ରୁତାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଓ କଞ୍ଚକଲାଭ ଅବସ୍ଥା ଯେତେବେ
ସୁଅନ୍ଧ ପେଶନ୍ତିର ଦୂର ଜଳ ଦୂରଙ୍ଗ ଏବଂ
ତବନପରମାନାତାରୁ କେମନ୍ତ ପୁଅନ୍ଧ ଅଟେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳମାନ ସଥାନ୍ତରମେ ଅନୁମତ
ସାମାଜିକ ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଏବଂ ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଅଟିଛି ଏହି ଏ
ସମସ୍ତ ସକାରେ ଏବଂପ୍ରକାର ବିଧାନ କଥାର
କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ ଲାହଁ । ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଜଳ ସମସ୍ତ
ସକାରେ ଗୋଟିଏ ହିସ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ଷା ହେବ
ଏହି ଉଦ୍ଦତ୍ତରେ ଏମନ୍ତ ପୁଣ୍ୟମାରେ ଜାଳ
ବିଷୟ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନମାନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ହେବ
ସେ ଗର୍ଭମେସ ବିଦେଶିମାନରେ କିମେ
ଏହି ବା ଅନ୍ଧର ବିଷୟର ବିଧମାନ ଅନୁମତ
ତଳମାନଙ୍କରେ ତଳାରବାନୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।
ସେଉଁ ସମସ୍ତ ଜଳ ପ୍ରାଣୀୟ ଶାସନର ଭାବ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆପାତରଙ୍ଗ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ଜଳର ବେତନେଷ କମିଟିରୁ
ଆପାତରଙ୍ଗ ଗର୍ଭମେସ ବଜଣୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ-
ମନ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥିରୁ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ସହି-
ମାନଙ୍କୁ ବାହୁଦିକାର ଉତ୍ସବରୁ ଓ ନୃତ୍ୟ ସହି
ଭରତ କରିବେ ଏବଂ ଏହି କମିଟିର କମାତା ଦୂରି
କରିବେ । ପ୍ରଦେଶୀୟ ସଭକ ଜାତକଙ୍ଗଳା
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଏହାକୁ ଅଧୀ-
ନରେ ବହୁବିଧି ଜଳରେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ପ୍ରାଣିର
ଦ୍ୱାରା ପିଣ୍ଡାଳମିଟା ରଠି ଯିବ ଏବଂ ଉତ୍ସବରୁ
ଉତ୍ସବରୁର କମିଟି କମାତା ହେବ ଏବଂ ଏଥିରେ
ମଧ୍ୟ ଭାବରୁ ଅଧିକ କମାତା ଦ୍ୱାରାଯିବ ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖାର ବ୍ୟୁତ ଉପରେ ଏମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୟା କର୍ତ୍ତ୍ଵରୁ ରହୁଥିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ଏବଂ ସରକାରୀ ଇଂବଜ୍ଲ ଭାବ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟର ଭାବ ଏମାନଙ୍କ ହାତରେ ରହୁଥିବ ତଥା
କମାତା କମାତା ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ
ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଡାକ୍ତରାକଥାର କରିବା
ବିଷୟରେ ଗର୍ଭମେସଙ୍କୁ ପ୍ରଦିତ କମାତା ଦ୍ୱାରା
ଯିବ ସେ କୌଣସି କମିଟା ସନ୍ତୋଷକଳକ
ଜୁମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପାଇବେ ହାତାକ
କମାତା ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବା ଆଂଶିକ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଟଙ୍କା କାହିଁ ନଦ୍ୟାଯିବ । କମିଟା ସଂଗଠନ
ବିଷୟରେ ଏହି ପ୍ରଦ୍ୟାମ ହୋଇଥାନ୍ତର କି ପ୍ରଦେଶ-
ର ସବ୍ଦିବଜଳରେ ଥିବା କମିଟିକ ପ୍ରାଣୀୟ
କମାତା ସଭାତଳର ବୋର୍ଡ କୁଟୁମ୍ବାଯିବ ଏବଂ ଜଳ-
ର କମିଟାକ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇ କୁଟୁମ୍ବାଯିବ ।
ପ୍ରାଣୀୟ କୋର୍ଟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ଉତ୍ସୁକ
ବୋର୍ଡ ତାତ୍କାଳିକ କରିବେ ସେହିତାରେ

ଲେବର ମନୋମାଧିଗୁପ୍ତେ ହୋର୍ଜ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେ
ଦହିର ବ୍ୟକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ହୋଇଥିଲୁ
ବେ ବିବରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଗିବାର ପ୍ରସ୍ତୋତ
ନାହିଁ ମୂଳ କଥା ଏହି ବି ସର ଅସମି ଉଚିତ
ସହୃଦୀ ବି ଅତ୍ୱାସନ ପ୍ରଖାଲୀ ପ୍ରତଳିତ
ଦେବା ପରିରେ ମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେ
ଅକାଶଶକ୍ତି ଗୁପ୍ତେ ସାବଧାନ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରିବାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବାରୁ ଅନୁମାନ ଦେବର
ଅଛି ବି ସେ ଏଥର ବିଶେଷ ଏଷପାଶ ନୃତ୍ୟ
ଅଧିକ ସାବଧାନରାହୀସ ଅମୂଳକର ଦିନ
ଦେଉଥିଲୁ ସେ ଏ ପ୍ରଖାଲୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା
ଭଲ କର ପଶ୍ଚାମା ଦେବା ପାଇବ ନାହିଁ ।
ସମୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଲୋକଙ୍କ ସାଥୀଧାରୀଙ୍କାରୀ
ନାହିଁ ଦେବାର ଭାବର ରାହା କି ଦେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି କହାର ଅଶ୍ଵ ଦେବ ନାହିଁ । ଏହିଙ୍କାରୀ
ଅଧିକ ସାଧାନା ଦେବା ପ୍ରତିକ ଆଜି ସର
ଅସିଲଇ ଉତ୍ତରପ୍ରସ୍ତାବ ଦରାଇନ୍ତି, କିମନର ମାଳି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହି ସବ୍ରତବିଜନର ଦାତିମାନେ ସହର
ଓ ସବ୍ରତବିଜନ ବିମିତାର ସରସତି ଦେବେ
ଅଳ୍ୟ କାହାରକୁ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସରସତି
ଦରିବେ ନାହିଁ । ଏଥର ସ୍କଲ୍ଟେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସା-
ହଳକ ଅଟଇ । ଜିଲ୍ଲାର ମାଲିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗବର୍ନ୍ମେ-
ନ୍ଟର ପ୍ରଥାନ ଦାୟଗ୍ରେସ ଦାତିମ ଦେଉଥାଇନ୍ତି
କୌଣସି ମନ ଘଟଣା ସମୟରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ମାଲିଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଲୋତକେ ବିମିତାର କମିଶାନକୁ
ନୁହେ । ସ୍ପର୍ଶଂ ସେ ସରସତି ନ ଦେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁକ ହାହିଁ ଏବ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାହାର
ଟେବ ଫ୍ରାଂସ ଦେବ । ଏଥରୁ ସତର ବିଦ୍ୟ-
ାଳ ବା ଚିତ୍ରକାଳୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରାଣୀଯ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର କି ବିଷବ ସହବ ରାହା ପାଠକ-
ବାଚେ ଅନୁମାନ ଦରନ୍ତୁ ଅଭିଏବ ଏ ସତି
ଏହିନ୍ତି ଅସାର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବାହୁବରେ
କଲର ପ୍ରଥାନ ଦାତିମଙ୍କର ବିଶେଷ ବିତ୍ତର
ଥାରୁ କୌଣସି ବିମିତାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରୁପେ
କୁଳ ପାରୁ ନାହିଁ । ଦେଶାୟ ସବ୍ରତମାନେ
ମାଲିଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁତବକୁ
ଦାତ ମାତ୍ରମୀ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଏତେକାଳ
ଦିବାର ଦେଖା ଯାଇ ଲାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ତରାଳୀ
ମିଟି ପରି ନୂତନ କୋର୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନାମ
ନାହିଁ ଦେବ । ଅମୂଳକର ମତ ଏହି ବି
ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅତ୍ୱାସନ ଲୋକଙ୍କ ଶିଶ୍ରା
ଦବାର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର ରହା ହୋଇଅଛି
ତଥେ ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକ ବିରାପ କର ରାହା-

କର ଚିପୁମିତ ବାର୍ଷିକରେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନରା
ଦେବାର ଛତର ସେମନ୍ତେ କି ସେମାନେ ଆ-
ପଣା ଦାୟିକ ଉତ୍ସମରୂପେ ଦୂରେ ଧାରବେ ଏକ
ତାହା ଲକ୍ଷ କରିବାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ସହିବାନ୍ତି
ହେବେ ।

ଅମ୍ବାଜାଳକର ଜଣେ ବନ୍ଦ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି
କବିତାରେ ହସ୍ତ କେବଳ ମଧ୍ୟବା ମୋଦନସର ଅହାତ
ଯୋଗ୍ଯ ମୁଦ୍ରଣ ମୂଲ୍ୟର ଫାରାକା ମାନାଖେସ୍ ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର
ମିଶ୍ର ମାନବ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ବୋଟ ପୃଷ୍ଠାର ବନ୍ଦ ହେତେବେ
କର ପିଲାକୁ ବନ୍ଦାରେଷା କବିତାରେ ତଥା ମଧ୍ୟରୁ କାଣି
ଦେଖିବା କାମର ଏକ କେବଳ ବାଳକ ଯାହା ପଢ଼େ ତାହା
ସବାର ଯାଏସାର ଯାଏ ଓ ସେହି ସବାରେ ବିବରଣୀ
ତାହା ଉପରେ ବରକୁ ଆଚି । କବିତ ବୈଶାଖ ମାସ
ଦେଖିବାର ମଧ୍ୟରେ ସମୟରେ ପ୍ରାଚୀନେ କେ
ବେଳତର ପିଲାକୁ ବହିବ ପେ କୁ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟ ପରି ତାହା
ବୁଝ ଅଳ୍ପ କବି ଉତ୍ତର ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ବୈଶାଖ ମାସ
ଦେଖିବାର ମୁଦ୍ରଣରେ ଏ କବି କୁ କୋଟିବ ମୁଦ୍ରା
ଅବିଲେ ଗାସେ ଏକ ମନ ହୋଇ ପିଲାର ଦେଖି ପେ
ଆଏ ଯାଏ ବୁଝି ତାହା ବାଲକ ବରକୁ ଯାଇ ଏକ ମୋହି
ମୁଦ୍ରା ଅଛି ମୁଦ୍ରାକୁ ଦେଖାରେ ସବର ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଯେତି
କିନ୍ତୁ କାହାର କବିତାରେ ପିଲା ଗୁଡ଼କାର ରହୁ-
ରେ ମୁଦ୍ରିତ ପତ୍ରକର କବିତା ସମୟରେ ଅବଧାର ତାହା
ସବରକେ ତଥା ଅଳ୍ପାକର ମୁଦ୍ରା ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ନେବାର
ଯେତପରି ହୋଇ ଏକ ମାର୍ଗ ଏ ଯାଏ ତାହା କବିତରେ
ଦେଇ ମାତ୍ର ବରିଲା ଓ ସେ ପିଲା ରୁ ରୁ ହେବ ସମୟରେ
ହେ ପିଲାର ପାପ ଅବଧି ହେତେବ କୁ ସେ ଏକ ଜୀବ-
ଜୀବ ପାଇଁ ଏଥି ଅଧିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟର ମୌଳିକ ଶାରୀରିକ
ସେତୋତୁ ବାରିଂ ଅଛି କେବଳ ସମ୍ମିଳନ ହେବାର
ଅପରା ପାତର ତାତିବାରେ ସେହି ଯାମର ତାହାର ବାସର
ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ପିଲା ଏକ ନିରକ୍ଷିତ ସ୍ଵରୂପିତାରେ ମାତ୍ର
କରିବ । ପିଲା ଅନ୍ୟଦ୍ୟ କହିବ ହୋଇ ଉତ୍ତରରେ ରୁ ରୁ
ଦେଖିବା ତାହାର ପାପ ରୁ ଏହି ଦେଖି ଅପରିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରା
ଦେଖି ସେତୋତୁ ପତାଧୀନ ବଳେ ଏ ପିଲା ପାପରୁ ନିର୍ମି
ପାପ ଉତ୍ତରରେ ପଢ଼ି ହେବାରେ ପାପାଳ କିନ୍ତୁ ଦେଖାଇ
ପାର୍ତ୍ତାରେ ତାହା ପରି ଅଛି ଏବଂ ଯାକ ତେବେବ
ଦେଇ ଯାଏ ଏ ଦୂରାକ୍ଷର ପାପ ଦେଖାଇବାରୁ ତଥା ଅଳ୍ପାକ
ଅର୍ଥାତ୍ କବିତାର ବୈଶାଖ ମାସ ତା ୧୨ ଦିନରେ ସମୟରେ
କବିତା ପାପରେ ଅଳ୍ପାକରେ ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ଦେଇବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ମାରକରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରେସର ନେବ୍ରୁ, ଏହି ଦେବେଶ
ମାନ୍ୟ ଦୂର ଦେବାର ଭଲ ଶୀଳ ଅଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ
କେବଳ ଯୋଗ ଆହଁ ।

କୁଳ ମନ୍ଦିରର ଏ ନିଷପନ ଉତ୍ସବରେ ଶନେହି-
କୁଳ ମନ୍ଦିର ଯେଉଁ ଆଦିତ୍ୟ । ଅହାତେକେ କଥା ଛାନ୍ତି
ଗାନ୍ଧା ଅଧିକ ପାଇଁ ହୋଇ ।

ଅକ୍ଷୟମୀ ସୋନ୍ଦରାବତୀରୁ କଣ୍ଠକ ଓ ସ୍ଵର୍ଗର ଗୋଟିଏ ହେବି ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ ଗ୍ରାହକ

୧୯୬୫

ପା ଏହି ମାତ୍ରେ ମର ସବୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେଳିଥାଏ । ମା କୋଣରୁ କି କି ସବୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସାଥେ ଦେବିବାର

ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁରୁକାର ସକାଳ ଅଠୟା ସମୟ-
ରେ ଲିଟକ ଛଲେଜର କାର୍ପିକ ପୁରସ୍କାର
ପ୍ରଫଳ ଦିନିର ସର ହୋଇଥିଲା । ଶାଶ୍ଵତ, କମ୍-
ଶୀର୍ଷ ସାହେବ ସର୍ବପରି ଆବଶ ପ୍ରତିଶା କରି-
ଥିଲେ । ଏଥର ସର୍ବରେ ବର୍ଣ୍ଣକଳ ହାତ୍ୟା ଏହି
ଅୟବ ହେଲ ଥିଲ ଯେ ଖଣ୍ଡିଏ ସକା ଥାଇଲା
କାହିଁ ପଢ଼ି ନ ଥିଲ ଏହି ପିଲମାକେ ଉତ୍ତମ
ମୂଲ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ିବା ଏବି ଅନ୍ଧନୟ ଦେଖାଇବା
ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣକମ୍ପଳକୁ ବିଶେଷ କୌତୁକ ଓ
ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲେ ।

ବାନେରର କେତେଳଙ୍ଗ ସ୍ମୃତି ମୁସଲି
ମାନଙ୍କ ଭଦ୍ରମରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଜଗରରେ ଗୋଟିଏ
ମକରକ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥାବୁ ହବାବ ବାହକାରୁ
ଜଣାଗଲ ଯେ ଚନ୍ଦମାସ ପ୍ରଥମ ଶାରିଖରେ
ଏଥୁଣୀର ଗୋଟିଏ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହିଁରେ ପ୍ରିଯ ଦେଲା ସେ ଉଦ୍‌ବାରତେତ୍ରା ଏବଂ
ମୁସଲିଗନଦାଳୀ ହେବା ସବୁଷୁକ ହୋଇ
ଗୋଟିଏ ଫଳି ପ୍ରାପିତ ହେବ ଯେ ତହିଁର ସ୍ଵଧ
ଏବଂ ନିରାକିପାଇଛନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରାପୁତେବକ ବିଦ୍ୱାନ
ମହାବନର ବ୍ୟୁତ ନିବାହ ହେବ । ଏ ବିଦ୍ୱାଳ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାମ ବିଜନମଦୁର୍ବା ରଖା ମାର ଅଛି ।

୪ ଗର ମୋନକାର ଅପଶମ୍ନିକାଳରେ ଏ
ଲଗଇରେ ଉତ୍ସମଦ୍ଵୀଳ ଦୋଷଥିଲୁ । କର୍ଣ୍ଣ
ପୃଷ୍ଠାକୁ ଛାପ ଦିଲାଏ ହୋଇ ଘର ଓ ମୂର୍ଖାଦିକୁ

ଟଳେ କରିଦେଇ ଥିଲା । ବଢ଼ା ସଙ୍ଗେ ଦୂର-
କଳିଥର ବଜ୍ରପ ପଣ୍ଡ ରାଶି ପଡ଼ୁଥିଲ ହୋଇ
ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବଜ ଏ ନରର କାଞ୍ଚବାବ
ବଜାରରେ କଣେ ଗୁଡ଼ପୁର ଗୁଲକୁ କଣାକର
ପରମଧରେ ପରି କାନ୍ତରେ କଣାକର କାହାର
ଗଲା । ଏଥୁରେ ଘର ଘୋଡ଼ିଯାଇ କାହିଁ କେ-
ବଳ ଖଣ୍ଡେ ରୂଥ ଦୀର୍ଘ ଓ ବାଠର ଖୁଣ୍ଡିକୁ
ଲେବିଲପ୍ରାୟ ଚାନ୍ଦା କରିଦେଇଥିଲା । ସେ
ସମୟରେ ଘରେ ଯେହିଁ ମନ୍ଦିରଥିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଦେହର ଏକ ପୁଅରେ ସିଜଗଲପରି
ସାମାନ୍ୟ ଆଦାନ ହୋଇଥିଲା ଆହୁବିତ ଅନ୍ତରୁ
ହୋଇ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପଚନରେ ଘର ଘୋଡ଼ି
ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ମଳୁଷ୍ଟ୍ୟ ମରପତିବାର ସତସତର
ଦେଖାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ ବକ୍ତ୍ର ଏକ ନୂନ
ପ୍ରକାରର ଦେଖାଗଲା । କୋଣ ହୁଅର ଏ ବକ୍ତ୍ର
ଅଧିକ ବଳକାଳ ନ ଥିଲା । ଗରକାର କଣେକୁ
ଦସି ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟାଗ ସଜ୍ଜତମାନେ ସିମଳରେ ପହଞ୍ଚି
କରିବାର କାଳ ରଖିରେ ମହାମାନ୍ୟ ବବ୍ରୁଇ
ଜେନରଲ ବାହୁଦୂର୍ବଳ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଥମ ସାଧାରୁ
କରିଥିଲେ । ସେତନ କେବଳ ନିୟମ ପ୍ରକିଳା-
ଳନ ହୋଇଥିଲା । ସଜ୍ଜତମାନେ ଅଧିକା
ରାଜ୍ୟକାଳିତାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଏ ଏହି ନଜ଼ରମାନ
ପ୍ରକାନ୍ତ କରି ବାହୁଦୂର୍ବଳ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଭାବୁରୁ
ବ୍ୟାନସହିତ କବାଥୁ ହେଲେ । ସେତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଅଧିକାରି କହିର ବିଷ୍ଣୁ ହୋ-

ର ନାହିଁ । ଏଥକୁ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ମନୀଲେ
ଶକ୍ତିଧାତାରେ ବୃଦ୍ଧିରକା ଆଉ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ-
ରଙ୍ଗୁ ସପରିବାରେ ଅନ୍ଧକୁ ନର୍ବପୁରୁଷେ ପ୍ରହା-
ର କର ନନ୍ଦୀ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଏବାକୁ ମୃତ୍ୟୁ-
ରେ ଅପରାଧର ତତ୍ତ୍ଵ ଲୁଣ୍ଡାର ଦେଇ ହୀପା-
ନ୍ତୁର କରିବାର ପ୍ରିୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ମହାମାନଙ୍କ
ପ୍ରକଳିତ ସହେବ ଏ ସମ୍ମାନରେ ଦିଇଲୁ ହୋଇ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏଥର ପ୍ରକଳିତ ସମ୍ବାଦ ନ ଜାଣିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶକ୍ତିଧାତାର ସଙ୍ଗେ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୪ ଉଜ୍ଜଳ ଏହି ମୁକ୍ତାରର ପଶକ୍ଷା ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ
ହାଇକୋର୍ଡ ଯେଉଁ ନୂତନ ନିୟମ ଜାଗା କରି
ଅଛନ୍ତି ତାଦା ତଳିରମାସ ତା ୪ ରିପର ଓତ୍ତେଷ୍ଠା
ଗଲେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ମୁକ୍ତାର-
ମାନେ ଦେବାମୀ ଅଦ୍ୟାଲଭରେ ବି କି କାର୍ଯ୍ୟ
କର ପାଇବେ ତହିଁର ଖଣ୍ଡିଏ ବିସ୍ତାରର ବିବ-
ରଣ ଏହି ନିୟମବିଳ ସଙ୍ଗେ ଅବିର ହୋଇ
ଥାଏ । ଏଥରେ ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କର ମମତା ଚାକି
ତ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
ତମିର ଭଷାୟ ହୋଇ ଥାଏ । ପୂର୍ବ
ଆଇ ଏକ ନିୟମ ହୋଇଥାଏ ବି ମୁକ୍ତାରମାନେ
କୌଣସି ମୋକଦମା ସକାଶେ ମାମଲଭବାର-
ଠାରୁ ଯେତେବେଳା ନେଇଥିବେ ମୋକଦମା
ନିର୍ବି ଉତ୍ସବ ତହିଁର ଖଣ୍ଡିଏ ଦେବାବ ଭାବୁ
ମାମଲଭବାରକୁ ଦେବେ ଏବି ଉଜ୍ଜଳ ପ୍ରକା-

କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲା ଟକାର ରୁହିବ ନେଇ ଛାନ୍ତି
ଦେସାବ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ଏହଳୁମଣିଟ ବଡ଼
ଦିନମ ଦେଇଅଛି ଏବି ସବାହାର ଅମଲକୁ
ଲାଖଦେବା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଜାମରେ ଉଣ୍ଡି
ଦୋତ ଆଜିବା କିଶେଷ ଉଣ୍ଣା ପଡ଼ିବାର
ସମାଜରେ ।

ସୁଧାଳଗରପୁ ଖେତରଜାନମଳ ମୁଖରଣୀର
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ପୁଣୀଲା ଏବଂ ସାଥୀରଣ ହେବାଦାରୀ
ମରମନ୍ତ ତାରଗ ଯେଉଁମାନେ ତେଣୁଠି ଅଛନ୍ତି
ସେମନ୍ତ କଥାହାତ କରି ସ୍ଵରୂପୋଡ଼ିମଧ୍ୟହିତା
କେବୁ ଆଶି “କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିନ୍ଦୁ ଏହି ଚି
ଲେବେ ନାନାପ୍ରକାର ଟାଙ୍କ ଦେଇ ପେବେ
କୁହାଦାର ଏ ମହାର୍ଥୀ ବିଶ୍ଵବେ ଗେବେ
ଶାକୁକାଟିକ ହେବେ ଏବଂ ଟାଙ୍କ ଦେବାର ଛୁ
ପକାର ଆହୁ ବିଅଛୁ” । ମିଛନ୍ତେପିଧିନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ,
ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତାଳ ଠିକ ସାଧାରଣ ଘର ଅନ୍ତର
ମୁଖ ଦଂରକ ହାଲମାନେ ତାଦା କୁହେ ପରାନ୍ତ
ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ମେନଭମାନେ ତାଦା
ସେମନ୍ତକୁ ବୁଝାଇ ଦେବାର ଅବ୍ଦୀ ସାଦସ୍ତ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦ୍ରବ୍ୟଜଳ ସ୍ଵପ୍ନପକ୍ଷରେ ସବା-
ପେ ପ୍ରମୋଦନ ଏବଂ ସୁଧାରେ ଯେପରି ଜନ-
ତା ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ସଙ୍ଗେସ୍ତ ପାତ୍ରାର ପ୍ରାଦୂର୍ଭବ ହୁଅଇ
ସେଠାରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାର ଅବ୍ସତ୍ତା ମଧ୍ୟେ ଯୋଗୀ
ଦେବାର ନିରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଫଳକଣ୍ଠ ଦୟାମର
ଶାକୁଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର
ତୁଳିବ । କିନ୍ତୁ ତଥା ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବାଜେ କର୍ମରେ ସେ ଟକାର ଶାକ ହୁଅଇ ।
ସବ୍ୟା ନମରକ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି
ପ୍ରକାରରେ ସାପ୍ରାଚାର ମୋତ ନାହିଁ ଏହିରେ
କିମ୍ବା କି ?

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଛଦନ କୁଳର ସହି ପ୍ରକା-
ଶ କଲୁଆହୁ କି ଏ ନଗବର ଜର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମ
ଏହି ପ୍ରତିନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବରାଇ ଆହଁ । ବାନୁ
ସଦର୍ଧାନ ଦାସ ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ବେଳ ଯ ୧୯
ମା ସମୟରେ ମାନ୍ଦବଲାଲ ସମ୍ଭାଗ କଲେ
ମହିର ପୂର୍ବ ରାତ ଦନ ପୂର୍ବରୁ ଶତରେ
ବାନୁ ଖେଳ କଲାଇ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ମେ କା-
ନ୍ତିଲେ କାନ୍ତ ସେ ଖେଳ ଘାବାକୁ ଅନାମ୍ବର
କରନ ଥିଲ ଦେଖାଇବା ମାତ୍ରମାତ୍ର ହେବ
ଦୋଷ କହି କାହି ନ ଥିଲେ । ମୋମକାର
ଶତରେ ଅନ୍ତରେ କାନ୍ତା ଅନ୍ତର ନାହିଁ ।

ଜଳ ବହି ଗଲ ଏକ ମୋର ହିପାତରେ
ଦେବରୁ ଜଳ ଭାବି ଗଲ ରେ ସମୟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁ
୨୨ ସଞ୍ଚା ଲାକା ପ୍ରତାର ଚିକାବା ହେବାରେ
ମଧ୍ୟ କାହିଁ ଫଳ ଦେଖି ଲାହୁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଗାରୁ
ଯଶ୍ଵରାଳ ସରକା ଅମେର ଶେରୀର ଲାଜ ପଢ଼
ମାଳ ସୁଖାର ସହିତ ନିଷ୍ଠାର କର ପେନସନ
ଛେଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତରେର ମଜ୍ଜେତୁଳ
ମିଥିକିଷିପଲ କମେସନର ସବୁଥ ସାଥରିବ କା-
ର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବକ୍ରି ଥିଲା । କାହାକର ସାମାଜିକ
ଭବ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରବନ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରବ ଜ୍ଞାନ
କେଇ ଅମୋଦ ଆଇଦରେ ଲାକ ହଜାର
ବାକୁ ଅଲ୍ୟନ, ସଖ ମନ୍ଦୁତନେ । ସେ ଜଣେ
ପ୍ରଭୃତ ରହିଲା ଓ ଅମୟିକ ଲେବ ସ୍ମନ୍ଦେ ।
ଏହୁପାଇବ ଭାବାକର ପ୍ରତିବାବା ଓ ବନ୍ଦମାନ-
କର ଦୁଃଖର ସାମା ଲାହୁ । ମୁକୁ କାଳରେ
ଏହାକର ବିପୁଳ କ ୨୨ ର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସମା ।

ସବ କର୍ଜ୍ଜ ବେଶବସନ ବଜାଳାର ଲୋପ-
ନ ବିଷ ବିଷର ଥିବା ସମୟରେ ଏ ଦେଶରୁ
ଜିନିଦାରମାନଙ୍କର ରୂପରୁ ତତ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ
ଆଗର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଧନକାର ହୁଏବେ
କି କରନ୍ତି ସବେଳାଖନ ଲ କଲେ କବେବସ୍ତୁର
ସର୍ବ ହଙ୍ଗ ଦୋଷରେ ଗାହାରଠାରୁ ଛନ୍ଦ
ହଜାର କିମ୍ବା ଦିବି । ମର୍ତ୍ତାର ଦିନର ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରଦେଶର ନିକଟମେହ ଆତ୍ମର ଏକପଦ ପ୍ରାଣ
କୁ ଯାଇ ଲଖନୀର ଜିଲ୍ଲାର ଏବଂ ତାଙ୍କରଦାନ-
ଠାରୁ ପ୍ରକାଳ ପଦ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ କରାର୍ଥୀ ଦୂର-
ସୁଧା ଅପରାଧରେ ପାଲୁକ ହଜାର ନେଇ
ଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେ ଅନେକବର୍ଷରୁ ଲୋଗ
ଦିଲ ଅସ୍ଥିବା ବିଶେଷ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟୀ ଓ ବନ୍ଦେ-
ଦିନାଶ ସମତା ରହିବ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଶବ୍ଦି-
ମେହ ଜିନିଦାରଙ୍କଠାରୁ ଯେତେ ପ୍ରକାର ତାଙ୍କ
ବରନ୍ତି ସେ ସବ ଜିନିଦାର ପ୍ରକାଳ ଉପରେ
ଭତ୍ତିଥରୁ ଏହାତି ସ୍ଥାନରେବ୍ଯା ମାତ୍ର ଅନେକ
ଜମିଦାର ବିଷୟ ପ୍ରମତ୍ତ ହୋଇ ଅସାର୍ଥକାରୀ
ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତକ ବରନ୍ତି ଏହା
ଥର ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ । ପ୍ରକାଳ ଶାର୍କ ପ୍ଲାନରେ
ଆଜର ଅଭିଭବତ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ ହୋଇ
ପ୍ରକାଶ ଜମିଦାର ବେଳେ ପରିଚୟ ଦେଖା
ଥିବା ଲୋକ ଅତ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଁ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି
କେହ ନହିଁ କେବଳ ଶୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତକ
ନ ଭାବ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନକେ ଯଶୁଦ୍ଧରୁ କିମ୍ବା କାରା

ରେ ଦିବ୍ୟକୁ ଦେବ ଦୂତ ନମୋଧ କିମ୍ବା ଏହି
ଦେଖିବାକୁ ମାତ୍ର ହେଲା ।

55 601 ✓

ମବର୍ତ୍ତମେତ କାବଲିଗ ଏହ ଅନ୍ତରୀଳର
ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ଉପରିର୍ଥ ଦେବା ସ୍ଵରେ
ଯୁଧ ଦ୍ୱାରା ଦେବା ସାରର୍ବତେ କଲା-

କୁଳ ଧାରଣ କରିବା ଅଛିନ୍ତି ଶୋଭମାୟ
ଅବସ୍ଥା ଅଟଇ ଏକ ଦ୍ୱାରା ଅଶ୍ଵ ପ୍ରଗାହାର
ଅବଶ୍ୟକ । ଆମେମାଙ୍କେ ଅଲ୍ଲାରେଖ କରୁ ଯେ
ପୁରୀ ବନକପରିବାରର ହିତାକାଣ୍ଡୀ ଏହି ମନ୍ଦରର
ସ୍ଥାପନକରେ ସାର୍ଥିମାନ୍ ହିତମାନେ ପୁରୀ ପାଜା
କର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ହୋଇ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାରେ
ଆଣିବା କାରଣ ଗର୍ଭମେଳରେ ଥିବେବଳି
କରିବି ତାହା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଗର୍ଭମେଳ
ସ୍ଵରଗର କରିବେ ।

ଓର୍ବା ରେଳ ।

ତେଣା ରେଲ ବାଟ ଏବେବାଳ କେବଳ
ମୁହଁର କଥା ଥିଲା । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେଥି ପରିବେ
ଜୀବିତ ମାତ୍ର ତାର୍ଯ୍ୟର ଦୂରନା ଦେଖି ମନ ଥ
ନନରେ ପର ଉଠିଥାଇ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ରେଲବାଟ
ଦେଖିବାର ଅଶା କୁଣ୍ଡର ଭେଜରେ କହି ଅକ୍ଷେ
ମାନ୍ୟବର ସର ଆସିଲା ଲଭକ ବାଲେଶ୍ୱର
ବାଷିକର ରେଲ ବାଟ ସଙ୍ଗାନ୍ତ ଅବେଦନ
ପଢ଼ିବୁ ଏହି ମର୍ଦରେ ଅଗ୍ରାଧ କଲେ କ ଜମ
ନୃଥ ସତକଟ କରିବାଠାରୁ ମାନ୍ଦାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବମର ପ୍ରଧାନ ସତକ ଦେଉଥାଇ ତାହାକୁ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଦପ୍ରାପ୍ତରେ ରଖା ଦିବିବା ଗବର୍ଣ୍ମେ-
କୁଳ ନିତାନ୍ତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହି ତାହା ଏବେ
ଶୋଭ କୁଳର ଯେ ସତକର ମହିନିତ ବ୍ୟବ-
ହାର ହରି ବାଧା କନା ଭାବରୁ ଏକପାଇଁରେ
ରେଲବାଟ ନିର୍ମିଣ ହେଲ ପରେ ଏହି ଏହି
ବାଟରେ ରେଲ ବାଟ ପିଟାରବା ବିଶେଷ
ସମ୍ବଲ କମ୍ପ ଉପବିଷ୍ଟ ନୃତ୍ୟ । ସାହେବ
ମନ୍ଦିରପ୍ର ସମ୍ବଲପୁରଠାରୁ ତେଣାକୁ ରେଲ
ଟାଟ ବାବର କରିବା ପ୍ରତିବରୁ ଅବ୍ୟନ୍ତ ପର
ନ କରିଥିଲୁ ଏହି ଏହି ରେଲବାଟ ପିଟଲେ
ତ ପରମାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଭାବରୁ ଭାଲି-
କା ସାହିତ୍ୟ ନମିତ ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲାନ୍ତା କହନ୍ତି
ପାରେ ବାବୁରମ୍ପୁର କବିଗନ୍ଧୀ ଦୂର ଜଣ
ଠିକା ଅମଲ ନିୟମ ହୋଇ ଏକ କଣ ବଜା-
ଇଲା ଏହି ଅନ୍ୟ ଜଣ କଟକଠାରେ ପାପୀ
ଏହି ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ତାଲିକା ଲେଖିବାର
କିମୋକଟ୍ଟ ହୋଇଥାଛି । ଅଗ୍ରାଧଃ ବୋଧ
କୁଅର ଏମାନେ କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗଲ ବାଟେ
ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଯେହି ହତକ ଯାଇଥାକୁ ଭାବରୁ
ତାଲିକା ଲେଖିବେ ମାତ୍ର ଆମ୍ବମନଙ୍କ ବିବେଚ-
ନାରେ ଏତିବ ଯଥେଷ୍ଟ ନବର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ସମ୍ବଲପୁରଠାରୁ କଟକନ୍ତୁ ଦିଶ୍ୟେତି ବାଟ ଥିଲା

ଅର୍ଥତ୍ ଅନଗୁଳ ଏବଂ ସୁଲପୁର ବାଟ ଏପର
ବାଣିଜ୍ୟର ଅଭି ଶୋକର ବାଟ ମହାନଦୀ ।

ଏହି କିମି ବାଟର ଭାଲିକା ସପ୍ରଦିତ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । ଏହିର ଗୁଡ଼ବାଳ ବାଟେ ସେଇ
ପଣ୍ଡମା ଯାନ୍ତି ପୁଣ୍ୟକୁ ଯାତାଯାତ କରିବି ସେମା-
ନକର ତାଲିକା ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ
ସମ୍ପଲିଧୂର ବାଟ ଫିଟିଲେ ସେମାନେ ଆଉ
ଭଲକବା ଦୂର ପୁଣ୍ୟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଏ
ସମସ୍ତ ଭାଲିକା ଏକବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖାଗଲେ
ଓଡ଼ିଆ ରେଳବାଟ କି ପରମାଣୁରେ ଲାଭକର
ହେବ ଭାବା ଅଜ୍ଞାଯାସରେ ଜଣାପଢିବ ଭା-
ରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଲିକାରେ ସେଇ ଯାନ୍ତି ବା
ବାର୍ଣ୍ଣକଥର ସଂଖ୍ୟା ହେବ ରେଳ ଫିଟିଲେ ସେ
ଭାବା ଅନ୍ତରାଳ ଜନିମୁଖ ଦିଇବ ଏଥରେ ବିଛୁ
ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କାହୁରରେ ଓଡ଼ିଆରୁ
ଏକମାତ୍ର ଜାହକର ରୋହିଟେ ଦୟାଳୀଗୁ
ଅଟଙ୍ଗ ବୋଲି ଯାହା ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂର୍ଦେଖ କହି
ଆୟାର୍ଥି ପର୍ବତୀରେ ଦିବୁକ୍ତି ନାହିଁ ଏହି ଗତର୍ଥୀ-
ମେରୁ ଏବେ କାଳରେ ଭାବା ଅନୁମୋଦନ
କଲେ ବେଳେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟଙ୍ଗ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ରେଲ ବାଟିଟ ଏକ ପ୍ରକାର ଆର୍ଥିକ
ଦୋଷାତ୍ମକ ଏକହିମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଏହା ଫିଟିବାର
ବିଶ୍ଵା ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଦ ଦୂରରେ ରହିଥିଲା ! ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲ ବାଟ ନ ଆହିଲେ ତେଣାର
କପାଳ ଫିଟିବ ନାହିଁ । ଏଥର ଗତ ମାରର
ଏବଂ କଲିନଗା ମଜ୍ଜେଟରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ
କଲିନାଠାରୁ ଜାଗଧୂରକୁ ଯେଉଁ ରେଲ
ଫିଟିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଗାଇଥିଲୁ ତହର ଜରିବ
ଆର୍ଥିକ ଯେତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜରିବ କରିବା
ଯେଉଁ ମାନେ ନିୟମିତ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଯେ-
ମନେ ତାଙ୍କ ଗୋଟି ବାଟ ଦେଖି ସୁରକ୍ଷାପେ
ମେ ବାଟମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ଲେଖି ଥାଇଛି ।
ଜୀବି ଏକ ବାଟରେ ରେଲ କୁଳକ ହେଲେ
ଯାୟ ତିକି କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବ୍ୟ ହେବ
ଏବଂ ଏଥୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଘିନ୍ତୁମ ବାଟରେ ଗୁର ପାହ
କାଣ୍ଡା ପତିମାର ସମ୍ବନ୍ଧକାନା ଏହାରିମ ବିଶେ
ତାରତମ୍ୟ ନାହିଁ ମାତ୍ର କଲିକତାର ବଣିକ
ରୁ ମେହାନାଧିକାରୀଙ୍କ ଯେଉଁ ବାଟ ଫିଟା-
ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଛି ଆହା ଜରିବ ହେଲା
ତାରୁ ସବ ଜରିବ କାଣ୍ଡା ଦେଖି ଗବର୍ନ୍ମିନେଇ
ଗାଠାଏ ପ୍ରିଯ ହିତାନ୍ତରେ ଉପମାତ ହେବେ
ତରାଂ ସେ ରେଲବାଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବା ଫ-

ଯେଣ୍ଟ ଆସୁଥାନ୍ତି ଭୁଲ ହୋଇ ବସିବାକୁ
ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣାଏ ଯେ ଖୋରାକେ ଝାଲିତାର ଅଧ୍ୟେତା
ପାହାନ୍ତିକ ହେବାରୁ କବେସମ୍ଭବ କିମ୍ବା ଉଚିତ ଏ
ଦାନମ ଓ ଅନୁମାନେ ଜାଣ କରି ଲାଭ ଅହୁରୁ ।

ଏଥର ଏ କବରର ନିରାପଦୀ ଅତି ସାମାଜିକରେ
ନିର୍ବାଚ ହୋଇ ଗଲା ଏ ଯାଦାରେ ମେହଙ୍କର ଉତ୍ସାହ
ଏକଷ ବିଶେଷ ଲଭ ଦେଖାଯାଏ ଏକ ବୃକ୍ଷହେତୁ ମଧ୍ୟ
ହୁଳୁଳା ଶାକ ହୋଇ ଯାଦିବ କାହାଁ ।

ହାତ ପକ୍ଷିରୁ ଉପିନ୍ଦମ୍ବର ଅବଶେ ହେଲୁ ସେ
କରିବାର ବାଧାର କ୍ରାତୁମୟର ଚନ୍ଦରର ଗତ
ପ୍ରଥମ ଦୈମାର୍ଥି ସହରେ ଶାରୁ ମ୍ୟାପଦନରେ ବିଶକଳର
ଯୀ ପାଦାର ପ୍ରତ୍ୟମାକର ସର୍ବପ୍ରେଣାଦ୍ୱାରା ହୋଇ
ଏହିଲା । ଡେଖାନେ ଏ ପଥମ ବୃଦ୍ଧିକା । ଅହୁ ମାହୁରାନେ
ଏ ହୃଦୟରେ ରଜ୍ଯାକୁ ହେବେପର ?

ଭବିତାମଣେ ଅର୍ଥା ପରିଚୟମାତ୍ରକ ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ରେ ଆହେତ ଏହାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିଥାଯାଇ ନ କରି ଅକର୍ତ୍ତଵୀ କରିଥାଯାଇ । କୌଣସି ସହିତର କଲେବିନ୍ଦ୍ରିୟର ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଥମେ ସଂରକ୍ଷଣେ ବର୍ତ୍ତନ ର ଅବଶ୍ୟକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ର କରି ଏହିଦେଶର ଗଣ୍ଡିଏ ଅଛି ତାଙ୍କୁ କରି ଅବଶ୍ୟକ ଅବସ୍ଥା ମିଳି କରିବ । ପରାମର୍ଶ ପାଦା ଦେଖି ପାଦା ଦେଇ ଉତ୍ତରମାନ କଲୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିକେ ପରାମର୍ଶ କରି ପାଦାକିମାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନୀୟ ଏ ଅଛି ତାଙ୍କୁ କେବେଥିମ ସେ ପର୍ବତୀରେ ପ୍ରଦୃଢ଼ ପ୍ରକଟିତ ପରାମର୍ଶର ନାମ ଦିଇ ହୋଇ ଦେଖା ନ ଥାଇ ଦୂରକରି ବାକେ ଦେଇବ ନାମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିବ । ମୋହରମା ପରାମର୍ଶରେମେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି କରିବାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଖା ଯାଇ । ମାତ୍ରକରି ମର ସେ କରିବାରେ ଅଧିକ କୁଣ୍ଡ ଗୁରୁତବ କରି ବାଜାରକିଳକ ପରାମର୍ଶର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଇଅଛି ତେବେହେତୁ ଉଦ୍ଦିଲମାତ୍ରେ ଅଥବା ସ୍ଥାନ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ପରାମର୍ଶର ମେଲିବାର ପ୍ରତିକ ଘୂର୍ଣ୍ଣା କାରାଗା କାରାଗା କେବୁଥା ବସିଥା କରିବ । କରିବି ଏହି କାହା କେବଳ ଅଛି କେବେକୁ କରିପରୁ ଉଦ୍ଦିଲମାର କରି ଦୋଷ ପାରି ଅମେଳାନେ ଏହିରେ ଠାକୁ ଅଛୁଁ । ଏଠାର ଉଦ୍ଦିଲମାନେ ଏଥିପରି ଦୃଷ୍ଟି ଉଲ୍ଲିପ୍ତ ।

ପାଶେର ହିନ୍ଦୁକ ଜୀମବ ପଢିବା କୋଣର ସେ
ମାତୃ ଲିଖିବାଟ ହାର୍ଯ୍ୟା ହମ୍ରୀଙ ଘଷାଇଁ ଗୋଟି ଏହି
ପ୍ରକାଶମ ସବ୍ରତରେ ଯେବେଳେ ସ୍ଵର ଭେଟିଗଲେ ଦାଢ଼ା
ଦେଖେ ଅନେକବା କିବାହୀ ଦୟାଗଲାରେ ଅନୁବାଦ କରି-
ଦେଇଲା । ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଵର୍ଗକ ଏହି ଦଳୀ ହେଉଥିଲେ ସେ
କାହିଁ ମୟଦାୟ ଜିମ୍ବିନ ଘଷାଇ କରୁଥା ଏହି କରନା-
ହାଇ ସ୍ଵର୍ଗବାହାରରେ ମହିଂଠ ଦିନକାରୀ ପ୍ରକାଶକମାନେ
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡ ଦେବେ କୋଣକୁ ନିଶ୍ଚିକାର୍ଯ୍ୟ
କାହିଁ ଘର୍ମିନ ଘଷାଇଁ କୁରକର୍ତ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗକାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଲେ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ

ତା ୨୦ ପଥ ମାଛେ ମର ସହ ୫୮୮ ମଟିହା । ମ । କେୟାଣ ଚ ୧୯ ସହ ୫୮୯ ସାଲ ପରିଅବ

ମୁଖ୍ୟ	ଆତ୍ମିୟ	ବନ୍ଦାଯୁ
ବର୍ଣ୍ଣିତ	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଜୀବନାସ୍ତରଙ୍କଣ ପ୍ରକାଶକ	ଟ ୧୯	

ବର୍ତ୍ତମାନ କୁରୁ ଏକ ସ୍ତରକାରେ ହୋଇ ଥିଲା
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଉଗା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ଅଛି
ଏବଂ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ କେତେ ସ୍ତରରେ
ବୃଦ୍ଧିକର୍ମର ବ୍ୟାପାର ହେଉ ଅଛି । ଏ ସମୟ-
ରେ ଏତେ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଏତେ ଆଶା ହେଉ ଅଛି କି ଏହାଦୀରେ ଖୋ-
ରଖା କେନ୍ତାପଣା ପ୍ରତି ସ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିବା । ଓଳରୀଠା ଘେର ଶାନ୍ତ ପଦବି ।
କାଳେ ଏବଂ ଆଳରେ ଏହିପରି ଦକ୍ଷ ସ୍ତରକାର
କଣା ଯାଏ ।

ମାଟେ ସେ ଅବଧି ରାତ୍ୟଷ୍ଟରଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ମୋକଦମାର ତଥାକୁ ହେଉ ଅଛି ।

ଅସୁଶ୍ରାସନପ୍ରଣାଳୀ ଅପଣା, ଏଲକାରେ
କାଣ୍ଠ କରିବା ଦିଷ୍ଟପୂରେ ଭଜ, ପ୍ରାମାୟ
ଗବଣ୍ଣମେଘମାନେ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଗବଣ୍ଣ-
ମେଘକୁ ସେଇଁ ପ୍ରସ୍ତରମାନ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି
ଭହୁରେ ଅନେକ କରିବାର ଲକ୍ଷିତ ଦୁଆର
ଦିଶେଷରେ ସର ଆସି ଲଭନ ଓ ସରଦେଖମ୍ୟ
ଫରଗୁପନକୁ ପର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର
ଏ ବିଷୟରେ ମହା ଅନେକ ଅଧିକ ଭାବନା-
ର ବିଷୟ ଅଟିଲା । ଏଥିରେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ
ଧିପଳ ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଦେଶ ମରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୀ
ଗବଣ୍ଣମେଘର ସେଇତ୍ସା ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ମାନେଜ୍‌
ସାହେବ ସମ୍ବାଦୀ ଭରତବର୍ଷ ସକାଶେ ଗୋ-
ହେବ ଅସୁଶ୍ରାସନପ୍ରଣାଳୀ ରଚନା କରିବାର
ବ୍ୟାପ ପ୍ରାୟ ଦୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଦେ-
ତନାରେ ଏ କନ୍ଦୋବପୁର ଭରତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଅସୁଶ୍ରାସନପ୍ରଣାଳୀର ଉଦୟକର୍ତ୍ତା ଲଢ଼ି ଧିପ-
ଳ ଅଟନ୍ତି ସତରଙ୍ଗ ସେ ସେମନ୍ତ ଭହୁର ସବ୍ୟ-
ବପ୍ରା କରିବେ ଅନ୍ୟ କାହାରିନ୍ଦ୍ରାସ ସେପର
ହେବାର ଲାଗୁର । କାରଙ୍ଗ ସମ୍ବଦଃରାଜାଙ୍କର
ମହା ଭାବ ହର ଅଧିକ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା
ପାଇବା କିମ୍ବା ପାଇଁ କାହାରେ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସାଜୁଗୁରୁ ସତ୍ତାଦିଦାତା

ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବି “ପୁରୋ ସାଜୁଧାରାରୁ
ଜଗାବର ଜଗନ୍ମାଥ ସତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସମ୍ପ୍ରା
ଥିଲ ବଦ୍ୟାର ସାହିମାନେ ଗାତି ଘୋଡ଼ା ଓ
ପାଲଙ୍କୀ ସହି ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ ନଗରରୁ
ଗଲାଯାଇ କିନ୍ତୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାଲେସର ଜିମ୍ବା
ଅନ୍ତର୍ଗତ ମନ୍ତ୍ରର ଓ ଘୋଷେ ପ୍ରଭୁର କେତେକ
ପ୍ରଗନ୍ଧାରୁ ଧାନ ଗୁରୁକ ଏ ନଗରରୁ ତିକ୍ତ
ଶମ୍ଭୁଦ୍ୱାରା କିଣେଥ ସତିଆରେ ଅମଦାନ ହେଉ
ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ ସମ୍ପା ଅନ୍ତର୍ବରୁ ଲୋହ-
ମାନେ ନାଳା ପ୍ରକାର କଣ୍ଠ ରେଗ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ବରୁ
ଦୃକ୍ ସମ୍ପାଦି କଟକ ଓ ବାଲେସର ଦୂର ଜିମ୍ବା-
ର ଅନୁଗର୍ଣ୍ଣ ଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭୁ ଜିମ୍ବା କଲେ-
କୁରମାନେ ଉପ୍ତି ପରି ମନୋଯୋଗୀ ହେଉ ନା-
ହାନ୍ତି ବରସା କରୁଁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦେଶହିତେଶୀ
ଶୀଘ୍ର କମିଶୁର ମହୋଦୟ ସୁବିନ୍ଦର ପୂର୍ବକ
ଦିନ ସମ୍ପା ନିର୍ମିଣ ପଞ୍ଚରେ ଆଦେଶ କର
ଏ ନଗର କିବାରିକର ଓ ସାହିମାନଙ୍କର ଏକ
ଦିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ବ ମୋତଳ ବରତେ !” ଏଥୁ
ରୂପରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଅଖତ କହିବାର ନାହିଁ
ପ୍ରଥାନ ହାବିମାନଙ୍କର ଏଥୁ ପରି ସୁଦୃଢ଼ି
ପତିଲେ ଅମ୍ବାନେ କୃତାର୍ଥ ହେବୁଁ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଏ ନିଶ୍ଚରରେ ଧିଣ୍ଡୋରହାର ଏହି
ଆଜୀ ଦୋଷଗା କଥମାରଣାର ତ ମାତିଖେଡିଲେ
ଅନୁମତି କିନା କେହି ବୌଣ୍ଣି କୂଥ ଦିମା
ପୁଷ୍ଟରଣୀ ଝୋଳାର ବିମଧ ବାହ୍ୟ ଲବଧାଦି ସବା-

ଶେ ଗାତ ଖୋଲ ମାଟ କେଉ ପାରିବ ନାହିଁ ।
କାହାକାହୁ ଦେଖି ଅଜଳ ମରେ ଏ ଆଜି
ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତାହା କେହ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ
ଅଥବା ଏହ ଆଖାକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଅଭ୍ୟାସର
ମରି ସମସ୍ତେ ରାଜ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ଧେଣ୍ଗୋର
ଘୋଷଣା କେବଳ ବକାଣ ଲେବେ ଶୁଣନ୍ତି
ସେମାନେ ବେଳେ ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ ସକଳ
କଥା ଦୂର ନିୟନ୍ତ୍ରି ନାହିଁ ଏହ ଏହ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ସେବକଥା ବହିଲ ବେଳେ ଅନେବ ବ୍ୟବହିମ
କରନ୍ତି । ଉଛିରେ ଫଳ ଏହ ଦୁଆରୀ ଯେ ମୂଳ
ଅଙ୍ଗଟ ଦରହାର ଦୂର ଥିଲା ଉତ୍ତରବୁ ଉତ୍ତର-
ପୂର୍ବ ଧାରଣ ବରତ । ବନ୍ଦୀତ ଅଙ୍ଗଟ ଠିକ
ସେହିପାଇଁ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଲେବେ
ଏହାକୁ ନିର୍ଭବିଷୟାଳୁକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ
ଅଭ୍ୟାସର ସ୍ଥିର କର ସମ୍ଭାବ ଗ୍ରହଣ ମାନନ୍ତି
ସାହେବ ବାଲମନେଥରମେନକୁ ଏଥୁ ଧାର
ଦାଖି ଦରୁଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଏହ କେହି । ଏମନ୍ତ ସବା
କହୁଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ତ ପରି ବୃଦ୍ଧତା ଲେ-
ଗୀଏ ଶାବୁ ଚହିବ । ଅପଣା କମିରେ ଘୋଷଣା
ଦୂର ଦରବାଦ ଜ୍ଞାନବା ବାରଣ ମାନନ୍ତେବୁ
ହିମ୍ବ ବିଭିନ୍ନଧିପାଇକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ
କେହ ଅଜଳ ଥଥବା ବିଧ୍ୟାର ବାଧ ଥିବାର
ଅମ୍ବେଳନେ ସ୍ଵରଥ କରିପାରୁ ନାହିଁ । କହୁ-
କରେ ପ୍ରକୃତ ଅଜଳ ପାହା ଆର ଲେବେ
କହିର ସେପର ତୁବ ଗ୍ରହଣ କରିଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ତାହା
ହୁଏ ଅନନ୍ତର୍ଭୁବନ କେବେବଳା ଦେଇଥାଏ ।
ଅମ୍ବେଳନେ ଅଣା କରୁ ତ ମାନନ୍ତେବୁ ଅଥ-
ବା ନିର୍ଭବିଷୟାଳୁକ ସେବେହ ଏ ଅଜଳ ପ୍ରକୃତ
କଥାରେହି ସେ ହାର୍ତ୍ତର ପ୍ରଭୁତ ମର୍ମ ଲେବକୁ
ବୁଝାଇ ଦେଉନ୍ତି । ଅମ୍ବେଳନ୍ତି ବିବେତନାରେ
ଏପାରା ଅଜଳ ଲୁଣିତ ବିଜନିଷନଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ-
ମେଣା ଶଙ୍କେଟ ଏହ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବାର ଦୂରତ । କେହି ଅନ୍ତମାନ କରନ୍ତି
ତ ବ୍ୟାକିବିଶେଷଜନ୍ମାସ ସନ୍ଧାନିତି ସାଧାରଣ
ହୁଏ କାର୍ଯ୍ୟର ସେହି ବାର୍ଷିକ ଜାଲକା ମାନ-
ନ୍ତେବୁ ଦେବାକୁ ଦୁଆର ପର୍ବତୀର ମୁଖ୍ୟ ଚନ୍ଦିତ
ଏ ଅଜଳ ହୋଇଥାଏ କଲ୍ପ ତାହା ଦେଲେ
ଅପଣା ପ୍ରକ୍ରିୟାକଳ ନିର୍ମିତ ସେମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ବା କଥ କରେତ ଦୁଆର ସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସେ ଅଜଳ ମନ୍ତ୍ର-
ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଏହ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ମାନ-
ନ୍ତେବୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଅନ୍ତମତ ଲେବା ବାରଣ
ଦୁଆର ବାଧ କଥରେ ? ମାନନ୍ତେବୁ ସାହେବ
କେବଳ ବାଧାକ କେରପାନ୍ଧି ।

ଶାରତୀକା ଦିନ୍ଦୁମ ।
କେବ୍ରିମେସା ଟେଲିଗ୍ରାମ ବିଜ୍ଞାପନ ସନ
୧୯୩୦-୩୧ ସାଲର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ଗତ
ବ୍ୟୁତି ଗନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲୁ
ତର୍ହେବୁ ଦେଖାଯାଏ ମେ ପୂର୍ବ ପର ଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ରେ ମହିନେଷ୍ଠ ଥାର କଣ ଅନ୍ଧକାଳୀ
ହେବ ନାହିଁ । ଗବ୍ରୀମେକ ଲଖିଆ ଅନ୍ଧକାଳୀ
ସନ୍ଦ୍ରାମ ଧୃତିକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଏ ଦିନ୍ଦୁମ
କର୍ତ୍ତର ଅୟକୁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତି କିମ୍ବା ତିଥିରୁ
ମୁକ୍ତ ଥକ ହୁଏରେ ଶରକର ବାର୍ଷିକ ଟ ୪୫
ଲେଖାଏ ସୁଧ ଦିତା ମାରସ୍ତବା ଟ ୨୦୧୫୫୭
ବା ଛୁଟର୍କ ହୋଇଥିଲୁ । ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷରେ
ଟେଲିଗ୍ରାମର ନିୟମ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ଭାରତାକି ଶର୍କା ଉତ୍ତା ହୋଇ ଥିବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏହି ଫଳ ଦେବା ଆହୁର ପ୍ରକାଶକ
ଅଟକ ଏବ ଏଥିରୁ ଅନ୍ତମାନ ଦୁଆର ଯେ
ଭାରି ବିଜ୍ଞାପନ ପର ଏ ଶ୍ରମରେ ସୁଲଭ ମୁଲ୍ୟ
ରେ ବିବାଦ ଧାରିଥାଏ ଯେତେ ଯତିଥା
ଲେବନ୍ତ ଦୟା ଯିକ ଏଥିର ଅୟ ଏବ କାର୍ଯ୍ୟ
କାରିତା ଲେବେ ଚାହିଁ ହେବ । ଲଭ୍ୟ ବର୍ଷରେ
ଭାରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ଟ ୨୮୮୦

ଏବାଦ ଟ ୫୨୫୮୯୭ ଟଙ୍କା ପୁଲ୍ୟରେ ଏକ
ଘରତ ୧୦, ୪୫, ୧୦୭ ସହାଦ ଟେକ୍୮୦୫୫
ଟ ୨ ଲାରେ ଯାତାଯୁକ୍ତ କର ଥୁଲା ଏହି ବି-
ବେଶୀ ସରବାରୀ ଟେକ୍୮୦୫୫ ସହାଦ ଟେକ୍୮୦୭ ଟଙ୍କା
ରେ ଏହି ଘରତ ୨,୫୫,୪୫୫ ସହାଦ
ଟ ୧୧୨୨୨୧୫୯ ଲାରେ ଯାତାୟୁକ୍ତ କରିଥୁଲା
ଅଳ୍ପକିମ୍ବ ପ୍ରକାର ନବାଦ ଉଡ଼ା କେବଳ ୩୦
ଲକ୍ଷ ସହାଦ ସନ୍ତୋଷାଂଶୁ ରେ ୧୭,୭୨୨-
୨୧୯ ଥୁଲା ସନ୍ତୋଷାଂଶୁ ରେ ୧୭,୭୨୨-
୨୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରି ମେଲିଥାଏ ।

ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ବିଭାଗରେ ଗବର୍ନ୍ମେମେଇକର
କଥାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟ୍ରେନିଂରେ
କା ମୂଳଧନ ବିହିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରୁ
ଉତ୍ତର ଭାରତ ଆୟ ଟ ୪୫୩୦୩୩୦୮ ଲା ଏବଂ
ଦ୍ୱାୟ ଟ ୨୨୦୫୭୯ ଲା ହୋଇଥାଏ ।
ସୁଭାଗ୍ର ମୂଳ ଧରନର ସ୍ଵତଃ ଅଧାୟ ହୋଇ ଯଦିବା
ନିଟିଲାଇ ଟ ୨୦୧୫୯୮ ଲା ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ସେହି ବାଟରେ ଛେଳିପ୍ରାଣ ଲାଗୁ
କି ବଦିଅଛି ତର୍ହିର ପରିମାଣ ୫୫୭୯୫ ମାଇଲ
ଥିଲେ ଏଥୁ ପ୍ରକେ ୨୦୪୭୮ ମାଇଲ ତାଟ
ଥିଲ ବେଳୁତିଷ୍ଠାନ ଏହି ଅନ୍ତରାଜ୍ୟମୁକ୍ତର
ଦେହି ବାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବାର ଏହି

ଜୀବା ପଡ଼ିଥିଲୁ ମାତ୍ର ପଶାନ୍ତରେ ତେଲିଶଷ
ବାରର ଦୂରତା ଦକ୍ଷି ହୋଇଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍
ପଢ଼େ ୧୯୪୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ସୁଲ୍ଲ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଞ୍ଚକଳା ମାର୍ଗର ଦେଇଥାଏଛି । ଏ ବିଲୁଗର
ଅସ୍ତରାଂଶ ଉପରଭାଗ ବିଳଗରୁ ଆମଦାନ
ଦୁଆର କଞ୍ଚକ ବିଶରେ କେବଳ ୨ ୨୫୪୮
କ୍ଲାର ଦୁଇ ପ୍ରାଚୀବର୍ଷରେ କୟ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ୨ ୮୭୨୮୨୯ କ୍ଲାର ଦୁଇ ବିଲଗରୁ
ଅବିଶ୍ୱାସ । ଏଥରୁ କବର୍ତ୍ତମାନ ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ବା
ଅବୁନ୍ତି କି ଏ ବିଲୁଗର ଉପରଭାଗମାନ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଦାର ଥିବାରୁ ଏ ଦେଖରେ ପ୍ରାଚୀ
ଦେବା ସବଳ ନୂଦିଲ ଏକାର୍ଥର କେବଳ ଦ୍ୱାରା
ଦେବା କିମ୍ବା ୨୫୫ କ୍ଲାର ଦୁଇ ଏ ଦେଖରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେବାରେ ଅନେକ ଦୁଇ ଉପରଭାଗ ଦେବାରେ
ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀ ଅବମ୍ବନ କରିଥିଲୁ ତାଠା ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
କରିବାର କିମ୍ବା ଦେବା କରିବାରେ ଗାହିଁ ।

ଅର୍ପଣାର କବିତା

ଅୟୁଷକୁ ସେଇ ନାମର ନିର୍ମାଣକାରୀ
ଦକ୍ଷ ଦରବରରେ ପଡ଼ଇଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମାତ୍ରାଦର
ଶ୍ଵାସଜ୍ଞାନ ସହିତ ଉପର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
ଦାରୁ ଦକ୍ଷି ପାଇଁ କାହାନ୍ତିରେ । ସେ ପରିବର
ଲୋହମାଳେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ମୂର୍ଖ ଓ ସହବାତିଙ୍ଗ
ଅଟିଲା । ସେମାଳେ ଜମିବାର କରୁବାରେ
କଠିନ ମେଳ ବାବ ଅର୍ଥାତ୍ । ଜମିବାରକୁ
ଏକଣା ଦେବେ ଲାଗେ । ଅଳ୍ପ ଦେବେ ପ୍ରକା
ଦେଲେ ବାବାର ସରହାର ଯେଉଁ ଦେବେ
ଆଥବା ପ୍ରଥାରିଦତ୍ତାର ଦ୍ୱାରା କରି ଦେବେ । ତଥା
ମୁହଁ ଅଧିକରଣର ହାଲାଶ ଓ ଫାର୍ମ ଦେଲେ
ତହିଁର ଆତର ନାହିଁ । ସରବାରୁ ତିଥିରୀ
ପ୍ରକାଶ ପରିବର କହି ଶାକାଙ୍କ ପାଖରୁ ଅନିଲେ
ଶାହାଙ୍କ ଗଜ ମାଲିବେ ଏହି ଦ୍ଵାରାନ୍ତି ଦେବେ ।
ଏହିପର ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ ବୟବ କରି ବାଲାଙ୍କ
ହୋଇ ଅଧିକତଃ । ଦେବେଦେନେ ସରବାର
ଆପଣା ଅଳ୍ପ ପ୍ରବଳ ବ୍ୟବହାର ସରମ ଦେବେ
ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ଦେବେଦେନେ ପ୍ରକାମାଳେ
ଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତିନାୟ ସରବାରକୁ ଅମାଳା
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରକାମାଳକର ଦଥା ତେଣିବ
ଆର୍ତ୍ତ ଶାମାଳେ ଖରା ଏଥରେ ଉବେଳିଲା
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵେର ସାହେବ ପ୍ରକାଶ

ପାଇଁମେଷ୍ଟର ମେମରମାନେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପଥ
ଅବଳମ୍ବନ କର ବକୁତା ଓ ସବୁଦ୍ଵାରା ଗବ୍ର୍ହ-
ମେଷ୍ଟର ଭାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଦିବାଦ କରୁଥିଲୁଣି ।
ଗବ୍ର୍ହମେଷ୍ଟ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାର ଗଣ୍ଗାଳ
ଭାଜିବା ନମିତ ଖଜଣା ସମ୍ବିଧୀୟ ଗୋଟିଏ
ନୂହନ ଥାଇନ ଜାବୁ କଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରଜାମାନେ
ଭାବାକୁ ଅସ୍ତ୍ର କଲେ ନାହିଁ । ବେଳେ ଖଜଣାର
ତତ୍ତ୍ଵ ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଦେଇ ଦେମନ୍ତ ପ୍ରଜା-
ମାନେ ଅଧିକ ଦେଆଇନ ବାର୍ଷିରେ ମାଛିଲେ ।
ପରିଶେଷରେ ଜମିଦାର ପ୍ରଜାର ବିବାଦ ଗ-
ବ୍ର୍ହମେଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରଜାର ବିବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ରୋ-
ହରେ ପରିଶେଷ ଦେଇ । ପ୍ରଜାକର ଦୌର୍ଯ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରଦ-
ର୍ଶକ ପୂର୍ବକ ପାଇନ କରିବା ବାରଣ ଏକ
ଆଇନ କିଧବଦି ହେଲା ଏବଂ ତଦିନୁସାରେ
ପ୍ରଜାକର ସରଦାର ପାର୍ନେଇ ପ୍ରଦର୍ଶକୁ ଗ-
ବ୍ର୍ହମେଷ୍ଟ ଧର ସବସର ବିଶ୍ଵରେ କଥିବ
କଲେ ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପାଇ ତୁମର ପ୍ରଜା
ମୁଖ ବାବକସରେ ରହିଲେ । ମାତ୍ର ଏତେ
କଠିନ ନୟମରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଭୁବ ଦେବାର
ହେଣିବ ଥାର ଅନ୍ତର ଅଛ୍ୟାବ୍ୟର ଥରମ୍ଭ
କଲେ । ସରକାର ଜ୍ଞାଲଖାକାରେ ଆଉ
ଚକରେ ଲୋକ ଦେଇ ଏବଂ ଅତ୍ୟାବ୍ୟର ମଧ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ତୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ କଠୋର ନିୟ-
ମରେ କୋଣସି ଧଳ ଲାଭ କରିବାରୁ ଅଜନ୍ତୁ
ଏକମସ ଦେବ ମହିଦର୍ଶ ପାର୍ମମେଷ୍ଟ ସବୁରେ
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଜମାନାବ ବନ୍ଦ କର ଉପସ୍ଥିତ
ବିଦ୍ରୋହକୁ ଶାନ୍ତି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଲେ
ଏବଂ ସେ ପସ୍ତାକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଯେଉଁମାନେ
ଭୂପର ନିରିତ ମତେ ସମସତ ବିଶ୍ଵରେ
ଜ୍ଞାଲଖାକାରୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଖରସ ଦିଅ ଯିବାର ଥାଲୁ ହେଲା ।
ଏଥରେ ଲୋକମାନେ ମହାଆନନ୍ଦ ହେଲେ ।
ହେବଳ ସୋର ପ୍ରଥାନ ସେବଟିଏ ପାଞ୍ଚଭୁବନ
ସାହେବଙ୍କୁ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରକର ହେଲା ନାହିଁ ।
ସେ କଠୋର ବିଧର ପରିପାଳ ସ୍ଥଳେ ସବୁରୁ
ସେ ଜାତୀ ପରିକ ଅଧିକା ପଦଜ୍ଞାଗ କରିବାରୁ
ଲର୍ତ୍ତ ପ୍ରେତ୍ତରିକ କାଗଣ୍ତ୍ରି ପ୍ରଥାନ ସେନଟିଶା
ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବର୍ଜ ସାହେବ ଅଧ୍ୟୁ ସେକଟିଶା
ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇ ଗଲେ । ଲର୍ତ୍ତ କାବେଣ୍ଟେସ ମନୀବର
ଶାତଖ୍ରୋକ ସାହେବଙ୍କର ଜମେ ପରମବର୍ତ୍ତ
ଏବଂ ଜାରିବର୍ଗୀୟ ସେନଟିଶା ଲର୍ତ୍ତ ହାର୍ଟ୍ଟନ-

କର ଭାବ ଅଟନ୍ତି । ଲଞ୍ଚ କାହେଣିଷ ଏବା
କର୍ମସାହେବ ଆୟୁରଲିଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ଗ୍ରହଣ
କର ଚିଳିତମାସ ଟା ୨ ଶିଖ ସନ୍ଧାନ ସମୟରେ
ଡକଲିନ ନଗରର ଏକ ଦ୍ୱିଦ୍ୟାନାରେ ତ୍ରିମଣ
କରୁଥିଲେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ହେବି ଲୁକ୍କାଦିତ
ବିଦ୍ୟି ବସ୍ତାର ଶୈଶବ ଆୟାତ ପାଇ ମୂଳକ
ଦଳିଲେ ଦାତକମାନେ (ଏକଜଣହାର ଦୂର-
ଦ୍ୟକ୍ଷିର ଏକଜାଳୀଳ ବିଧ ସମ୍ବନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ)
ଏମନ୍ତ ବିପୃକ୍ଷରଗୁପ୍ତେ ଦୂରଜଣନ୍ତାରେ
ଶୈଶବ ଭୂଷି ଦେଲେ ଯେ ଅଭିଲମ୍ବନ ଦୂରେ
ପ୍ରାଣ ଦ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ସେମାନେ ପଳାୟନ
କଲେ । ଅଧିକ ସେମାନେ ଧର ପଢ଼ ନାହାନ୍ତି
ପୁରୁଷ ଅନେକ କୋକକୁ ଗିରିପ୍ରାର କର
ଛନ୍ତି ଦେଇଅରକ୍ଷି ପ୍ରଭୃତ ଅସମିନ୍ଦର କିଛି
ସକାଳ ମିଳ ନାହିଁ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ନିରଧାର
ସକାଶ ବନଶ୍ରମେତା ଏକଳମ ଟକା ପୁରସ୍କାର
ଦେବାକୁ ଶାକାର କରଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଶୋକାବହୁ ପାଠକା ସମ୍ବାଧାରଣା
କୁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୃଶ୍ଚା ଓ ଦୟା ଜୀବ କରଇଥିଲୁ
ଏହି ପାଠକମାନେ ଧ୍ୟାନପତି ଦୟା ଲଭିଲୁ
ଏହାର ସାଧାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅଥବା ଦୂର୍ବୁଦ୍ଧ ଲେଖକମାନେ ଶାନ୍ତି
ଭାବ ଧାରଣ କରିବାର ଅବସ୍ଥା ଜୀବ ପାର
କାହାଁ କାରଣ ଏହି ସମ୍ବାଦ ସଙ୍ଗେ ପାର-
ତାର ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଥିବାରୁ କି ବାକିଜା
କାମର ସ୍ଥାନରେ ମେଳିଆମାନେ ଭାଗୀ ଦଙ୍ଗମା
ଉପସ୍ଥିତ କର ଥୁଲିଥ ପ୍ରତି ଟେକା ବୁଝି ବଳେ
ଏହି ଥୁଲିଥ ଗୁଳ କର ମେଳିଆଇ ମଧ୍ୟରୁ ସା-
ହଜଣକୁ ଆହାର କରେ । ଅୟତରଲଙ୍ଘବାସି-
ମାନେ ବେଳେ ଦୟାକର ଦ୍ୱାରାଦୀ ଏବଂ
ତାହାକୁ ଆୟୁତ କରିବା କେମନ୍ତ ବଠିକ ଏଥରୁ
ଯତକମାନେ ଅନ୍ତମାନ କରିଲୁ । ବିନ୍ଦୁ ଦୂର୍ବୁ-
ଦ୍ରଦ୍ଵର ଦିଷ୍ଟମ୍ଭୁ ସେ ସେମାନେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟର ଓ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଗୋତରେ ଆପେ-
କୁରାତୀ ମାର ଅଛିଲୁ ଉପସ୍ଥିତ ଅପରାଧକ ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କରଇଲୁଛି
ସମାନେ ସମୟ ଅୟତରଲଙ୍ଘବାସିଙ୍କୁ ଜନସା-
ରଣରେ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ନନ୍ଦମୟ କରଇଲୁଛି
ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପାର୍ନେଲ ସାହେବ ସ୍ଥାନାର କର
ଇଲୁଛି ବି ଅପରାଧମାନେ ଧରି ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅୟତରଲଙ୍ଘର ଭଲ ଗତି ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ
ବରଜ ଗବର୍ଣ୍ମେଖ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଅୟତ-
ରଙ୍ଗକୁ ଯତ୍ତ କରିବା ସକାଣେ ଅଛି ଗୋଟିଏ

ଅଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଲିମେଣ୍ଡରେ ଉପରୁଚ
କଲେଖି ଏବ ଭାବା ଟାଇମ୍ସ ପ୍ରଭାତ ପ୍ରଥାକ
ସମାଦିପତ୍ରମାନଙ୍କର ମନୋମାତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହି ଅଇନବାବ ଅୟରନ୍ଲଙ୍ଗ୍ରେ ସେ ସମସ୍ତ
ଶ୍ଵାନରେ ମେଳ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ଜୁରର
ବିଶ୍ଵର ଭାବି ଯିବ । ସାଂଘାତିକ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ
ବାହାର କର ଦିଆ ଯିବ ଏବ ସରସର ମରେ
ବିଦ୍ରୋହିତାବ ଉତ୍ତେଜକ ସତ୍ର ଓ ସମାଜପତ୍ର-
ମାନ ରହିଛ କରିବାର ଯନତା ଦିଆ ଯିବ ।
ଉଦ୍‌ଧାରି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପେଣ୍ଡବେସ୍ ମହିଳାର ତତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦ୍ରିୟରେ କମ୍ପିଲେଟିଭ ରେଗାର୍ ଦରମାଟିକେ ନିଷ୍ଠା
ଥିବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵ କେ ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରୁ କରିବା କଠିନ
ହୋଇଅଛି ଏଣେତିକି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାବ ଭୂମିକା କ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ କରି ।

କିମ୍ବା ତାରିଖରେ କେତେ ଦସ୍ତଖତ ସକାଶେ ଏକ
ବାବାଙ୍ଗ କଣେଖ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଗ୍ରାମୀ କୁଳ ମୂଳୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କାର୍ଯ୍ୟରେ କରିଗଛି ଯୁଧର ଦର୍ଶନ ଯେ
ଏଠାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁଳମାନେ ୩୫% ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ଦେଉ
ନାହାନ୍ତି ।

କଣା ପ୍ରଦୟା ନିଶ୍ଚାର୍ଥ ହସେ ତଣା ଅଧିକାର
ବ୍ୟବବର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୀ ତାହା ଦଳ ଅକ୍ଷମତରେ ଖୋଟିଏ
ଦିଅ ଯୋଡ଼ ବାହୁଦୂପ ହୋଇରେ ଜନ୍ମ ହୀ ଗାଲରେ
ବକ୍ଷେତ୍ର ଦା ପରମ ଦର ହୁଏ ଜାଗରତ ତାରୀ ଦେବାରୁ
କିମ୍ବା ହୀ ନାହିଁ ନକ୍ଷେ ମନ୍ଦବନ୍ମ ବନ୍ଦୁ ହୋଇ ଜାହାମୀ
ତତ୍ତ୍ଵ ସ କାର୍ଯ୍ୟାମ ହଙ୍ଗା ପ୍ରେସ ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ଦେଶରେ କୁହାଖ ଫଳ ପାଇବାର ଶିକ୍ଷିତ ପୁରୁଷ
ଅଧିକ ହୋଇ ନ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଏହି ତ ସତ ଗର୍ଜ
ପ୍ରକାଶ କଲେକରୁ ଉତ୍ତାର୍ମ ହୋଇଥାଏ କୁ ୧୭ ଲକ୍ଷରୁ
ମଧ୍ୟରୁ କୁ ୧୩ ଲ ଟ ୨୦ ଲା ଠାରୁ ୧ ୯୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଶମାତାର କର୍ମ ପଦ ଅଛି ଏକ ପକଣିଷ୍ଠ ଦେଲାପାଦ
ହୋଇ ଅଛି । କେତେ ଅଛି ଏହି କର୍ମ କିମ୍ବା କେବଳ
କରା ଥିଲେ ଅଛିଲା କର୍ମ ମନ୍ତ୍ରିତ ଅଧ୍ୟନକ କିମ୍ବା ମନେ
ଏବେଳେ ପଦଗୀରୁ ନ ହେଉ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ।

ଏହିକି ସ୍ଵରତବର୍ତ୍ତଙ୍କ ଦେହ ନ ଏ ପାଇ ପଦମାନା
ଯେକ ଲକ୍ଷ୍ୟମନ ପ୍ରଦେଶିକା ପଦମାନାରେ ଉଦୀହିଁ ହୋଇ
ଲକ୍ଷ୍ୟକ ବ୍ୟବ୍ୟବକ୍ୟତିର କୌଣସି ପଦମାନା ଦେଇ ନ
ପାଇଥାମା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଲକ୍ଷ୍ୟକ ବ୍ୟବ୍ୟବକ୍ୟତିର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଟ
ଦେଇବ ବାହାର ବ୍ୟବ୍ୟବକ୍ୟତିର ହିଂସନ୍ତ ଅଛି ଲେଖି
ଦେଇଲା ।

କଣ୍ଠେ ଯୁଗମନ୍ୟୁ ଲେଖା ଏହି ଦେଇବ ଜାହାଜା-
ମାନେ ଏକାଳେ ନିରାଜନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶାନ୍ତି ଏବତ୍ରବାର
ଅର୍ଥରୂପ ମାର ଧରି ବସାଇବ ଥିବି ଅଛନ୍ତି ଯେ ୧୦୩୫ ଜାରି
ପରିବର ଅର୍ଥରୂପ ମନ୍ଦିର ଶବ୍ଦର ପେଣ୍ଟାରୀ ମୁଦ୍ରା
ପରିବର ଅବଳମ୍ବନ ମନ୍ଦିରୂପ ଏହି ଉତ୍ତରିଷ୍ଟାଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ଶବ୍ଦର
ଦିନମନ୍ଦିର ଏ ଜାଗର୍ତ୍ତ ଲୟକେ ୬ ମୃଟ ଏ ଠିକ୍
ଦେବବେ ବାହ୍ୟମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରକୁ ବରବାରକର ପ୍ରତିବନ୍ଦି

ରହୁଳଗାୟିକା ତା ୨୦ ରଙ୍ଗ ମାତ୍ରେ ମର ସଜ୍ଜ ୫୮୮ ମସିବା ।

(313)

ମାଁନାକ ବସିଦ୍ୟାଳୟର ଗର
ତୁପୁରୁଷାଙ୍କ ସରରେ ଧୋର ଜଣ
ମଥ୍ଯାମୀ ଆପରବ ବଦ୍ଧା ।

ମାନ୍ଦୁକ୍ରି ଗତ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧି
ତାନ ସରବେ ଜଳ ମଥୁରାମୀ ଅସୁର ବର୍ତ୍ତିତ
ଦେବା ଚାରଙ୍ଗ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଭାବ-
ତରଣୀୟ ଏକ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଏପରି
ଶାଖାଏ ପଥ ନ ସରବେ ଭାବିତବାସି ଜଣେ
ଲେକ ଏହଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେବାର
ଏହି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବି ଏଥିରୁ ସେଠା ଶା-
ପନ୍ଦିତର୍ତ୍ତ କର ବିଶ୍ୱାସ କର୍ମର ଉତ୍ସମ ପରିଚୟ
ମିଳିଥିଲା । ସେ କିମ୍ବେ ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ, ଦୂରି-
ଲାଗି ଏକ ଉଦ୍‌ଘତନା ଲେକ ଥିଲା ଏବି
ଉଦ୍‌ଘତନା ବିଆଗତକ ଭାବାକୁ ମରିବୁ ନିଃନ୍ତର
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ କଲିକମାନଙ୍କୁ ଜୀବ
ଲାଭ ଏବା ଭାବା ଅଞ୍ଚ ଓ ମର୍ଜ ଲେବିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ରାର ବିବାର ଉପସୋଗେତା
ଦେଖାଇ ଦେଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବି ପଦାର୍ଥମାନ
ଦୁଇଜନ କର ଦେଖିବାର ଅଧ୍ୟାସ ଅର୍ଜନ
କରିବା ଏବା ବିଦା ଓ ଜୀବ ଶିକ୍ଷାରେ କ୍ଲାନ୍
କହୋଇ ଅନ୍ତରଭିତ ଚିତ୍ରା କରିବାକୁ ପର-
ମର୍ଜ ଦେଇ ପରେ ବିଦ୍ୟାୟାମର ଉପସୋଗେତା
ଏହି ସଙ୍ଗରେ ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ପଦ୍ମବି
ମ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଶର ବାଲିକମାନଙ୍କେ ବିଦ୍ୟାୟାମ
କରି କେବଳ ପାଠ୍ୟକାରୀରେ ଅପରିଚିତ
ରତ୍ନମ କରିବାହୀଁ ପାଇଲେ କୋଳିତ୍ରାସରେ
ଜଳ ବା ଦିବିଷତ ଲାବନରେ ନିରାକୁ
କରିବା ହେବାର ଦେଖା ପାଇଥିଲା । ପର-
ତ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାୟାମରେ କଲେ କହିଲେ
କିର ଜୀବନ ଜୀବ ହୁଏ । ଶିକ୍ଷକମାନେ
ବିଷ୍ୟ ମନେ ରଖି କିମ୍ବେ ଆମାର ଜୀବ-
ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ହି ପାଇବେ
ଏବା ଅମେମାନେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଏଥିପରି
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯହ କରିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ
ରୁଥୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିଭାବକମାନେ ଏଥିପରି
କୁ ରଖିଲେ । ସାମ୍ବୁଦ୍ଧ ପଥମୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ । ଅଭ-
ିତ୍ୟ ପରାମର୍ଶରେ ବିଦ୍ୟାରୂପ ମହବିକବାର
ଶ୍ରୀପର୍ମିଲାମୁରଶାର ଶ୍ରଦ୍ଧକ ପ୍ରୟୁ ଅନାସ୍ତା
ପ୍ର ହୁଏ । ସମ୍ବନ୍ଧର ରଖା ଦେଲେ ବିଦାର
ମାନ୍ଦୁକ୍ରି ହେଲେ । ଅଭିବନ୍ଦିତ ବିଦ୍ୟାଶିଳୀ

ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଗତି ସହ କରୁଥିବା ସମସ୍ତରେ
ଶୀଘ୍ରପରି ଉଚିତ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପରେ ଶିଳ୍ପକର୍ମ ସଂଗ୍ରହରେ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବ-
ହାର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଳ ମହୋଦୟ
କହିଲେ ‘‘ଏହି ବନ୍ଦଶ ଜୀବିତବର୍ଷରେ ଅନ୍ୟ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପକର୍ମ ବ୍ୟବହାର ହେବାକୁ
ବାଣୀ ଅଛି ଏବଂ ହଠାତ୍ କିମ୍ବର ଉଚ୍ଚତ ଏବଂ
ବୁନ୍ଦିର ଭୃକ୍ଷବଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞାନ ଖାଲୀ-
ବାର କିଛି’’ ତଥା ନାହାନ୍ତି । ଏଥି ଦେବରେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବାକୁ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଉଦ୍‌ଦିତ
ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ଦେଖାଯୁ ମୁଦ୍ରିତ
ଦେଖାଯୁ କଷାୟ ସହିତରେ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ! ଏ ବିଷୟରେ ଏକ ଧ୍ୟାନିତି ପ୍ର-
କାରର ଅନିତା ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଅନିକ
ବିଶ୍ଵାସ ହେଲେ ସାଧାରଣ ଶିଖ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ଅବଧ ଉଦ୍‌ଦିତ ଯେତର
କିଛିହିଁ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସାୟ
ବାହି ନେବା ସମୟରେ ଏହି ବିଷୟପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିଲେ ଏବଂ ଭୂମିକାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମା-
ନେ ଭୂମିକାକୁ ବାଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ସେମାନେ
ଅପରାଧ ଧନ ଦୃଢ଼ି କରିବା ଏବଂ ଦେଶର
ନିତନ ପ୍ରକାର ପରିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଧନ ଜାହାନ
ଉତ୍ସାହ ଉଚାଦଳ କରିବା ପ୍ରକାଶ କରି
ଯେତାକାଳୀନ ବିଜ୍ଞାନ ପରିପ୍ରକାଶ କରି
କଲେ ଅମ୍ବୁ ଥରିଲୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହେବୁ ।
ଯଥ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ସାହୁତ୍ୟର ଚର୍ଚା
ରଖିବେ ସେମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଉଚାଦଳମାନ ଦେଶ ପ୍ରକଳତ ଜୀବାରେ ଅନୁ-
ବାଦ କରିବାହାର ଉଦ୍ଦିତ ସାହୁତ୍ୟ କରି
ନାହିଁ ଯେ ତାହା ହେବେ ତମ୍ଭୁ ପ୍ରକରରେ
ଅଛି ଗୁଣ ମେଧା ଦୃଢ଼ାପାତ୍ର, ଧରିବେବୁ ତା
ମିକିମ୍ବରେ ଅବଶ୍ୟମାନ ଜାଗାଯୁ ବ୍ୟବସାୟ
ଶାକନା ନ କର ପ୍ରକୃତକୁ ପ୍ରକୃତରଙ୍ଗରେ
କାହାର ପାଇବିବ ।’’ ଏହି ଅଛି ଭିତମ
ଆ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବୁ ଉଚାଦଳର ଦେଶାଯୁ ନେବେ
ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଅଶ୍ଵାଷତ୍ରପେ
ନାହିଁ ହୋଇ ସମ୍ଭୁ ଏବଂ ସୁଲ ପ୍ରତିଲେ ଏହା
ହେବ ଅକାର ବସି ଥାନ୍ତି । ତାହା ପାଇଲେ
ତାହାର କିଛିତ୍ତ ଲେଉନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଧ୍ୟତ୍ମର
ବିଷୟ ଯେ ଯେଉଁମନଙ୍କର ସଥେଷ୍ଟ ଭୂଷ-
ଣି ଅଛି ସେମାନେ ଯଥ କରିବ ସମ୍ଭାବ

କଥର ଛାନା କର କୋଡ଼ିଏ ଭାଇଙ୍କଟଙ୍କିଥେ
ଲୁକର ଅନ୍ଦେ ସମ୍ବରେ ବର୍ଷେ ହୁମେ ତାଇବି-
ନଦିଧା କର ଆଣ୍ଟି । ଏହା ସାମାଜିକ ହୁରୁର
ବିଷୟ ନୁହେ । ଦେଶୀୟ ଧନ ଲୋକମନ୍ଦେ
ଭଞ୍ଚିବି ଦୂଷି ନିଷେପ ନ କଲେ ଆଏ ତାର
ଦରିଧା ଦରୁ ଲାହିଁ । ଆଗା କରୁଁ ଧନ ଏବି
ଶର୍ଷିତ ଲୋକମନ୍ଦେ ଏହାକୁ ଭାଷଦେଶ ସ୍ଵରୂପ
ପ୍ରତିଶ କରିବେ । ପରେ ତକ୍କା ସମଜୀଯ
ମୂଳର କାଳିକମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର କହିଲେ
‘ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଘେବିଜ୍ଞର ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼-
ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ସେ ଭାଇଙ୍କଟ ଭାଇନାଙ୍କର
ଜୀବିଧ ସମ୍ବନ୍ଧି ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଏକ ଶିକ୍ଷା
ଦିଆ ନ ଯାଏ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁଗେତିମାନଙ୍କ ତଳେ-
ଧାରେ ତାହା ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ତାହିଁ ଏବି
ବୋଲି ହୁଏ ଭାଇଙ୍କଟ ଜାଣିବ ଶାହର ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବା ଏବି ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁରୁର ଜୀବିଧ ବିଷୟକ
ଦେଶୀୟ ଗନ୍ଧ ପାଠ କରିବାଦାର ଦୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଏଥର ପ୍ରତିହାତ କରିବ ଏବି ଅମ୍ଭେ
ନିଷୟ କର ବହୁଅଛୁଁ ସେ ଏ ପରିଭିନ୍ନରେ
ଦୁମ୍ଭେ ପ୍ରକଳି କହିବାର ଦିନିବ । ଅମ୍ଭେ-
ମାନଙ୍କ ଏ କଥାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁମୋଦନ କରୁଁ ।
ଅନ୍ତରେକେ ନ କହି କହନ୍ତି ସେ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ
ଦେଶରେ ତ୍ରୟୟକୁ ଜୀବିଧ ନାହିଁ ମାତ୍ର ହେ-
ମାରଇବ ବିବେଚନା କରି ଦେଖିବା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ସେ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି କର ଭାଇଙ୍କ
ଅଧିକ ଅସମ୍ପରିତ ପ୍ରକଳି ବହୁଦରଭାବୀ ଦେ-
ପରେ ଜୀବିଧର ନ୍ୟକସ୍ତା କର ରଖି ଦେବା
କିଛି ଜଗତ୍ପୁଣ୍ୟବାବର ବିଦେଶୀ ନ ଥିଲା ।
ପ୍ରକଳରେ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଦେଶୀୟ ଜୀବିଧରେ
ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସେତେ ପ୍ରକଳି ତ୍ରୟୟକାର ଦର୍ଶନ
କରିବାରେ ଭାଇଙ୍କ କଥା ଦେବେ ଗୁରୁ ନ
ହାଣି ସେତୁମାନେ ବାଟର ଥୋର ଦେବେ
ଥାଳୁ କାହାର ବଳ । ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରୁଁ ସେ ଏତିଦେଶୀୟ ମେତିକଳ ଦୁଲମାନ-
ରେ ଏଦେଶୀୟ ଜୀବିଧ ଶିକ୍ଷାର ବିଶ୍ୱା-
ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁଷ୍ଟି କରିବା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏଥରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକମାନେ ନଗୋଗୋମା ଦେବେ ଦେ
ରେ ଅବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦରୁ ହତକର ବିଧିନ୍ତି
ଦିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

‘କଲେଜର ଶିକ୍ଷା ସେସ ଦେଲେ ତୁମ୍ମା-
ନକର ଭାବରରେ ରହିବ କିମ୍ବା ଅଂଶମାନଙ୍କରେ
ତୁମର କର ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମ୍ମାନେ
ବାସ କରୁଥିଲୁ ସେହି ଦେଶର ବିବିଧବିଭାଗ
ରହି ଲାଗୁଥିଲେ ମାନଙ୍କର ଅଛୁବ ବ୍ୟବ
କାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ ଆଜି ଲାଭ କରିବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ମାନଙ୍କର ସେହିଳ ସଙ୍ଗର ଅଛି ସେମାନେ
ନଭ୍ୟେପକୁ ଯାଇ ଉଦେଶ୍ୟ ସ ମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା
ଏବଂ ସହାଯା ହେଉ ଅପରାଧୀ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇ
ବାର ନେବ୍ରା କରିବେ । ଅମ୍ଭେ ଅନୁଭ ଅଧିକା
ଶ୍ରନ୍ଦ କରିବା କାରଣ ତୁମ୍ମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ
କରିବା ସମୟରେ ପରିମର୍ଜ ଦେଇ କହୁଆରୁ
ସେ ଭାବରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଶିତ୍ତମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କେବଳ ସ୍ଵପ୍ନକରନ ଏବଂ ସେମାନେ ଫର୍ମନ-
ଦେଇନା କରିବାରେ ଅପଟୁ ଏବଂ ଭାବର
ଦିଦ୍ୟା ଭାବର ପ୍ରାପ ଏବଂ ଦେଶରେ ଅବକ
ଏପରି ମେ କୁଞ୍ଚ ଅଛି ଭାବାକୁ ମେଘର
ସ୍ଵର୍ଗରେ ନାହିଁ କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ କରିବ
ଏ ଅଛି ଉତ୍ତମ ଉପଦେଶ । ଲଭ୍ୟେପକ
ଭାବର ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବମାନେ ଅପରାଧ
ବିଲେଖ ଶିକ୍ଷା ସାଧନ କର ସମସ୍ତ ଲଭ୍ୟେପକ
ତୁମର କବନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସପୋଗ କମେ କେହାନ୍ତି
ପୁରୁଷର ବନ୍ଧୁଧାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ କର ଆନ୍ତି । ଅମ୍ଭ
ମାନଙ୍କର ଧନ କ୍ଲେବମାନେ କ ଏଥିରେ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ?

ପ୍ରଶଂସିବ ଜକ ମହୋଦୟ ଶେଷକୁ ସେଇଁ
କଥା କହିଲେ ତହିଁରେ ମନ ଏକାବେଳକେ
କମେହିବ ହୋଇଯାଏ । ମନ ଭାବକ ଦେଲେ
ନିରବକୁ ସର୍ଗ କର ପାରେ ଏବଂ ମନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଥିଲେ ସର୍ବକୁ ନବକ ଫଳେ । ସେ କହିଅଛନ୍ତି
ସେ ପରମେତ୍ରକ ଦ୍ୱୟାକୁ ପେଣ୍ଠି ଅର୍ଥି ଧନୀମନ
ଜାତର ଏକ ସମ୍ପଦାୟ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ ପଣ୍ଡମଳୀ
ଯାଇଥିଲେ ଆଜି ସେହିମାନେ ଘନବାର ଅବି
ପୃଷ୍ଠାୟ ଖୁବାକ୍ଷ ସହିତ ମେଲିଥିଲୁଣ୍ଟି ଏବଂ ମେମା-
ନକୁ ଜାନାପ୍ରକାର ବିଜ୍ଞା ବାନାଦ ଦେଇ ଭବନ
ବିଶ୍ୱବାର ତେଣ୍ଟା ବରୁଅଛନ୍ତି । ଆମେ ତ ହା-
ତର ମନ୍ଦଦବ କ୍ୟାର ଅନ୍ୟରେ କରି ଏକାବେଳ
ସମ୍ପଦ ଉଚ୍ଚକ କେବାୟ ଧନ ଏବଂ ଶିଳିଚିନ୍ମୟକ
ଏବଂ ସୁଲ ପରମାତମ ସମ୍ମରେ ଆଗତ କଳୁ
ଏବଂ ବୈଶା ବରୁଁ ସମସ୍ତେ ଏହି ଭ୍ରମଦେଶ
ପ୍ରାୟ କୋଇ ପଢ଼ି ବାର୍ତ୍ତାରେ ଉପର ଦେଇବ

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।
ମହିମାବର ଉତ୍କଳସାଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମନୋଦୟ
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ।
ସହଜମ୍ଯ କିବେଦନ ମିଦିଂ

କନ୍ମାଳ ।
(ପୁରୀ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ସର ।)

ଗଣ୍ଡାମ କିଳୁ ମାଳ ସହିତ କଟକ କିଳୁର
କନମାଳକୁ ଛାଇନା କରିବାକୁ ଗଲେ ଯଦିଚ
ଗଣ୍ଡାମ ମାଳରେ ବାଟ ବାଟ ଲଭ୍ୟାଦର ନମୋ-
ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ କେବେ ପାହା ସବୁ କଟକ
ଆଜିର ପରି ଅଛୁ ବ୍ୟୟରେ ନ ହୋଇ ବଢ଼ି
ବ୍ୟୟରେ ହେଉଥାଇ ବିଶେଷତଃ ଗଣ୍ଡାମ ଅରଳ-
ର ସୁଲ ଗୁଡ଼ିକ କଟକ ଅର୍ଥିବରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସୂଳ-
ମାଳକଟାକୁ ଅବ୍ଲୁ ଅନ୍ତର । ସେଠାରେ
ଅନ୍ୟକ କର୍ତ୍ତା ଦର୍ଶ ହେଲେ ମୁଲ ପ୍ରାପନ ହେଲ-
ଅଛି । ଏଠା ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ ସୂଳମାଳକୁ ବ୍ୟୟ
କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ମୁଲର
କଥା ଦୂରେ ଆହ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀ ସୂଳମାଳକ
ସହିତ ସମବ୍ସ କରିବାକୁ ଗଲେ ଗଣ୍ଡାମ କିଳୁ-
ଗରେ ଧିଶା କରିଥିବା କନମାଳ ନବାହିନୀ
ବାଲକମାଳକର ଝାଙ୍ଗନେକୁ କଟକ ବ୍ୟାଗରେ
ଶିଖା ଦର୍ଶକା ବାଲକକୁ ଅନେବାଂରେ
ନ୍ୟାତ ଅଛି । ସେମାନେ ମୁଲର ଅଦିକାନ୍ତର
ହୃଦୋଷଦେଇ ଓ କେବି କିମ୍ବ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏମାକେ କୃତନ୍ତି
ଧ୍ୟୁକ ଅନେତକା କର ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବର
ମାର୍ଗରେ ଦଶ୍ୟାୟମାଳ ହେଉଥାଏନ୍ତି ଏବଂ
ସହିତମାରରେ ପରାର୍ଥ କରିବାର
ଅଗ୍ରବାରୀ ହେଉଥାଏନ୍ତି । ସେମାନେ କେତେବେଳେ
ତ ଜାମ ମତ ଶବ୍ଦ କର କାହାକୁ ଏମରନ୍ତି
ଭବାର ଦୂରି ମାର୍କ୍କା କରିବାକୁ ସମ୍ଭ୍ୟ
ହେଉଥାଏନ୍ତି । ସେମାନେ କିଞ୍ଚିତ ଦୂରର ସ୍ଵର
ଦୂରର ଦଶ୍ୟାୟମାଳକୁ ସହିବାସ କର
ନାହାନ୍ତି । ଏମାନେ ସେହି ଦୂରର ଶିଖା
ଉପବେଶନ କର ପରମାଳନ କବ କରୁଥିଲୁ
ଭୂଗୋଳ ଓ ଲଭିତାର ଶିଖା କରିବା ଅଭିନ୍ନାବ
ରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀ ବିବରା କାହରେ ଖର୍ବ
ପୁଷ୍ପକ ସେମାନକର କେତେପଥବାରୀ ହେଉଥା
ସେ ଧ୍ୟୁକ କହୁଥିଲ ତଳେ ଜଣେ ତେଲ
ସୁତ୍ର ପ୍ରାକ୍ତରକ କମ୍ପରେ ରତ୍ନ ହୋଇଥିଲୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ଧ୍ୟୁକ ଖଣ୍ଡ ଧାତୁ ଧାତୁ
ଧ୍ୟୁକ ସହିତକାରୀ ଓ ରତ୍ନା ତୁଳନ ନାହିଁ
ତଥେନୁହାନ୍ତି ଜଣେ ଗଣ୍ଡାମରବାସୀ କାହାର

ରତନାରେ ସେହିଁ ସରଳ ପଦ୍ଧତି କାହାର
ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅସିଯୁଗଣ୍ଠିଷ୍ଠର ଏତିବାରୀ
ସହିତ ବିଶ୍ୱର କରିବାକୁ ମନେ ଖେଳେ କରି
ସୁମୁକ ଜୀବତରେ ଆହୁ ଗେଟ୍‌ଏ କୁଣ୍ଡା ବୁଦ୍ଧି
କରିଥିଲା । ସେଠା ବାଲବମାନେ କଟକ୍‌ରିତର
ବାଲବମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଟାଗଣିତ ଅଧିକ ଦୂର-
ଧିଃଶା ବରକୁ ନାହିଁ ୩୫ ଛଣ ଶିକ୍ଷକ କୌଣସି
ଦୂରରେ କର୍ମ କରିଲା । ପଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ବେଳକ ଟ ୨୪୯ଙ୍କା ଅତି ସବୁ ନମ୍ବର ଦେଇବ
ଟ ୮୮ ବା କଟକ ପ୍ରଦେଶରେ ସମ୍ପାଦିତ କେ-
ନ ଟ ୧୦୫ଙ୍କା ଅତି ସବୁ ନମ୍ବର ଟ ୮୮ ବା
ମାତ୍ର । ସଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥଳରେ ଜଣେ
ଶିଷ୍ଟକ କର୍ମ କରିଲା । ସୁବନ୍ଧୁ ପାଠରେ ଏହା
କାଣନ୍ତି ସେ ବିଦ୍ୟାଶିଳ୍ପୀ ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସବର ମୂଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଟ ୨୫ ବର୍ଷ ର-
ହିତ ସହିତ କଟକ ପଞ୍ଚଶିର ବିଭାଗର ଏବର୍ଗର
ପାଦ ଯାହା ଦେଉଥାଇଥିଲା ଟ ୨୫୨ ବିଭାଗର
ପାଦ ବିଭାଗାନ୍ତେ ଦୂରି ପାରିବେ । ଏକା ନାବି-
ର ବଥ ବହୁବି ବନ୍ଧୁମରେ ଅଛି ଅକେକ
ତ୍ରିମରିର ଅନୟନାଳ ଅଛି । ତାହା ସବୁ କହ-
ବାକୁ ମନେ କହୁଲୁ ଦେବ । ସେବେ ଯେ-
ଉମ୍ମାରେ ଏଥୁ ପୁଣେ ବନ୍ଧୁମର ଦେଇବେଳ
ଅଥ ଦିନର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାୟାମ କରିବାକୁ କର୍ବ
ବିଭାଗ କିମ୍ବାଲେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ଥିଲାନ୍ତି ।
କରଣ ବି ମଞ୍ଜୁମ କିମ୍ବା ନିବାସୀ ଦିଲ୍ଲିରଜାତ,
ସେମାନଙ୍କର ଜଣାସେ ଓଡ଼ିୟା ତାହା ନାନ୍ଦୁକୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳା ଟ୍ରେନ୍ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିୟା ଲେଖ
ପତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧୁମରେ ମନ୍ୟବର ମାନ୍ଦୁଜା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳା ବିଶେଷ ପତ କରୁଥିଲା ।
କିମ୍ବା ଗଞ୍ଜାମ ଓଡ଼ିୟାମନ୍ୟ ପ୍ରଦି ମାନ୍ଦୁଜା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳାଙ୍କର ସେ ଅନ୍ତରୁ ଦାର ତାହା
ସେହିମାନଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପିବ ଦେଇଅଛି
ସେମାନଙ୍କର ଟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଭାବର ଓ ସ୍ଵରୂପା-
ଜମାନ ନାହିଁ । ଗଞ୍ଜାମର ଶୌରଙ୍ଗ୍ରାମ ପ୍ରଦିତ
କେ ଓଡ଼ିୟାରେ ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରଦିତ କରିବାକୁ
ବିଶେଷ ସହିତ ଦେବେ ଦେଇବେ ଦେଇବେ
ଲାଗନ୍ତି ୧ ମ କୁଣ୍ଡା, ତେବୁଜୁ ୨ ମ କୁଣ୍ଡା
୩ କରୁଳ ୪ ମ କୁଣ୍ଡା ପର କରନ୍ତୁଛି ଦେଇ
ଅଛି । ଦରଖା ୫ ମ ଏବାର କାରଣ କି ।

ଦେଖନ

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା

୩୭

କୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରେ ମର କୁ ଧାର୍ମ ମହିଳା । ମୁହଁ କେବୁ କୁ ୧୯୯ ସଙ୍କେ ୧୯୮୬ ବାଲ ଶନିବାର

四百四十一

ମୂଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବଜାଯ୍
ଦାର୍ଶିକ	ଟ * ४	ଟ ७ ।
ଡାକମାସିଲ	ଟ ० ୫	ଟ १ ।

ଏ ବର୍ଷ ମୌଷମୀ କର୍ଣ୍ଣା ଆଗାମୀ ଜୁଲାଇ ମାସ
ତା ୧୩୨୪ ହିଲ୍ଟରେ ବମେଳତାରେ ପ୍ରଦିଷ୍ଟା
ହେବ ବୋଲି କାରିବା ଲୋକେ ଅନୁମାନ
କରୁଥିଲୁଛି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କାରିଶ ଅମୂଳଙ୍କ ରକ୍ଷଣ
କାହିଁ ସମୟରେ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ଦୁଇବାରେ ସମ୍ମାନ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ମାନ ସମାଜ
ମୁଖ ବମେଳତାରୁ ଏଠାକୁ ମୌଷମୀ ଅଭି-
ବାଳୁ ପ୍ରାୟ ଏକଟାକ ଲାଗଇ । ଏକବାର
ତା ୨୦ ହିଲ୍ଟରୁ ପ୍ରଦାନରେ ବର୍ଣ୍ଣି ଓ ନିର୍ମାଣ
କରିବ ସମ୍ମାନାଙ୍କି ।

ବଜଳା ସ୍ତରକୁ ଏହି ମାନୁକର ପଥଶାର
ପାଠୀ ସ୍ଵପ୍ନକ ନିଷାଚଳ ନିମିତ୍ତ କଲୁକଟାରେ
ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ବସିଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ର ଶଜେନ୍ଦ୍ର-
ଲୁହ ମିଠ କାହିଁ ହୃଦେବ ମୁଖ୍ୟମା, ପଣ୍ଡିତ
ମହେଶ୍ୱର ନଧାଯୁରହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଠଳଣ ଏହି
ସଙ୍ଗର ମେମର ଦୋହାରାନ୍ତି । ତେଥେ ସ୍ଵପ୍ନକ
ନିଷାଚଳ ନିମିତ୍ତ କ ବ୍ୟକସ୍ତା ହେବ କଣା
ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦିବାହିବା ବୋଲନ୍ତି
ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ସୁଅଳ୍ପ ସଙ୍ଗ ଏହି ତହିଁରେ
ଅନୁରଃ ଗୁରୁଜଣ ସଦିକ ଦେଖାର ରତିତ ।
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅବଶ୍ୟ ଛାତିମ ଅଠଳ ଏହି ଏହି-
ପରି କୌଣସି ବ୍ୟକସ୍ତା ଅବଶ୍ୟ ହେବ । ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ମାନେ ସବ୍ୟପଦରେ ବରଣ ହେବେ
ତାକାଳ ପୋଖାରା ଓ ସ୍ବାଧୀନତା ଉପରେ ସବୁ
ନିର୍ଭର କରଇ ।

✓ ବାଲେଶ୍ୱର ଚିକାଶୀ ବାରୁ ଶ୍ୟାମଗୁଣ ଦା-
ସକ ଧୂର ବାରୁ ରମାନାଥ ଦାସ ବି ସେ-
କେଉଁଛିତ୍ତ ଓ ମୟୁରହଙ୍ଗ ମୁଳ ମମ୍ବର ସବୁ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜିତର ଅଟେଣ୍ଟ ସଙ୍ଗର କଲିବାକୁ ପାର
ବାରୁ କୁଞ୍ଜବହାରୀ ଦେଇ କଲାର ପାଣିପୁରଗ
ବ୍ରାହ୍ମ ବିବାହ ମରରେ କରିଥିଲାନ୍ତି । ବାରୁ
ଦୂରବାନକୁ ଦାସଙ୍କ ମଧ୍ୟପୁରାରେ ଏ ଶୁଦ୍ଧ-
ବିବାହ ସଙ୍ଗର ହୋଇଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦ-
ପତ୍ରମାନେ ଏହାକୁ ଡେଇଆ ବଞ୍ଚାଇଲା ବିବାହ
ହୋଇ କରେଗା କରିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ସୁଲେ
ବର ସମରପେଣା ଏବଂ କଳ୍ପା କାଯୁଷ ସେ
ସୁଲେ ଅମ୍ବେ ଉକ୍ତ ମରରେ ବିବାହ ହେଉ
ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିବି ବୋଲି ପାର ପାରେ
ସେ ଡେଇଗାରେ ଏହି ପ୍ରଥମ ବ୍ରାହ୍ମ ବିବାହ
ଅଟଇ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କର ବାଲେଶ୍ୱର ବ୍ରାହ୍ମମା-
ଜର ସଥେଥେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଅଛି ।

ଶର ସ୍ପ୍ଲାବରେ କଳିଛିଲା ନିମିତ୍ତନାଟାରେ
ଦୟାଗବ ଅଗ୍ରି ବାଣୀ ଦୋରଥିଲା । ବୋହୁଏ
କାଠଗାଲର କୁଳମାନେ ରେଖାର କବୁ
ଦିପର ଅଗ୍ରି ବାହାର କାପୁଷିଦଶା କାଠଗଦା-
ରେ ସତ ଥାଠଦଶା ସମୟରେ ଲାଟିଲେ ଓ
ପାହା ପ୍ରକୃତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜଟପ୍ର କରି
ବରଗା ଲାଭାକ କାଠ ଗଦାରେ ଅଗ୍ରି ପ୍ରବେ-
ଶ କଲା । ତହୁଁ ଏମନ୍ତ ବିକମରେ ଅଗ୍ରି ଜୁକ
ଉଠିଲ ସେ ଗୋଦାମର ଲୋକମାନେ କୌଣ୍ଠ

ବିରୁଦ୍ଧେ ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ନିବଟରେ
ଜଳ ମୟ କ ଥୁଲା ଏବ ଦମକଳମାନ ଆୟୁ
ଦୂଇଯଶା ଦିଲମ, ହେଲା । ଏହ ଅବଶ୍ୟରେ
ଆଗ୍ନି ଦେବତା ୨୭ ଗୋଟା କାଠର ଗୋଦାମ
ଗୋ ୫୫ ଟା ଅଖାପିଚିର ଦୋକାନ ଏବ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଦୋକାନ ଓ ଘର ମୃତ୍ୟୁ
ଦେଇ ଗଲେ । ଏ ସମୟରେ ଆଗ୍ନିଦେବତା-
କର ଦୟାରେ ପ୍ରଜା ହୋଇଥୁଲେ ଏହ ଅନେକ
ଶୁଣେ ଦମକଳ ଶୁଣ ଗୋଟାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂର୍ମ-
ବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାରୁ ସେ ଆୟୁତ ହେଲେ
ଆନ୍ୟନ ଦୂଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ମତି ଏଥିରେ
ନିମ୍ନ ହୋଇଅଛୁ । ପ୍ରଥାନ ଜତିଗ୍ରୂହ ଜଣେ
କାଠର ମହାଜନ ବାହୁ ଭାବଦିପରମାଣିକ
ଅଟନ୍ତି ଏହାକି ଗୋଦାମରୁ ଆଗ୍ନି କାର ହେଲୁ
ଏବ ଏହାକିର ଗୋ ୨ ଟା ଗୋଦାମରେ
ଚାଲିପଢ଼ିବାର ଟଙ୍କାର ସମ୍ମତି ନିମ୍ନ ହୋଇ-
ଅଛୁ ।

✓ ଏ ନଗରର ମେହନ୍ତିରମାନେ କଡ଼ି ଦର-
ବରରେ ପଢ଼ିଥିଲାମାରୁ । ମେହନ୍ତିରମାନେ ଅଞ୍ଚଳ
ଦୋଷରୁ କି ପାଇଶାନାର ମରଳ ସେମାନେ
ଟୋକାଇଲାରେ ବୋହ ନ ନେଇ ଲୁହାର
ଛାକୁଣିଯାଇଁ ମାମଲରେ ଦାଖିଲେ କହି ନେବେ ।
ଏ ଆଜ୍ଞାଟ ଅବଶ୍ୟ ବାହୁନ୍ୟ ଅଟିଲ ମାତ୍ର ଏଠା
ମେହନ୍ତିରଙ୍କ ଦରକୁ ଅବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭରେ କଡ଼ି
କଠିନ । ଯେଉଁମାନେ ମାସରେ ଅବେଳ କବି

ଅରଜ ପାଶବା କଠିନ ସେମାନେ ଏକାଥରରେ
ଅଭେଦ ଟକା ଦେଇ ଗୋଟାଏ ଲେଖାଏ
ଗାମଳୁ କାହିଁ ଦିଗିବେ ? ନିର୍ଭବିତାଲଙ୍କରୁ
ଦୂରିତ ବି ଏମାଜକୁ ଗୋଟିଏ ଗାମଳ ଦାଦକ
ଦେଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜମେ ଛହିର ଦାନ
ଆହାୟ କରି ଦେଉନ୍ତ ନୋହିଲେ ନେବନ୍ଦାର-
ମାନକୁ ଏକବର୍ଷ ସମୟ ଦେଉନ୍ତ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ସେମାନେ ଗାମଳ ଜୟ କରିବେ । ଏପରି ବିତ୍ତ
ନ ହେଲେ ଦୁଃଖୀ ଲେବେ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାଇବେ ନାହିଁ । ଜୟକୁ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶାବେଦକଙ୍କ ଅମଳରେ ମିଳନିପିପାଳିତିର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହେ ବେଗରେ ଗୁଲୁଅଛି ଯେ ଲେବେ
ନିଷ୍ଠାସ ମାର ନପାରି ବେଦମ ହୋଇ ପାଇଥାରୁ
ରହ ସମ୍ମାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କାହାରକୁ ବାଧନ୍ତା
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଦେବଳ ଏହିବ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଅଛି ସେ ଶ୍ଵାମାୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଥିବୌ ଆଶ୍ଵା
ବା ମହାନ୍ତରୁ ନାହିଁ । ଗରିବ ନୋବମାନେ
ଏବାରଚିତରେ ବିବେବେ ଦୃ ଲେବ ହୋଇ
ପାଇନି ?

ଖର୍ବୁ ର ଶ୍ଵର ତଳାନିଶ୍ଚିତ ବିଦରଣ ଏବଂ
ତହଳଦୟପାଇର ତଥିର କଲ୍ପ ଯଥା:—

“ଏହି ଦେଶର ଯେଉଁ ତୁମିରେ କୌଣସି
ପ୍ରଭାଗ ବୃକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ ସେଥିରେ ଅର୍ଦ୍ଧର
କୁଳ ଲୁହର ବିଶେଷ ଲାହ ହୋଇ ପାରେ ।
ଏହି ଦୂଷରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାପ୍ତ ବିମା ଅଧିକ
ଜ୍ଞମ କରିବାକୁ ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କୁଣିଧର ଦେବବାରିଗରେ ଏଥିରେ କିମ୍ବଳ
ମନୋରଥ ଦେବାର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ମାବନା
ନାହିଁ । ଜୈଷ୍ଠ ବା ଆସାତି ମାସରେ ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେଲେ ଅର୍ଦ୍ଧର ବୃକ୍ଷ ମାତ୍ର ଥାବି ଅନୁଭବରେ
ହେଲାନ ବରିବାକୁ ହୁଏ । ମାରେ ଜମିରେ
ଗ ବାର ଅନୁଭବରେ ବୃକ୍ଷ ସେପରିବାକୁ ପ୍ରାୟ
୧୨୦ ଦୂର ହେବ । ଏହି ଜମିରେ ବରି, ଖସା
କ୍ରିତ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ କରି ଯାଇ ପାରେ । ସେ-
ପରି ପରେ ଅଛି କୌଣସି ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାକୁ
ହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଡାଳ
ଛଟ ଦେବାକୁ ହୁଏ । ବଜା ଦେଶରେ ଏହି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କମଳାଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଦେଉଥାଇ । କଳିମା-
ଦ୍ୟାନେ କୁଳ ସେପରି ବର ଓ କର୍ଣ୍ଣ ପରି
ସେଥିରୁ ବିମ ବାହାର କରିବା । କେହି ଅବା
କ ବର୍ଷ ପରେ କୁଳ ବାହାର କରିବା । କିନ୍ତୁ
ସେଥିରେ ଅଧିକ କୁଳ ବାହାରେ ନାହିଁ ।

ଏବମାଗର ୧୨୦ ହୃଦୟର ୨୫୦ ମହିନ ରସ
ବାହାରେ । ଏହି ୨୫୦ ମହିନ ରସରୁ ୮୮
ମହିନ ଶୁଣି ହୁଏ । ଶୁଣି କରିବାରେ
ଟ ୨୦୯ ଲାଗୁ ଅଥବା ବ୍ୟୟ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ମହିନ ଟ ୩୯ ଲାବ କର ବିଜୟ ପଲେ ୮୮
ମହିନର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫୨୯ ଲାବ ହେବ । ୩୫୨୯
ଟଙ୍କାରୁ ଖର୍ଚ୍ଛା ଟ ୨୦୯ ଲାବ ବାଦ ଦେଲେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ ୨୫୨୯ ଲାବ ଲାଭ ଦିଇବ । ୪୦୫୦
ମାଗରେ ଏହିପରି ଗୁପ୍ତ କଲେ ଖଣ୍ଡଏ ଜମୀ-
ଦାଖାର ଅବ୍ୟ ମୟ ଏହା ସହିତରେ ସର ଦେବ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦ ଦୃଶ୍ୟର ବିଜୟ ଯେ ଏହିପରି
ଆନାପୃଷ୍ଠ ଲାଭ ଲାଭ ପ୍ରଦ ବାହାର ଦୃଶ୍ୟ
ପରି ନାହିଁ ।

ତେଣାରେ ଖେଳୁସ୍ତ ରସ ଏକମାତ୍ର ଗାଁ
ଦୁଷ୍ଟ କେବଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲେକଳ ବ୍ୟବହାରରେ
ଅସର । ଦ୍ୱାରା ଜେକମାନେ ଏହାର ରସ ମିଳା
ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖେ-
ଳୁସ୍ତ ଗୁଡ଼ କେହିଁ କରିବାର ଅରମ୍ଭ କର-
ଅଛନ୍ତି ଦରସା ଦୁଆର ଖେଳୁସ୍ତ ସତର ଲାଭ
ଦେଖିଲେ ଏ ଚାଷ ଦୂର ପରିପରେ ଏଠା
ଲେବେ ପଢ଼ିବାରୁ ହେବେ ଏହି ଅନେକ
ଅର୍ପଣୀୟ ରୂପ ଅସାର ଦେଇ ।

୪୩ ସାମାଜିକ ଆଚିକାବଳ ।

ଆମେସାହେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଯାଦା ଲେଖି-
ଥିଲୁ ଏ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତି କବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ସେନଟର
ଜୟକୁ ମାଜଙ୍କୋ ଘାବେକ ସ୍ରୀମତୀ ଅଭ୍ୟାସକ
ସଂକଳିତ ଅଭିନ ପ୍ରମୁଖ ବିରୁଦ୍ଧରୁ ଯାଦା
ସବ୍ୟ କୋର ବୋଧ ହେଉ ଜାହାଁ କାରଣ
ଏଥମଧ୍ୟରେ ଶବ୍ଦର୍ପିମେଷ୍ଟ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତିଯାକୁ ଏ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ଏବଂ ନର୍ତ୍ତାର୍ଥାତ୍ମକ ଗଛେଟରେ
ବାଦାରୁଥିବାର ସିଲାରୁ ପାଦଯୋଗେ ସବାଦ
ଅସିଥିଲୁ ଏବଂ ତରିକୁ କଣ୍ଠାସାଏ ଯେ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତି
କବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ସାଧାରଣ ହୃଦୟେ ଏବଂ ତରିକୁ
ପଢି ଲକ୍ଷ କର ଶ୍ରୀମତୀ କବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟମାନେ
ଅପଣା ଏକବା ବକାଶେ ଧନିନ ପ୍ରସ୍ତର
ଓ ପ୍ରତିକରି କରିବେ ଫଳଟା ଉତ୍ତର୍ପ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀ କବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ
ଅଭିନ ପରୁକେ ନ କରିଲୁ ମତମାନ
ଲଭି ରିପନ ଦ୍ୱାକାଦ୍ୱାରାବାରେ ଅମେସାହେ
ସାହା ଆଶା ଦେଇଥିଲୁ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତିର ନର୍ତ୍ତାର୍ଥାତ୍ମକ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଖି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଅଭାବ
କରାଯାଏ ଦେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥିରୀକ୍ରମ ସହାମାରିବୁ
କର ପ୍ରକାଶ ଦେବି ଏ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତି

ଶାରକର ଲଜ୍ଜାକୁ ସୁନେଇ ଧଳିବାଦ ନ ଦେଇ
ଯାନ୍ତୁ ହୋଇ ନ ପାରୁ । ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମଶକ୍ତି
ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଶରେ ବିମ୍ବାର କରିବା କାରଣ
ମହାମାନଙ୍କ ଦୂର ପତକ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ
ମାର୍ଗରେ ଲେଜଳ୍କ ପଞ୍ଚତ କରିବାର ସଥାର୍ଥ
ଉପଯୁକ୍ତ ସେ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ
କହିଅଛନ୍ତି ଏତେବାଳ ଏ ଦେଶରେ ଆତ୍ମ-
ଶାରକ ପ୍ରଣାଳୀ ସାହାନ୍ତ ହେବା କ୍ଲୁପଣ୍ଡା-
ଲୀର ଧାରୁଳକ ଅନ୍ତପ୍ରେଗିତା ହେଉଥି
ନୁହୁଣ୍ଡ କେବଳ ହାତିମାନେ କମଳୀ ଉପି
ପ୍ରଣାଳୀ ବିମ୍ବାର ଏବଂ ଲୋହକ ରହୁଣ୍ଟରେ ଥିଲୁ
ସର ଦେବା ପଞ୍ଚରେ ସମ୍ବଲ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ନ କରି
ବାରୁ ଦ୍ଵାରା ଫଳ ଘଟ ଥିଲା । ଲେବେ ଆପଣା
ବାହିରୁ ଚାହିଁ ସ୍ଵାଧୀନବରେ କର୍ମ ଧରିବାରୁ
ସୁବିଧା ନ ପାଇଲେ କଥାତ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଣାଳୀ ସଷ୍ଟଳ
ଦେବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ମହାମାନଙ୍କ ସଥାର୍ଥ
କାରଣ କର୍ଦେଶ କର ଅଛନ୍ତି । ଅବୁଦିନ ଭାରି
ଭବର୍ଷକୁ ଆସି ଏବେ କଥାକୁ ପାଇବା ସାମାନ୍ୟ
ବିଚାରଣା ନୁହେଇ । କମ୍ପଟାରେ ଦାଖିମାନେ
ସବେ ସବ୍ବା ଅନ୍ୟ ସବୁମାନେ କେବଳ
ଧାରିଯା ଅଟକି ଏହ କଥା ସକଳରେ ଦେଖା
ସାହିତ୍ୟ ଏବଂ ଦୂରେବା ଲେବଲ୍‌ର କମଣ୍ଡୀ
ପରି ଦଶଙ୍କା ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିବ ଯାଦା ଦେଇ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପକଳ ସମୟରେ ସେ ଜନ ଛାତି ଧିବ
ଏବଂ ସହମାନେ ଆପଣାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଥେକି
ସ୍ଥିତୀ ପଇ ଅପଣାଙ୍କ ମନ୍ଦରୂପ ଟିକି ରଖା
ଦେଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଯୁ ଗଛେଟ ଅନ୍ଧରୁ
ଦେଖିଲ ଅନ୍ଧରୁ ଧରିବାରୁ ପ୍ରଣାଳୀର ସତକ
ବିଶ୍ୱ ଜାଗାକାହୁ ଅଶ୍ରମ ଦେଲୁ । ସେ
ସମସ୍ତ କମେ ଜଣାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହ
ଶୁଣି କଥାଦର୍ଶ ଦେଉଥିବୁ କଥା ଦାଖିମଳ
ସର୍ବପତ୍ର କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ମହାମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଉପକ ଅଶ୍ରୋ ନାହିଁ ନ ହାନି । ଶୁଣି ସମ୍ବଲ
ବେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ସାଧିକାରୀ ଦାନ କରିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନକ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ

ଦେହର ଦେହକର ପହିକାରୁ ଅବସଥ
ଦେଲୁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗର ବସାଯର ଟାକୁ ଘୟାଲୁ
ଧନର ହଜାର ଟଙ୍କା ଗୟାର ମୁଖ୍ୟିଧାରୀତିକୁ
ଦୟା ଯାଇ ଅଛୁ ଏହ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ କେବଳ
ଜୀବିଷୁଦ୍ଧକଣାମାନର ନରମତରେ ବ୍ୟୟ କରି-
ଗାରୁ ସେଠା ମୁଖ୍ୟିଧାରୀତି ହିସ୍ବ ଦୟାତରୁ ।
ଆମେମାନେ ଏ ହୋବାର ଘାଟ କର ଆଜିକା

ଆହୁର୍ମି ଦୋଷାତ୍କୁ ବାରଶ ସେ ଦିନ ଅମେ-
ମାଳେ ସବୁଷେତମ ପଦିକାରୁ ସେଠାର
ରେତଗଲା ଏବଂ ମର୍ଜଣ୍ଟ୍ରେୟ ପ୍ରସରଣୀର ଦୂର-
ବସ୍ତା ଏବଂ ସେ ସବୁର ପକୋକାର ନିରାକୃ
ପ୍ରଫୋକନା ଉତ୍ସତ କର ଏହ ଟଙ୍କାକୁ
ତଢ଼ିରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ବାରଶ ଅନୁଷେଧ
କରିଥିଲୁ । ଏଥର ସେଇଠାର ଟଙ୍କା ସେଠା-
ର ଜନକଷ୍ଟ ବାରଶ ଏବଂ ଖାସବାରରେ
ନୟ ନ ହେଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବାହାର ଗଲା
କର ଦୂରେ ବିଷୟ ଅଟଇ । ଦୂରେ
ଦୂରେ ତଥା କଷ ଦେବ । ଗବ୍ରୀମେଖକର
ହେ ଯେ ଏପକାର ଟଙ୍କା ଦର ସାର ହୋଇ
ପର ନ ରହ ଯେହ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଥିଦାୟ
ଦେଇଥିଲା ତଢ଼ିରେ ବ୍ୟୟିର ଦେବ
ଏବଂ ସବୁଷେତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କମିଟୀ କରିବେ ।
ପୁଣ୍ୟ କମିଟୀ ଯେବେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧ-
ନରେ ଘର୍ଷର ଦୋର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବାହାକ
ଧନ ଅନ୍ୟ କେହି ଚାରି ନିୟମ ଲାଗି । କେ-
ବଳ କଟିକାର ଅମୋଗନାରୁ ଏପର ଏହ ଅଛି
ଗଣ୍ୟ ମିରିନ୍ଦିଆଲିଙ୍କ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଘର୍ଷର
ଦେଇ ସାଦାଯାଏପାର୍ଟିନାକଲେ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଯାତ୍ରି-
ଟାକ୍ତିପତ୍ରରେ ଅନର୍ଥକ ଟଙ୍କା ପଡ଼ି ରହ ଥିବାର
ଦେଖି ଗର୍ଭମେତ୍ର ଉତ୍ସରିଲିଙ୍କ ପ୍ରକାର
କଥାକ କରେ । କାନ୍ତିକରେ ଏପକାର ଦ୍ୱାରା
କମିଟୀଠାରୁ କମିଟୀ ନ ବରିଦି ହଇ । ଦେ-
ଶୀୟ ସବୁମାଳେ ପ୍ରକାଳ ଦୂରେ କମିଟୀରେ
ଅଗର କଥାକାରୁ ଅବୋ ସାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ
କେବଳ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସହପରିକ ମତର ସହ-
ସ୍ତରା କଥ ପ୍ରସାଦ ଲାଗିବା ସେମାନକର ଏକ
ମାତ୍ର ଦେଖୁ ଆବ । ଏଥରେ କଣେ ଅଧେ
ଶାଠୀକ ସହ ସିଲେ ଜାବା କଥା ଉପରେ
ଭାଗ ଯାଏ ଅଥବା ସେ ଅପଣା ମହା ଶେଳ
ଦେଖି ରହଇ । ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କମିଟୀ ଏପର
ଏବଂ ଅମେମାଳେ କହୁ ନାହିଁ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଵ-
ଲାଗେ କମିଟୀର ଏହ ଅବସ୍ଥା ଦେବଳ ଯେଇ-
ଠାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସହପରିକ ଭାବ ଯୋଗ-
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଦୋର ଆବ ସେଠାରେ
ସହକରିତେ କାମ କରିବ । ସହର ପୁଣ୍ୟ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅନ୍ୟତଃ ସାହସର ଅମଳାରୁ
ସାହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଟଙ୍କା କମିଟାର ଅମେମାଳେ
କଥାକ ଦେଖି ଅନ୍ୟତଃ । କଥାକ ସେ
କଥାକ ଦେଖିବ । କାମିଷ୍ଟ୍ରେଲରେ କେବେ ଟଙ୍କା
ଉଚାର ଦେଇଥିଲେ । କର୍ତ୍ତମନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ

ଶ୍ରୀମତ୍ ପ୍ରାଣ ସାହେବ କେବଳ ଗୁଡ଼ିଏ କହି-
ବାକୁ ଦିଲ ଜାଣନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେପରି ନୁହନ୍ତି
ସେ ଅବିନ୍ଦି ସନ୍ଧାନ ଲୋକ ବୈଥ ତୁଆଇ
ଅପଦିନ୍ଦୟ ହେବା ଉପ୍ରଦେଶ ସେ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ସମର ହେଉ
ନାହାନ୍ତି ସଙ୍ଗର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କା ଜମା ହେଉଥିଲା ।
ଅମେରିକାରେ ପ୍ଲାନେଟ୍ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟକୁ ଆନ୍ତରିକ
କରୁଅଛି କି ପୂର୍ବ ସାତି ଫଣ୍ଟ ପ୍ରତି ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ଏକ ସଦ୍ୟପି ଏଥର ସତ୍ୟପୁ
ହୋଇ କି ପାରେ ରେବେ ଏ ଟାକୁଟି ଉଠାଇ
ଦେଇ ସମସ୍ତାନାରଙ୍କ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରୁ
ଘରଜୀବି କରନ୍ତି ।

✓ ଗେନ୍ଡା ଓ ପୁଲିସ୍ ।

ଗର ନବମର ମାସରେ ତାଳଚେର ଗଡ଼-
ଠାରେ ଶୋଟିଏ ଦୁନ୍ଦୁ ଶୈଶ ହୋଇଥିଲା ।
ଜଣେ କାହୁଲା ଅନେକ ଟଙ୍କାର ସାଲ ଓ
ବନାରଷ୍ଣ ଲୁଗା କେଉ ବେପାର ନମେର ସେ-
ଠାକୁ ଯାଇ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବସା କର ରହ-
ଥିଲା ଏକଦିନ ତାହାର ସମୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଏବଂ କରଦ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଶୈଶ ଗଲା ।
ଏ ସମୟରେ ରଜଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଲିସ ଲାଲଖେଳାର ଥିଲ ସେ ତଥା-
ରଖ କରି ମହାକନ୍ଦର ବସାର ଝେଣେ ଦୂରରେ
ଲୁଗା ଲବ୍ଧାଦିର ଦ୍ଵାରା ବାକୁ ପାଇଲା ମାତ୍ର
ମାଲର ଛୌଣ୍ଡି ସନାନ ନ ପାଇ ମୋକଦମା
ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ସି ଶଫେଟ ପଠାଇଲା । ଏହି
ଶୈଶର ଟ ୮ । ୧୦ ନ ଉତ୍ତରୁ ସକା
ଲାଗିଥାଏ ବିଂକରୁ ଆପଣା ପୁଲିସର ଲାଲଖେ-
ଳାର ନମ୍ବର ଦିଲ ବିଟକରୁ ଯେବା ଗଲେ ।
ଏହି କର୍ମଶିଳ୍ପ କମାଗରନ୍ତରେ ଅନୁସାନାନ-
ରେ ରହ ଗର ମାର୍ତ୍ତ ମାସରେ ବେମାନଙ୍କ
ଗିରପ୍ତାର ଦିଲା । ଶୈଶମାନେ ତଣକାକାର
ଏଇକାର ପାଶ ଅଟନ୍ତି । କ ୨ ଟଙ୍କା ଥାଣ
ଶୈଶ ବରକାରୁ ଯାଇ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ବିଲଜିଶ ସବୁ ପଢିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର
ଶୈଶରେ ଦୁଇୟ ସବୁ ଲୁଗିଲ ରଖି ଥିଲେ
ତାହା ବାହାର କର ଦେଲେ କେବଳ ଲଗଦ
ଟଙ୍କା ଶର୍ତ୍ତ କର ଯାଇ ଥିବାକୁ ତହା ମିଳିଲ
ନାହିଁ ଏବଂ ଆହୁତିକେ ଦୁଇୟ ଜଣେ ବାଜା-
ରେ ବରାର ଦେଇ ଥିଲେ ତାହା ମୁହା
ବାହାର ହେଲା । ଅର୍ଦ୍ଦଶିଖ ପୁରିଶେଣେର
ମକାଶୟ ଏ ମୋକଦମାର ବିଗୁର କର ଆପା-
ନିମାନଙ୍କ ଏହି ମାସରେ ଦଣ ଦେଲ ଅଛନ୍ତି ।

ବୋଧ ହୃଥର ଗୀରଥୀ ସିଂହ ଆମ୍ବା-
ନଙ୍କ ପାଠକଳାରେ ଅଷ୍ଟରିତ ନୃତ୍ୟ ।
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଲଗରରେ ଅନେକ ଦିନ
ଦେଉଛନ୍ତିବଳ ଥିଲେ ଏବଂ ମେର ଖର-
ବାରେ ଏଦାକୁ ବିଶେଷ କୌଣସି ଏବଂ
ନିଯମଗାର ବଥା ଆମ୍ବାକେ ଅଚଳକ ଥିଲୁ
ଲେଖି ଥିଲୁ । ଏତେ ସୁଖାତ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ
କର ଲାଗି ବର୍ଷ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଉପରିଷରେ
ସେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟୀ ରୂପେ ପୁଲିସ ସପରିଷେଣ୍ଡେ
ସାହେବ ତାହାକୁ କର୍ମଚାରୀ କଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ
ଆମ୍ବାକେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜାଣାଇ ଥିଲୁ ।
ଏତେ ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଥିର ସପରିଷେ-
ଣ୍ଡେ ଅକାରଣ ବାହାର କର ଦେଲେ ମାଳି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ କମ୍ପା କମିଶନର ସାହେବ କେହି କହି-
ର ବସ୍ତର କଲେ ମାତ୍ର । କେବଳ ମାନ୍ୟ-
ଟ ପରି ସାହେବ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଦୟାତ୍ମକ ବୋଲି ଅପଣା
ଅବଳିରକ୍ତ କିନ୍ତୁ କରିଥିବା ସ୍ଵରୂପ ତାହା-
କୁ ପ୍ରଶଂସନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାହିଁ
ଯୋଗେ ତାଳିତେରର ସରିବାରରେ ସେ
ଦାନା ପାଇଲେ । ଭାଗୀରଥୀ ସିଂହ ଥାପଣୀ
କାର୍ଯ୍ୟବଳା ଦେଖାଇ ମହାରଜାଙ୍କର ଟେକ
ରାଜି ଅନୁତ୍ତ ସନ୍ନେହ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ
ରେଣ୍ଡାଟା ଧର ପଢ଼ ନ ଥିଲେ ତାଳିତେର ଶାସ-
ନର ନିନା ହୃଥକ୍ତା ଏବଂ କିମ୍ବାହିତ ମହାରଜା
ଏଥୁପ୍ରାଇ ବଜା ଚିନିର ଥିଲେ ।

ପଞ୍ଚମୀରେ ଗୁରୀରଥୀ ସିଂହ ଯେବେ
କଟକରେ ଆନ୍ଦୋ ତେବେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ଯେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏ ନଗରରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ
ଅଛୁ ଲାହା ବଦାତ ଦୋଇ କ ଥାନ୍ତା । ସ୍ଵର୍ଗର
ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଟେ ଅଖିନ୍ଦନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଯୋଗିବା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କ କର ସାମାଜିକ କଥାକୁ
ଦେଲାନ୍ତି ବଢ଼ି ଦୃଷ୍ଟି ବିଚାର ଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୁର୍ଦ୍ଧା କାହିଁକି ନ
ବିଦିବ ? ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କ ମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ କମେଶନର ସାହେବମାନେ ଏଥିରୁ
ଉପସକ୍ତ ଶିଖ ଗୁଡ଼ିକ ଦୟାବେ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗର
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସଥୋତିତ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଯେମନ୍ତ
ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମ୍ମାନ ରଖା
ଦେବ । ଗୁରୀରଥୀ ସିଂହପ୍ରତି ଯେପରି ଅନ୍ୟାୟ
ହୋଇଅଛୁ ସେପରି ଅନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାକ୍ୟ କେବେ
ନେବକଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଇ ଥିବାର ସମୟରେ
ଶ୍ରୀଶାର୍ଣ୍ଣାର୍ଥୀ ଅଛିବି ଏ କଥା କିମ୍ବାକୁ କର
ନେବିବାର କରଣ ଦେଲା ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ଏହାର ମୋଟାକଳିର ମଠର ମନ୍ଦିରରେ ପଢ଼ିବା
ମଧ୍ୟରେ ତେବେ ସର୍ବତ୍ର ବସିବୁ ହୀରବୋର୍ଡ ଶୟାମ
ଦିଲ୍ଲିଙ୍ଗରୁ । କଥାର ଅନ୍ଧାରେ ଥାବୁ ।

ମହାନ୍ତିର ଏହି ମୋହନମାରେ ଅଧାନୀ ପ୍ରତି
ଯାନକ୍ଷାବଳୀ କାହାବୁଥ କଣ୍ଠ ହୋଇଥିଲା ।

୭୭ ର୍ଷିରେ ହାତୁଣି ନକ୍ଷା ର୍ଥିବା ପାଇଲାମୁଣ୍ଡିଲାଙ୍କା ।

ପାଇଁ ଏହାରେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କଣ୍ଠାଳିରୁ
ଦିନ ବରିବାର ପ୍ରଥମ ସଥରରେ ଲୋକ ଘାଗନର ଡିନ
ମାସ ଶୈଖ ବସୁନ୍ଧରେ ପାଦାପ୍ରତ ପ୍ରାଣ ଦଶ ଅଳ୍ପ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା କବିତା ଗଜେବେର ଶୋଣି ଏହା
ଅଛି କିନ୍ତୁ କର୍ଣ୍ଣାତ୍ମି ହେବାରେ ।

ବେଳିଶ୍ଵର ଲେଖନ୍ତେ ସେ କିମ୍ବାରେ ସହ ଏକ ଏକାଙ୍ଗ
ମହିଦାରେ ୧୯୧୫ ଜାନ୍ମ ମେରାପାଇଲ କଥ ଉପରେ
ବସିଥିବା ଅପ୍ରଥମେ ବସିବା ଅନ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ।
ଏ ସୁଧା ମୋହନମାନାକାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ମୋ ୨୦୨ ଟ ଉପରେ
ଦେଇ ଅବିଶ୍ଵିଷ ମୋହନମାନାକାନ୍ତରେ ଅଭିନାନ୍ୟାମୀ
ଦେଇ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦାର ଏବଂ ଅଛି କେ ଉପରିଶରେ
ଦେଇବ କିମ୍ବା ସବା ଦିଗନ୍ତ କିମ୍ବା ଦେଇ ପ୍ରକାଶର ତାବେ
ହାତ ପାଦ ମୋ ୨୦୨ ଟ ମେହନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ।

ଭାଷଣ ମାତ୍ରକଥା ପୁରୁଷାର୍ଥ ହାତ୍ ସବୁରେ ଗୋ
କଳା ସବୁଲୁଚ କହୁଅଛି ତତ୍ତ୍ଵର ମନ୍ଦିର କି ପରିମଳା କାହାର
ମନ୍ଦିର ହେଉଥିବା । ଅତୁମ ଅଧିକ ପ୍ରେସାର ସମାବନ୍ଧ
କରୁ ଥିଲା ।

ବ୍ୟାକେ ପଦି କାଳେ ନଥେ ଲୋକିଙ୍ଗେ ଯେ
ହୋଇବ ପାରି କିମ୍ବା ଏତେ ହୋଇଅଛି ଯେ ଦୁଃଖରେ
ହାତୀ ସେବନାକୁ ମୁଣ୍ଡ ମାଠିକେ ପ୍ରାଣ ଏବଂ ଜୀବାତ
କରିଅଛି । ସେଠା ମନ୍ଦିରରେଯାଇଛି ବିଶ ବିଦ୍ୟାବିହୀନ
କାଳରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ମନ୍ଦିର ।

ଅରବାଦିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିଷକ ହେଲାର ମନୋମହିମା
ଏହାପାଇଁ ବରଷା ର ହାତ ଏବଂ ୧୦୦୦ ବରଷା
ମେଘପରିଷକ ।

ଦେଶୀୟ ପିଲାର୍ମ ପତ୍ର ସହାଯ ପ୍ରକାଶକ ଅଧ୍ୟାନକ୍ଷର
ଲେଖକଙ୍କରେ ବନ୍ଦର୍ଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶନାଳ ଦାର ହଣ୍ଡାନିହାସ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ ଯାତ୍ରାକ ମରବାପାଇ ଓ କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ
ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରକ ସହବର୍ତ୍ତକେ ଫଳକର ଉତ୍ସାର ଅଠେଣ
ମରବ କରିଛନ୍ତି । ଏ ଯାତ୍ରକ ଯତ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିର
ମୂଳ୍ୟ ମାତ୍ରା ଯାତ୍ରାକ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ଦେଖିଲୁଏ ପ୍ରତିକରୁ ଏହି ମାନ୍ୟକ ଏହି କଷିତ୍ୟ
ଆବେ ଯେଉଁ ଦେଶକାଳ ଦେବାର ପ୍ରମୁଖ ଦେଶକାଳ
ଦେଶକାଳ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ସେଇ ଦେଶକାଳ କଷିତ୍ୟ
ଦେଶକାଳ ହସିବା ପ୍ରମୁଖ ଦେଶକାଳ ଦେଶକାଳ କଷିତ୍ୟ

ଅଛି । ଅନୁମାନ ହୃଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପୌତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ଯେତେ
ଶିଖ ହୃଦ ଭାବରେ ଲାଗ ।

ଦେଇଲୁମ୍ବା ସୁରିଅପ୍ରତି ସେ ଦେଖିବାକାଳ ତାହିଁ
ଦେଖ ସକାଳ କଥା କହିବାର ପ୍ରଥା ଛାଡ଼ି ବିଦିବାର
ପ୍ରଥାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାଲ୍ୟ ଗାନ୍ଧିଜିଙ୍କାରାଜତିର ଫରେଟ
ଦିନକ ହୋଇଥିବ ଏଥିର କଥାକାର ସମ୍ବନ୍ଧମେଣ୍ଟ ଦେଇଦେବ
ହେ ବନିଶୁରକ ସହିତ ପରମର୍ପ ବିଦିବାରେ ସେମାନେ
ଅନ୍ୟତଃ ହୋଇ କହିଲେ ସେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ହେ ନବାର
ଲାଗିବକଷ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ହୋଇ ମାତ୍ର ବାଇବ ଘେର୍ଯ୍ୟା
ଠିକେ ଦେବାନୀ ପ୍ରଥା ଦେଖିଲୁଗପ ପରମାଦ ଅଛି
ଯେଠାମେ ଦେଖ ସକାଳ କଥା କହିବାର ପାଇଁ ଛାଡ଼ି
ଦିନକ ମହାତ୍ମାମାନେ ଦେଖିବାକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ନର୍ତ୍ତ କରି
ଦେଖ ଏଥାୟ କହିବା ନିତାପ ବିଜବିଲ ହେବ । ଏ ସ୍ମରି
ନନ୍ଦ ହୁଏ ।

ଭାଇର ପିତ୍ରମାନଙ୍କର ଏବଂ ସବାତସତର ଲେଖାଶ୍ଵ
ସେ ମହିଦନ ନନ୍ଦରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେବେଳେ ମୁହଁଜ୍ଜ
ହେଉଥିବା ଶୋଇଥିବା ହିନ୍ଦୁ ପଦରେ ଉନ୍ନମାନେ ସେହିତର
ମନୀଶା ବସିବାରୁ ଗୋଟିଏଟମ ନମ୍ବରରେ ହିନ୍ଦୁ ଏ
ମୁସଲମାନମାନର ନନ୍ଦରେ ବେଳେ ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଦେବୀ
ନନ୍ଦର ଓ ତଥାରେ ଗୋଟିଏ ନମ୍ବରରେ ଉନ୍ନମାନେ ତଥା
ଲମ୍ବାର ଦିନରେ ଓ ହେବେକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଦେବୀ ।
ଅନ୍ତରେତେ ହିନ୍ଦୁ କରିବା ମେଳକର ପୁରୁଷ ଓ ସିଂହ
ବାହୁମନରେ ଏ ଗୋଟିମାନ କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ
ପିତ୍ରମାନଟ ବାହୁମନ ନିର୍ମାଣ ଦିଗ୍ବେଳୀ । ଏବଂ ପାଞ୍ଚ
ମନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମ୍ବାର ବିନ୍ଦୁକାବ ବିଶ୍ଵ ହରିବ
କର୍ମକାଳୀମାନ ।

କବିତାର ଏହି ଏମ ଏହି, ଏହିକବୁଦ୍ଧିର ଏହି ଅତି
ପିତି ଏହି ଶ୍ଵାସଲୋକ ଏହି ବନ୍ଦ ଯି ଏହି ଏ କେ ଜୀବନୀ
ଯାହାରେ ଉତ୍ସବ ବିଷୟରେ ଜୀବନୀରେ ସମ୍ମାନରେ ମୁଖ୍ୟମ
ହୋଇଥିବୁ; ଏହିଏ ଉତ୍ସବ ବିଷୟ କାରଣରେ ଏହି
ଉତ୍ସବ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରହି ହେଲେ । କାରଣରେ ଯାହାର
ନିର୍ମାଣରେ କର୍ମ କାରଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରେ ହେଲେ ।

ଭାବନା ମଧ୍ୟରେ କାହାକୁଣିକି ପଢାଇବେ ଯାହାକୁଣିକି

1898-1899
1899-1900
1900-1901
1901-1902
1902-1903
1903-1904
1904-1905
1905-1906
1906-1907
1907-1908
1908-1909
1909-1910
1910-1911
1911-1912
1912-1913
1913-1914
1914-1915
1915-1916
1916-1917
1917-1918
1918-1919
1919-1920
1920-1921
1921-1922
1922-1923
1923-1924
1924-1925
1925-1926
1926-1927
1927-1928
1928-1929
1929-1930
1930-1931
1931-1932
1932-1933
1933-1934
1934-1935
1935-1936
1936-1937
1937-1938
1938-1939
1939-1940
1940-1941
1941-1942
1942-1943
1943-1944
1944-1945
1945-1946
1946-1947
1947-1948
1948-1949
1949-1950
1950-1951
1951-1952
1952-1953
1953-1954
1954-1955
1955-1956
1956-1957
1957-1958
1958-1959
1959-1960
1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

ପୁରୁଷ କୁପାଳାର ସୁନ୍ଦର ଅନ୍ତରୀଳରେ କେହିମେ ଅଧିକରେ
କେବଳ ଦୂର ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ଏ ଦେଖିଲେ କୁପାଳ
ଆପଦାର କଟ୍ଟିବ ଦୂର ଯଥେ ମରୁ ରହିଥାଏ ।
କୁପାଳ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କଣ୍ଠରୁ ସରତକର୍ତ୍ତା କରିବୁ
ଦୂର ଦେଖିଲୁ କାହିଁ ଅବଶ୍ୟକ ।

ବ୍ୟାକର ସାର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ପଦକ ଓ ବ୍ୟାକମନ୍ତ୍ରିକା
ଅଛି । ସେଠା ବ୍ୟାକମାରେ ଫେରେଣ ମନ୍ତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ସମୀପରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
କରୁଥିଲେ କହିଥିଲୁ ସାହେବଙ୍କ ସମୀପରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
କରିବାର ପଦିତକାରୀ । ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରିକର ଏହି ପ୍ରେସର
ସାହେବ ତାଙ୍କ ବାବୁ ଅବେ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ । ଏହି ବ୍ୟାକର
ସବୁଦୂଷିତ ସର୍ବାର୍ଥିକମ୍ବଲାରେ ଆଏ ଯାଇଥାର କହୁଥି
ସାର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ କହିଥିଲାର ହୃଦୟର ଶୀତଳର ଉପରେ
ତଥାର ପାଇଁ ବିରାଜତାର ଉପରାଇ ଚାଲନ ହେଉ । ଏ
ବ୍ୟାକର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁଦୂଷିତ କାଳିହାର ଅନ୍ତରି ଦେଖା ଗେ
ଗେହିରେ କାର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ଯେ କାର୍ତ୍ତ ଦେବ ତାହା ସାର୍ଥ
ବାବୁର ଉପରିକା କଷ୍ଟକ ପ୍ରେସର ସାହେବଙ୍କର ଶକ୍ତିକ
କାର୍ତ୍ତ କହିଥିଲା ଗାର୍ତ୍ତକା ହୋଇଥାର । ପାଇନରେ ପରିମ୍ପରା
ବିଜୟ ଉପରେ ଯେ କହୁଥିଲୁ ସମୀପରେ ବିରାଜତା ସାହେବ
ଏଥାର ସବୁଦୂଷିତ କହିଛେ ।

ବିଜ୍ଞାନସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଦେଖିଯୁ ହେଉଥିବା କହିବା ପାଇଁ ଅନୁଭବର ମୂଳରେ ବୋଲିଏ ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅନୁଭବ ଦେବ ଏବଂ ତାହା ପ୍ରଥମରେ ଉଚ୍ଛବି ପରିବି ଅନୁଭବରେ ଦେଖାଯିବା।

ଅପୋକ୍ତାର ଦେଇବାହାମାନଙ୍କରେ ସଠ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ
ଦିନିକଭାବରେ ତୁହି ଦେଇ କଥିଏଇବେ ଦୁଃଖାୟ ହୋଇଥାଲେ
କଥିଏଇବେ କଥିଏଇ କଥିଏ ପ୍ରତି ବକଳାର ରୁକ୍ଷେତ୍ତମି-
ଲି ପ୍ରତି ଦୂରତାର କଥିମାନ ହେଉଥାଏ, କଥିଏଇ
କଥିଏଇ ହୋଇଥାଲେ ଏହି କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ
ଅପୋକ୍ତାର ଦେଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ ହେଉଥାଲେ ଯେ କୌଣ୍ଡି-
ଲିଏଇ ଯେ ଦେଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ
କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ କଥିଏଇ ।

କେତେମୁଁ ଦେଖିଯାଉଛୁ କି ପାହାରେ କରନ୍ତି କପି
ରେ ଡାକ୍ କାଟଇ ଦିଲୁ ଏଥିରେ ଏହିଏ ଏହିଏ
ଏହା ଧୂରାଧୂରସା କୁଣ୍ଡ କରେ । ସୁଧାର ଦଶଗାହେ
ଏହିଏ ନିଧିରୁ ଅମେରେ ମୁହଁ କରେ କହିବାକୁ
ଦିଲିଲେବୁ । ବେଳାକେ ଅପରା ଦିଲାରେ ଥାର ହୋଇଯାଏ
କି କି କାହାକାର ମୁଦ୍ରାକରେ କୁଣ୍ଡ କରିବ କରିବାର
କାହାର ଏହି ତାର ଅମ୍ବା ମଧ୍ୟ ସବୁ କୁଣ୍ଡ । କିମ୍ବା କର
କରିବାକୁ ପାଇବ ଏହି ସୁଧାର ଏହିଏ କୁଣ୍ଡ କରିବେ

କରିବୁ ପାଇବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମେ ହତ, ଦିନପାଇଁ କୁଳାଳ
ହୋଇ, ମାଟେ କିମ୍ବା, ଉପରେଇ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସବୁ
କେବିକାର କାହାର, ସବୁର, କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର
ପାଇଁ କିମ୍ବା କାହାର ସବୁରକିମ୍ବାର ଏହି କିମ୍ବାର
ହିତ । ଯେବେଳେବେଳେ ଏଠାମ୍ବେ କିମ୍ବାର ଏ ହିତ
କେବୁଳ ହେବ କେବେଳରମେ ଏହି ପାଇଁ କେବେଳେବେଳେ
ଲା କାହାରକୁ କେବାକୁ କାହାର କାହାର । ମାତ୍ର କେବେଳେବେଳେ
ଏହି ଏହିପାଇଁ ଏହିକୁ କେବେଳେବେଳେ ଏହି ଏହିକୁ
କେବେଳେବେଳେ ଏହାର ଏ ହେବା ଏହିପାଇଁ ଏହାର ଏହାର
ଏ ହୋଇଁ ହେବା କେବେଳେବେଳେ ।

ପ୍ରକାଶକ

ବାହୁ ନେତ୍ରଦେହଙ୍କ କୋର୍ଟ ଅଧିକ ପରିମ୍ଲାନ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିମ୍ଲାନ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ

ଶୁଣ୍ଡ ଏହି ଲୁହାରଙ୍ଗରେ ପଢ଼ିବ କଥାର ଦରଗାରିଛାଇଛନ୍ତି
ଦିନେ ସମ୍ମାନକ ସମ୍ମାନସ୍ଥଳେ ମୁହଁର ଓ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଟ ହେଉ ।

ଅବ୍ୟାକ୍ଷ

ଉତ୍କଳଗଣପିତା ତା ୨୭ ରଜ୍ଞ ମାତ୍ରେ ମର ସବୁ ୯୮୮ ମସିଦା

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA,
Katak.

Sir,

to conjecture. Let apart, some may perhaps attribute this to the slip of his tongue and we wish it to be so. But there are other shrewd observers who would object to this explanation and ask why not the slip was the product (6×2) instead of the quotient ($6 \div 2$)

I will draw your attention to another fact in the report which is particularly interesting and which is in accordance with the above. The Principal attributed the fall in the number of boys in the College rolls to the recent opening of the Medinapur College, though the said college was opened before the opening of Reveshaw college. Whatever may be the success of explaining away the gross error of facts to other men, it did not escape the merited censure of the Commissioner who presided on the occasion. The Commissioner ascribed the fall to what is called "fluctuation" and sarcastically assured the Principal that with the spread of reputation for good education in the College, he would not have to indulge in these anxious apprehensions. To a sensitive mind the reflections of the Commissioner carry much weight but I do not know how far they have affected our worthy Principal.

Mr. Editor, I leave it to you and to your readers to draw the moral of this beautiful lesson.

I remain
yours obdtly,
"A Spectator"

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୋଟେ ବଜ ସାହକ ଦିନେ ଚଲିବାର ମଧ୍ୟ । ତାହାର
ହତର ଆପଣୁଟି କୁଳଦିନ ଯୁଗେ ଓ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ
ମାନଦା ଓ ଅନ୍ତରେ ଆମାର । ତୋତ ପିଲ ଲଭନାର
ସମ୍ମତ ଠିକ ଅଛି । ବାଲକଙ୍କ ହୃଦୟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏବାର
ମାନଦା ଜଳ ଆପଣ ଏବଂ ବରଦିନ ଅନ୍ତରେ ହେଲେ ପାରେ
ମନ୍ଦିର । ୧୦୦୯ବା । ଯାହାରଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଲିତାର ମଧ୍ୟ

ହେବ କଟକ ପ୍ରିୟୀ ବିନାଚନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବଳେ
ସମସ୍ତ ଜାଗି ପାରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ବଗୀବଥୀ ସାହିତ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ

କଣ୍ଠ ସବୁ ଲୁହ ମାତ୍ରା ୧୦ ଦିନରେ ଖେଳା ପ୍ର-
ଦେଶର ଜ୍ଞାନୀ ବନିଶ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଉଚ୍ଚଦେଶେ ପାଇଲା-
ଦିତା ବିଷକ ବାବା ବାହାରିବ ଗୋ ୫ ଟା ଦୁଇଁ ଟ ଗୋ
୨ ଟା ଘୋଡ଼ା ଲାଇ ଛକକରି କାମକ ବନବାସ ଯାଇ
କିମନ ହେବ । କୁଣ୍ଡ ବାବି ବିବା ୧୫ ବାରୁ ନିମ୍ନମା
ଅମ୍ବ ୨୭ ର କୁଣ୍ଡ କିମନାକେ ବନିଶ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଉଚ୍ଚ-
ଦିତାରେ ଅଛି ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ସରବର ବନବାର ଯାଇ
କିମନ କିମନାକେ ଅଛେ କୁଣ୍ଡ ମାଥିଲେ । ୧୦ ।

କଟକ
ସତରାତ ସୁପଦ୍ରେଷ୍ଟେ
ସାହେବଙ୍କ କଟକେ
୧୯୫୫ ଜାନ୍ମ ମର ସବ
୧୮୮୨ ସାଲ

N K Das

ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ବିଭିନ୍ନ କେତେ ବାର ମଟ୍ଟୋରେ ମୂଲ୍ୟ କଣ ଏବଂ କା
ଏହା ଥରେ ମାତ୍ର କବକହାବ ବଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେବେଳା
ନିଜାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ମୁହଁକାହ ଉପରେ କହାଯାଇବ ଦିଲ କରେ ।

ସୁଲକ୍ଷଣା ମୁଦ୍ରିତ ୨୯ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇ କଢ଼ି କବସ ଲକ୍ଷ୍ମୀକ ହେଲେ ପାତା,
ରେ ଅଗ୍ରରୁ ଯଥ । ମନ୍ଦିର ପାତା

ଭୟବିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

ମହୋତ୍ସବ ।

କୁଳ ଥା ସୁଧାରିବା କିମ୍ବା କରେ ଅଶ୍ଵରୀ ଦୂର
ଏଥରେ ଲେଖନାମ ପାଇ ହାତ୍ । ମଳିଙ୍ଗ ୩ ୫
ରହୁ ପରିଷ୍କାର, ଦେହନେ ଯୋଗ ଦେଖ ଦୃଷ୍ଟିକ ଜାଗନ୍ନା
ତ ପାଇ ଥା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ବସ୍ତ୍ରାଚ
ମଧ୍ୟରେ ଅବେଳି ଦୂର ଅଛ ଦେଲେ ସେ ଦେଇ ଦୂର
ହାତ୍ । ମଳିଙ୍ଗ ୩ ୬

ମେହରୋଗର ମହୋକିଷ ।
ମୁଖୀ ଟ ଦିଲା ସୁଖ ରଜ ଇଥାରେ ପୂରନ ପିତକାଳୁ
ତ୍ରୈ । ଏଥରେ ଝାଁ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁକର ଚକଳ ଥା ପ୍ରତିହା
ନିମନ୍ତ ଏହ ହୃଦ୍ରାତ ନାହରେ ଆଶେଷିବ ତ୍ରୈ ।

ଆହିବିରୁବ ଦୟାଏ ।
ହାଲସାର କଣ ।
ଦୁଇତା ପେଣ୍ଠା ।

ଗବ୍ରୀମେଞ୍ଜ ସିଲୋକା ଫେବ୍ରିଆରୀ

ଏହା କୁଳବେଳରେ ଦୂରତାମାତ୍ରର ସହିତରେ ରହୁଥି
ନିଷ୍ଠ ଦୋର ବିବରିଛି । ଉଲିଗତାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଖ୍ୟାତ
ଦୂରବେଳାଧୀର ଓ କେବଳୀୟ ଜ୍ଞାନବଳୀରେ ଦେଖି ଦେଇଲା ।
ଦୂରତା ପୋକାଙ୍କଳ ଆପଣର ସୁଧାରଣାପ୍ରେସର କବି-
କେ ଜଳଦିନିତ ଦରରେ ମିଳିପାରେ ଯଥା—

ଜୀବମାସର ପରିଚକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଟତିଲା । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହେଉଥିଲା । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଉଥିଲା ।

110

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାହୁପିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

G. 19. 6.

四百九

ଏହି ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧାରା ଲାଗିଥାଏ । ମାତ୍ର କେବୁଳି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧାରା ସାଇନ୍‌କେମର

ମନ୍ୟ	ଅଗ୍ରେମ	କଲାପୁ
ବାଣିଜ	ଟ ୨ ୯	ଟ ୨ ୯
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧ ୯

✓ ମୁଁ ରହିଛି ମହାଶଳୀଙ୍କ ମୂର ଦେବାରୁ
ତାଗାକର ସୁନ୍ଦର କାହାଏହି ବାରୁ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ରମଣିନ୍ଦ୍ର
ତଙ୍କ ଦେବ ଯଥା ବିଧରେ ସିହାଶଳାରୋହଣ
କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହାରେ ବୟସ କ ୬୦ ବୀର
ଲଟର । ସୁତରଂ ବିଜୟ ଏହି ଦାତ ସରାପେ
କୋର୍ଟଅବାର୍ଡରେ ରହିବ । ମହାଶଳୀଙ୍କ
ମୂର ପଢ଼ିବୁ ବାଲେଶରର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର
ବିଜନ ପାହେବ, ତାଙ୍କୁ ଯୋଗିବ ପାହେବ
ଏହି ଶଳୀ ଶଖାମାଳନ କେ ସେ ସ୍ତାନକୁ ଯାଇ
ସୁଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଯାହେବ ଯଥା ସମୟରେ
ତତ୍ତ୍ଵବିଳ ଏହି ବାଗଜିପତିମାଳ ଦସ୍ତଗତ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏହି କାରୁ ନିରବଶାର ଦାସ ଅଶ୍ଵରୁଣ୍ୟ
ସୃଗର୍ଭଶୈଶ୍ଵର ଗତ ଗୁରୁବାର ଏଠାରୁ ପ୍ରେ-
ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାଳ କୁଆଳ ବିହାର
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାବର ସକଳ କନୋବସ୍ତୁ ଦେବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପୋରେ ଅବସ୍ଥିତ କରିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟ ଅଟରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ କା-
ଳବୋନକ ଅସିଜ ବାବାରେ ମେଲେରିଯୁ
କୁର ଥିଲେଗନ ଦେବାର ଲାଗୁ ପ୍ରକାଶିତ
ସାହାତର ପାତ୍ର ନେଇର ସାହେବ ଆବ-
ସାର ଦରିଆରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆପଣାର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅତି
କଣେ କିମ୍ବାଲେବର ପ୍ରକାଶାର
କରି ପରିଷାକ୍ରମ କରିଥିଲାଏ । ଏହା ନିହାଳୁ ସହଜ
ବେବଳ ହୁଏ ଲୁଗ ସାଥାରିବା ଚାରଙ୍ଗାରିବେ-
କେଟ ଘୋଜା ଓ ଦୂର ଲୁଗ ଟାଇଟରକ ଅଧିକ

ଜଳରେ ମିଶାଇ ଦର ଦର ହେଲ ଦେଲେ
ଆଇବାକୁ ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା ସେହିପର ସେତା ଜଳଙ୍ଗ
ରେ ମିଶାଇ ଖାଇ କଷ୍ଟରେ ଅଧିକ ମିଶିବ
ଜଳ ପାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ । ଯଥି
କୁର ମାତ୍ର ଦୂଷରେ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କୁର
ଅଧିକର ଅବଦର୍ଶନ ପୁରୁଷରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦର୍ଶନ
ଅନ୍ତର ଗୁର ପାଇ ଅର ଆଇବାକୁ ଦର ମାତ୍ର
ସହ କୁର ତେଜୀଏ ଲାହିଁ ତେବେ । ୫ ଦର୍ଶନ
ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ କୁରର ପ୍ରକାଶ
ଅଭିନ୍ନ ଭଣ୍ଡା ଥିବ ତେବେଲେ ଖୁଆଲି
ଲେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ । ଏହା ସେପର ସହଜ ସେହି
ପର କୁରନାରନଥିଠଠାରୁ ଥିଲା । କୁରନାର
ନନ୍ଦରେ ସେଠିଠାରେ ଫଳ ହୋଇ ଲାହିଁ
ବେଠାରେ ସୁନ୍ଦର ଏଥିରେ ଫଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର
ଦେଖା ଯାଉଅଛି ।

ଭ୍ରମନ୍ତପୁର କିଲାର ସୁଲଥମ୍ବର ତେସୁ-
ଟା ଗନ୍ଧେକୁ ଏବ ପାହାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ତ ଜଣେ
ପଦ୍ମନାଭେକୁ ଆବଧାନମାନକୁ ପୂର୍ବଯାର
ବାଧିକା ଲଳରେ ଅଛଣାଖାନାରୁ ଟକା କା-
ହାର କର କେଇ ଅଛିଧାର କରିବା ଏବ
ତହୁଁପାର ଫର୍କବାର ଅବାଲବରୁ ଦ୍ରୁତ ପାଇ-
ବା କଥା ଦୁଇକେ ଦର ପବାଦବାହିକ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ଦୀଶାବିଶ୍ୱାମର କର୍ମଲିଙ୍ଗମାନେ ସହିତ
ନିଷଳକୁ ବୋଲି ଲେଖିଲୁଛି ବିଶ୍ୱାସ ହୁଲ
ମାତ୍ର ହରମନ୍ ପାହେବିଲୁ ପ୍ରଥା ପ୍ରବଳିତ ହେବା

କରୁ ରାହା ଟଳ ଗଲ । ସକଳ ମହିଳାମା ମଧ୍ୟ-
ରେ ଏକା ଶିଶୁ ବିଶ୍ଵାସୀୟ ବର୍ମଗ୍ରହଙ୍କ ସେ
ଦେବତା ୧୦୪ସାଇବାରେ ତାହାଙ୍କର ଅପଦ୍ୟନ
ଭୂମ ହୋଇଥିଲ ବୋଲି ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜୁ-
ମାନ କରୁ କାରଣ ତଳ ମନ ଲୋକ ସବ୍ବ-
ତୁରେ ଅଛନ୍ତି ଏବ ଶିଶୁ ବ୍ୟାର ସଙ୍ଗେ
ଭବତଦୟ ବର୍ମଗ୍ରହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତଳ ଲୋକର
ସଂଖ୍ୟା ବଢିବାର ମଧ୍ୟ ଅମୃତାଳକର ବିଦ୍ୟାସ
ହୃଥିଲ । ତେବେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଶୁ ସଙ୍କଷରେ
ସରକାର ମନ ଅଧିକ ଅପଦ୍ୟନ ବା ଅବସାନ
ଦେବାର ବାଟୁପିଟ ଅଛି ଓ ଏଥର ଅନେକ
ଭାବରୁଣ ଅମୃତାଳକ ଜୀବିଷାରରେ ଅବି-
ଅଛ ।

一卷一

ଶ୍ରୀରତ୍ନର୍ମଳ ସନ ୧୦୪୮୮ ପାଦକରେ
ଦେଖେ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବି ପ୍ରଥାଳ ଦୁଃଖ ଆ-
ମଦାଜ ହୋଇ ଥିଲୁ ଗହିଁ ର ସମ୍ପର୍କ ଭାଲକା
ସମାଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କରେ ଦେଖି ଧାଠକମାନଙ୍କ
ଜାଣିବା ବାରଣ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ କରୁଁ
କିଦେଖ ଉପରେ ବି ଘରମାଣରେ ଅମେ-
ମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶ କରୁଁ ଏଥିରୁ ତାହା ଜାଣି ଯିବା

ଅମ୍ବାଜା ଦୁଇ
କପା ଲଗା
ଲମ୍ବା
ଲକ୍ଷ

ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା
୧୦,୨୦,୦୦୦
୪୭,୦୦୦୦୦
୪୪,୦୫,୦୦୦

କୋଳ	୧୨	ଲକ୍ଷ
ଦସ୍ତା	୧୯	"
ରେସଲ	୨୫	"
ଚିନ	୨୮	"
ପଥମୀ କୁଗା	୩୨	"
ପଥର ବୋରଲୁ	୩୮	"
ଘୋଡା	୨୦	"
କଲେପଣାଡ଼	୨୨	"
ହଅବିଲ୍ଲାଇ	୧୪	"
ବେଶେଷି ଛେନ	୪୪	"
ବିହ ଏବ ରଙ୍ଗ	୧୭	"
କୁଗା ଶୁଣ୍ୟ	୧୧	"
ପାହନ୍ତି	୫	"
ମୁଖ	୨୦	"
କମାଳ	୨	"
ଗୋଲର ଘର	୨୦	"

ପ୍ରସ୍ତୁବ କହୁଲୁ ଦୟାରେ ଅନେହି ପ୍ରଦୟର
ମାଲିକା ପରିବାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଦେଲୁ ।
ଠୁଳରେ ଶର୍ଷିତ ବର୍ଷରେ ୪୭ ବୋଟ ଟଳାଇ
ପ୍ରଦୟ ଅନ୍ତରାଳ ଦୋଇ ଥିଲା । ଏଥର ଅଥ୍-
କାଂଶ ଦିଲଙ୍ଗ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟିଲା ।

ନେତ୍ରବିକଳର ବିଗନ୍ଧ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅନ୍ଧରୁ ଦୂରର ସହିତ ପାଠକମାନର
ଜଣାଇ ଅଛି କ ତେଣାର ସମ୍ପ୍ରଧାନ କଥିଲୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ହବିଲାଗୁ ! ମୟୁଳବନର ମହା-
ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ବାହାନୁର ରହ
ଲେବ ପରମାଣୁ କର ଅଛନ୍ତି । ଗଢି ମାଧ୍ୟମ
ଏହି ଶକ୍ତି ବେଳ ଘଟିବା ସମୟରେ ବସନ୍ତ
ସେମାନେ ବାହାନୁର ମୁଖ ହେଲା ଏବଂ ତରୁ
ଆରବିନ ପାରତୀବ ଯୋଗେ ମୋକାହଦ୍ଦ
ଦବାଦ୍ୱାରା ଏକମରବାହିକ ହୃଦୟରେ ବଜ୍ରପାତା
ପଡ଼ିବ ହେଲା । ମହାବିଜ୍ଞାନୀ ବୟସ କେବଳ
ବ ୩୫ । ୩୭ ଫ୍ରେଡିନ୍ମାନ ଅଭିଭବ ପୁଣ୍ୟ
ଯୌବନ ପାଳରେ ଭାବାନୁର ମୁଖ ଦେଲା
ଏହା ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟର ଉପଯୁକ୍ତ ନହିଁ ପୁଣ୍ୟ
ମାହାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଏବଂ ଜୀବିମାନ ତହିଁ ସଜେ
ଯୋଗ କଲେ ଦାରୁଣ ଗ୍ରୋକର ଅତି ସାମାନ୍ୟ
ବହୁ ନାହିଁ । ବାପ୍ରବରେ ଭାବାନୁର ମୁଖ
ତେଣାର ଦୁର୍ଗମ୍ୟ ଏବଂ ସାଧାରଣ କାହିଁ
ପାରଇ ଅଟିଲା । କୁମରପାତ୍ର ମର୍ମିଦୀ ଥିଲା
ତ ବିଭକ୍ତିରେ ମହାବଜ୍ଞାନୀ ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଭଜନ
ତେଣାର ମୁଖରେ ଶୋଭା ପାଇଥିଲା ।

ଏହେବେ ଗୌରବାନ୍ତ ହୋଇ ସବା କେ
ବଳପୁରୁ ସମନ୍ତ ସୂନ୍ଦରଚୂପେ ଅପଣା ଅଙ୍ଗର
ଅହରଣ କରିଥିଲେ କି ଯେ ହେବୁ ତାହାରୁର
ଆରେ ମାତ୍ର ସାଜାହ ଲାହ ବର ଅଛି ବେ
ମୋହର ହୋଇ ଅଛି ପାକାଳିକ ତାହା
ପାଖୋରକ ଲାହିଁ । ସନ୍ଧେପରେ ତାକାଳି
ଦିବିଦିରେ ପାଖୁରବିମାଳ ବିଶେଷଚୂପେ ଲଞ୍ଛିତ
ହେଉ ଥିଲା । ଏ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତାର ଦେ
ପେମନ୍ତ ପାଖାରଗଠଠାରେ ଅତୁଳ ତେମନ୍ତ
ସବକିମ୍ବ ପାଳନ ଏବଂ ପ୍ରକାଳ ଅବସ୍ଥା ଉବ୍ଦର
ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନମନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏକ
ସବ୍ୟତି ଓ ଗତକର୍ତ୍ତ ହେବେଳ ଚାରଖରୁ
ବିକର୍ତ୍ତରେ ଗୋଲମାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ତଥାର ସେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରିଗ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଅଧିକପରିମାଣରେ ତୁମି ମାର ବଢ଼ୁବନ୍ତି
ଶୀକାର ଧୂଳକ ଜଣେ ସ୍ତରୋଗ, ଅମାତ୍ୟ
ସବାଗେ କର୍ତ୍ତୁପରିଷକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥିଲେ
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକ ବାହୀ ଭଜିଥିଲେ ତେ
ଜଣେ ପ୍ରଥମଃସମ୍ମାନ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇଆନ୍ତେ
ତାହାକ ବନାଲିଯା ଓ ମାଖାରଗ ହୁବନ୍ତି
ନର ଅଧିକ ଧରିତା ଅବଧିଗାନ ନ କରେ ।

କଟକ ଜ୍ଞାନମାହାଲର ସିମ୍ପିପ୍ରକା ।

ନୂତନ ବଳୋବସ୍ତୁରେ ବିଦୟେପ୍ରକାଳ ରାଧ-
ରେ ସେପର ଅନ୍ୟାୟ ବନ୍ଦୁର ବଳୋବସ୍ତୁ
ବାହିମାନେ କରିଛନ୍ତି ଆହା ଅମ୍ବମାନେ
ସବୁ ସବୁ ଆମାରଙ୍କ ଲାଭଶାରରେ ଥିଲା
ଅଛି ଏବଂ ଏ ସମ୍ବର୍କରେ ଜଣେ ବିଦୟେପ୍ରକାଳ
ଯାଏନ୍ତି ବଳୋବସ୍ତୁ ପାଦେବ ଦେଇ ବିନ୍ଦୁର
ବିନ୍ଦୁରେ ଉଚ୍ଛର ଦୃଢାନ୍ତ ଗତ ଜନ ମାନ୍ସ
ଏ ଏ ଉଚ୍ଛର ପଢ଼ିଥାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଉଚ୍ଛର ମୋକଦମାରେ କଲେବୁର
ପାଦେବ ଜଣେ ବିଦୟେପ୍ରକାଳ ଗଦାୟ ଅନ୍ତରେ
ମେ ପ୍ରକୃତ ଉଚ୍ଛରକାର ବୋଲି ଆହା-
କୁ ବିନ୍ଦୁରୁଥେ ପଞ୍ଚ ଦେଇ ଏବଂ କାହାର

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାରତାକୁ ସେ ଜମି ମିଳା କରି
ଦେଲେ । କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସନ୍ ସହେବଙ୍କତାରେ ପ୍ରକା-
ଶାର ଅଧୀନ କରିବାରେ ଶାକେକ ପ୍ରଶାନ୍ତି
କହିଲେ କି ଆବାର ନାମ କିମ୍ବା ବନ୍ଦନାବସ୍ଥା
ମନ୍ୟରୁ ମାନକୁମୁଦ ଦେଇପ୍ରକାରେ କଳ
ଅଛି ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଆବାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖେଇ ଦେଇ
କି ଥାଇଁ । ଏହି ଦେଇ ଅଗୀଳ ତଣୀ କଟିଲେ ।
ସବିମେଷକା କୋର୍ଟରେ ଅଧୀନ ହଲାରୁ ହୋଇ
ଦେଇ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ଦାବମକଟାକୁ
ଦେଖିଯାଉ ଦିଲାକ ହଲେ । ଦେଇଦେଇଲେ
ବିନେବୁର ସାହେବ ଆପଣା ପଦ ନିଷର୍ତ୍ତି କରୁ-
ଦିରେ ଅନ୍ତାକୁ ବଥା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିଲେ କି
ବିମେଷକା ପ୍ରଦୂତ ଦଖଲକାର ଥୁଲିବାରେ
ଅନ୍ତାକୁ ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ପ୍ରକାଶାର ଦକ୍ଷିଣେ
ସ୍ଵରଗଂ କଳାକାରୀଙ୍କର ସୁଧାର ଦୁଃଖରେ
ସବିମେଷକାକୁ ପଢା ଦେବା ଛାତର ନୁହିଲା ।
ଦେବନ୍ତା ବୋର୍ଡ ପ୍ରାମୟହାତ୍ମକ ପ୍ଲଟିକୁ
ସଫଳବର୍ଷାର ଦିବେରନା କରି ଅଗୀଳ ଦିନ-
ମିଶ ଦିଲେ ସ୍ଵରଗଂ ବିନେବୁରବ ରୂପରୁ ବାହାର
ଦେଖିଲେ । ତୁ ତହୁଁ ସବେ ଏହି ନେତ୍ରକୁ
ଦ୍ୱାରା କଲେ ତ ଦେଇପାଇବାର ଆବାର
ଜମିରେ ଆହୁ କରି ରହିଥିବା ପ୍ରକାଶକାର
କଳାକାରୀଙ୍କର କରିଲେବା ବ୍ୟକ୍ତିଜୀବଙ୍କର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କି ଆନ୍ଦ୍ରା ଦେବେ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ
ବସ୍ତର ପ୍ରକାଶାର ଆବା ପାଇବରେ ଅଛି ବୋର୍ଡ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ବନେବନ୍ତରେ ସେ ପ୍ରକାଶକାର
ବନେବାର ଅଟଳ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବାହୁ-
ଦରେ ସେ ଜମିରେ ଏହି କରି ରହି ଅଛି ଅନ୍ତର୍ମାଣେ
ଦବାରା ନୁହିଛି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛିଲୁ
ଦୁଃଖ ଦୁଃଖକା । ଏଥରୁ ବୋର୍ଡରେ କ୍ଷମା
ଅକିରାମ୍ବ ଏହି କଣା ପରିଷକ୍ଷି ଓ ଯେଉଁ
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶରେ ଏହି କମିଶରେ
ଏବଂ ପ୍ରକାଶରୁପ ଗଣ୍ୟ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଗଭୀରାତିକାରୀ
ମେଷକାରୀଙ୍କର ସହି ବନେବନ୍ତରେ କରିଲେ ।
ବେଳକ ପ୍ରକାଶ ଆହୁ କରିଲେ ଉତ୍ତର ଜମି ପଢା
କେଇ କଳାକାରୀଙ୍କର କରି ଦେଇଥିଲୁ କାହାର
ଆବାର ବୌଧାରୀ ଦେଇଲେ କାହାର
କାମରେ ସରବାର ସରବରରେ ମୋହରୀ
କାମ କରିଲେ ଦେଇଲୁ ଏହି ବିନ୍ଦୁର ଯାତ୍ରାରେ ଏହିର
ଏବଂ ଅମେରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ଏହି ମତ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିଅଛି ଏ ଏହି ଜାତି ଅନ୍ତର୍ବାରେ କାହାର
ଦେବା ଦର୍ତ୍ତମାନ ବନେବନ୍ତରେ ଶବ୍ଦବର
ଦେବା ଦେବାର ଦେବାର ପରେ । ଏହି ନିଯମରୁ

ଗୁଡ଼େଖି ସ୍ଵାମୀପୂର୍ବାଦନମଙ୍କ କେ ବନୋବସ୍ତୁ କରି
ବାରେ କେତେ ସିଦ୍ଧିପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବାଳୀ ଅଧାଳ
ତର ଜଣା କମେ ଏହି ପଞ୍ଚାଦାରର ଅନ୍ୟାୟ କି
ରଖାର୍ଥ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ବା ଅନ୍ୟାୟ କରିପ୍ରତ୍ୟ ହୋ
ଇଗଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଘରେ ବସି କାନ୍ଦ
ଅଛିନ୍ତି ତାହାର ଦ୍ୱାରା ତୁର କରିବାର କୌଣସି
ଶବ୍ଦ ଚେଷ୍ଟା ହେବ ନାହିଁ । ଅଥବା ବୋର୍ଡ୍
ଉତ୍ସବ ସ୍ଥଳୀ ଦେଖାଇ ତୁଳ ହୋଇ ରହିଲେ
ଏହି ଉଥିତ ପ୍ରଳବେ ଆପଣା ମତର ବିଷସାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡିର ହେଲେ ନାହିଁ ।
ଖୁବୀଦାର ସମ୍ମରିବେ ହାତିମାନବର ଦିତିତ
ତଙ୍କର ଦେଖି କାନ୍ଦିବରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦତ୍ତାତ୍ରେ
ହୋଇଥାଏ ରଥାଚ ବୋର୍ଡ୍ କରିବ ସମ୍ମରିବାର
ପାଖାବଣକୁ ଜଗାଇ ଦେଲୁଁ ଯେ ଆପର ସି-
କମିପ୍ରକଳ୍ପମାନେ ତବନ୍ଦୁଧରେ ପ୍ରଗବାର
ଲେତିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ଧା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ
ସମ୍ମ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।

ମେଲିକାର୍ଜିପି ଲିଟ୍ରେ ଅଭିନ୍ନର ।

ମେହନ୍ତିରମାନଙ୍କ ସଂକଳନରେ ମିହନଥିପାଣି
କୁର ଆଜ୍ଞାର କଥା କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିବ
ସମୟରେ ଅମେରିକାରେ ମନେ କରିଥିଲୁଁ ଦେଖିବା
ପରାମାନାର ମନୀଳା ସତକରେ ଆହ୍ଵାନିକ
ପଢ଼ିରେ ନେବାର ନିମ୍ନ ଏଠାରେ ଜାଗା ହେଲା
ଅଛଏକ ତାହା ଉତ୍ତମ ଅଟିକ କେବଳ ମେହନ୍ତି
କୁରମାନଙ୍କ ଦୂରବସ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାକୁ ଭାବୁ
ପାତମାନ ହାତୁକ ପଞ୍ଚରେ ସମୟ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ନ
ଦେଇ ତରଫରେ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କରିଥିଲୁଁ । ତାକୁ ଆଜ୍ଞାର ଅନ୍ୟ ଦୂର୍ଗାଶାନ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କଣା ନ ସ୍ମଲ ଏକ କଳିକତା
ପ୍ରଭୁର ନିର୍ମାନକୁ ଲାଭ ଦିଇ କୁହାପାତ୍ରର
ଦିଆ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଅମ୍ବମାନ
କୁର ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟ କାହାରକା ପୂର୍ବତ୍ତୁ ନିର୍ମାନ
ରବାରିମାନେ ବସ୍ତାନଙ୍କ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଲେ
ଓ ହର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ଘର୍ଷର ସମସ୍ତ କାହାର ସଂ-
ସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋପନରେ ଅର୍ଥିଲା । ତେବେ
ବେଳେ କଣା ଗଲ ଯେ ପାତମାନାର ମନୀଳା
ବୋହ ଦେବା ସକାରେ ମିହନଥିପାଣିରଙ୍କ ଟଙ୍କା
ନାହିଁ କରିବା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ତାକୁଣିପକ୍ରି ପାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଅଜ୍ଞାର ଏବି
ସେହି ପାତ କାହାର ଅନ୍ୟ ପାତ ବ୍ୟବହାର କଲେ
ମେହନ୍ତିରମାନେ ବନ୍ଦମଧ୍ୟ ହେବେ ବୋଲି
କାହାର ସେଯରମାନ ଗୋପନୀ ଦେଇଅରୁଣ୍ଟି ।

ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ ଟ ୨୫ ମଳ୍ଯ ଦେଇ ମେହନ୍ତିରମାନେ
କେ ଓବରେଷିଆରିଙ୍ଗଠାରୁ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ
ବିଶ୍ଵମୟ ହେବେ ଏହି ବିଦ୍ୟା ମୂଳ ହେଲେ
ଏହି ଏହି ମନ୍ଦିରା ନେବା ସଙ୍କରଣେ ମେହନ୍ତି-
ରାଣୀମାନେ ଦୂର ଏକଥର ଜ୍ଞାନକୁ ମାନିଷୀ
ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରରେ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଥିବାରେ
ଅଞ୍ଚଳ ଲବଧିର ପାଇ ସେମାକଙ୍କୁ ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟେ
କଣା ଥିଲା । ଏଥିରୁ ଏ ନଗରର ପାଇଶାକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ମେହନ୍ତିରାଣୀମାନେ କରନ୍ତି ଏହି ଟୋ-
କାଇ ବାଖେର ନେବା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟସ
ମୁଣ୍ଡରେ ବହୁ ନେବାକୁ ଯେମନ୍ତ କଷ୍ଟକର
ବିଦେଶୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜାତିରିବୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ।
କାଂର ଘାତ ଯାହା ଓବରେଷିଆର ଗଣାନାଥଙ୍କୁ
ଯାହା ବାଖର ଯୋଗନ ନୁହେ ଏବା ମୁଣ୍ଡରେ
ସାର ପାରେ ପୁଣି ପଢ଼ିଛି ଅପେ ଗ୍ରହ ଅଥବା
ଟୋକାରିଠାରୁ ତହିଁର ଗର୍ଭ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରା ଜ୍ଞାନ
ଅରେ ଟୋକାରରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ
ଦୂର ବିନିଅରରେ ଏ ପାତ୍ରରେ ହେବା କଠିନ
ଏହି ସମସ୍ତ ବିବେଚନାରେ ମେହନ୍ତିରାଣୀମାନେ
ରହୁ ପାତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପରି ସାହେବଙ୍କ
ନିବଟରେ ଗୁହାସ କଲେ ମାତ୍ର ସେ ବିଜ୍ଞାନ
ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଜୀବିତରୁ ଜାନିବା କନ୍ଦ କଲେ ।
ନଗରବାସୀମାନେ ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ୍ତାରୁ ଜାବଲେ
ପରିଶେଷରେ ଦେବେ ଜଣ ଦ୍ରୁତେକ ମା-
ଜିଷ୍ଟେଟ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ବରଣ୍ୟ ଦେବାକୁ
ସେ ଶ୍ରୀମତ୍ ଚେଅରମେନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ରହିବରେ
ପରମାଣୁ ବିଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ
ମେହନ୍ତିରାଣୀନାକୁ ଆଜ୍ଞା ନେଲେ ଏହି ନଗର-
ବାସିଙ୍କ ଏକ ଅକାରଣ ଦୟାକାଳ କ୍ଲେଶରୁ
ଉଜ୍ଜାର କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ନଗରର
କୌଣସି ପ୍ରକରେ ଟେଲିଭିତ୍ ଲଗିଥିଲା ଏହି
ଅବସଥା ଅଛି । ପାଇଶାଗାତ୍ର ଦୂର୍ଗଜରେ ତହିଁର
ଦୂର୍ଗ ହୋଇଅଛି ବି ନାହିଁ ଏବା ନିଶ୍ଚୟ କହୁ
ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ଆଜ ଦୂର ଏବଦନ ପ୍ରମାଦାରର
ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ରହୁ ସେମର ବି-
ଶେଷ ସହାୟତା କର ଆଜ୍ଞା ଏହିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ମେହନ୍ତିଶୀମାଳବର ପରିଷ୍କର ସବ ଏହି
ଯେ ଟୋକାଇରେ ପଡ଼ କିଣିଲ ଏହି କୁଠା
ରତ୍ନାଦ ଦୋଢାଇ ସାଧାରଣ ବାଟରେ ମରିଲା
ଦେଇ ସାନ୍ତ୍ରି । ଏହା ଅବସଥ ଦୂଷଣୀୟ ଅଟର
କାର୍ଯ୍ୟ କୁଠା ସ୍ଥାନେରବାହୀର ବାସିରେ

ତୁର୍ଗନ୍ଧର ସଞ୍ଚାର ନିବାରଣ ଦୁଆର ଲାହୁ ।
ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷରୁ ମିଛନ୍ତିପାଇଛି ଏହା ନିବା-
ରଣର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି ମେହନ୍ତିର-
ମାନେ ଶୋକାର ଭବତେ ଟୀଳ ଜତି ଟୀଳର
ପାତ୍ରଶିଥିଲୁ ଏକପ୍ରକାର ସନ୍ଧର ପାତ୍ର ନମିଲୁ
ସୁରୂପ ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଓ ସେ ପ୍ରକାର ପାତ୍ରରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ଥିଲୁଣ୍ଡି । ମଇଳା ଛି-
ଉମଗୁପେ ଯୋଜାଇ କେବା ସାଧାରଣ
ଭବେଶି ଓ ଯେବେ ଗାହା ଛିଲୁ ପାତ୍ରଦ୍ୱାରା
ସାଧନ ହେଲ ତେବେ ଯହିଁରେ ମେହନ୍ତିର-
ମାନକର ଅପତ୍ତି ସେବଳ ପାତ୍ର ବଳପଢ଼ିବ
ଗାହାକ ବାନରେ ଶୁଣିବା କେଉଁ ସାରିର
ବିଥା ? ହାତକ ଓବରିପିଅର ଯେତେ ଯୋଗ୍ୟ
ଦେଇଲୁ ପଛକେ ଯହିଁରେ ଯେ ବ୍ୟବସାୟା
ଗାହାଠାରୁ ସୁନ୍ଦିଧା ଅସୁରଧାର କଥାରେ ସେ
ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିତାରୁ ଦାବ କରି ନ ପାଇଲୁ ।
ସେ ଅବସ୍ଥା ମିଛନ୍ତିପାଇଲିଟିର ଆଜ୍ଞାରେ ଛିଲୁ
ପାତ୍ରମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଥିଲେ ଓ ସେବେ
ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ହେଲ ତେବେ
ସେ ଦୃଢ଼ ମିଛନ୍ତିପାଇଲିଟି ସହବେ । ସେ ସବୁକୁ
ଉପସ୍ଥିତ ପାଇଁ ସ୍ଥାନର ବଳେ ମଧ୍ୟ ଭାରମ୍
ଦେଅରମେଳ ସାହେବ ଯେବେଳେ ବିତିବକ ଏହି
ଧିରତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଫେଣ୍ଟା କର-
ଆନ୍ତେ ଗେବେ ମେହନ୍ତିରମାନଙ୍କୁ ହିଂଶାର
ସୁନ୍ଦାର ତମେ ଗାହା ପ୍ରତିଲ କରିପାରନ୍ତେ ।
ସେ ଗାହା ନ ବପି ଏହାକେଳକେ ପାଇଟାଣ୍ଟା
ଅର୍ଥବ୍ୟର ଯୋଗଣ ଦେଲ ସମସ୍ତ ମେହନ୍ତି-
ରୁ ଦୟରେ ବ୍ୟାକଳ ବଳେ ଏହି ତଥାର
ଲୋକଦର ଅସୀମ କ୍ରେଷ ଜନ୍ମ ରଖେ ।
ମିଛନ୍ତିପାଇଲିଟି ପଞ୍ଜିକରେ ଜୟନ୍ତୀ ମାନିଷୀ
ମାତ୍ରକର କଠୋର ପାପକର ବିଥା ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ପୁଣିଧୂଳ ଲେବି ଅର୍ଜୁ ମନ୍ତ୍ର ଏଥର
ତୁଳାନ୍ତୁ ହୋଇ ଗଲା । ନିଗରବାସୀ ଥାବାଲ-
ଦୃବଦିନର ଦହିଁର ପରିତ୍ୟ ପାଇଲେ । ଆ-
ମୁମାନେ ବୋଲୁଁ ତ ଯାହାକର ଶାପନରେ
ଦେଇ କିପଦ ଗାହାକ ପାଇଲେ ମିଛନ୍ତି-
ଲିଟିର ଭାବ ରଖିବା କୁତୁହା କା ଗାହା
ମିଶନରମାନେ ଏହି ଗବର୍ନ୍ମିନେଷ ବିମୃତ
ରଖି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଜୀବନାଟି ଜୀବନରେ ସମ୍ପଦ ସୁଧାରେ କମରୁ ଏହାକିମ୍ବାରୁ କରିବାକି ଅଧିକାର କରିବାକି ଉପରେ ।

ତଥବେଳମଠାରେ ବ୍ୟବହାରୀ ମନ୍ଦିରରେ ମସି
ମାତ୍ରମାରେ ଦେଇଲା କିମ୍ବରେ ଯୋ ଏ ଏ ବ୍ୟବହାର
ଦୋକାନ ଖୋଲିପାଇଁ ଘରହାରେ ଯୁଗ୍ମ ଏ ମସିଲାକାଳ
ମୟରେ ଯୋଜନ ଉପରେ ହେବ । କିମ୍ବା ମହିନ ହତ୍ତିଶତ
କିମ୍ବା ହତ୍ତି ଦୋକାନକୁ ମଠାରେ ଦେଇଲେ ତାହା ସମ୍ମାନ
ହୋଇ ଯାଇ । ତଥ ମସିଲାମନ୍ଦିର ବସନ୍ତ ଦିନାତ କିମ୍ବା
ମୟରେ ଦେଇଲାଇ ।

ସବାଟ ଦେଇ ନିର୍ମାଣ କରେ ପ୍ରାଚୀର ଆଶାର
ଜାହାନୀ ଶୀରୁ ଅଠାଏ ଟଙ୍କାରେ ହାତସୁର ଲକ୍ଷ୍ମୀତଥ
ହାତସ ଦିଶା କରି ଦେଇ କ୍ରମକ ଅଧିକାରୁ ହାତ କର
ମାତ୍ରେ ଦାରୁ କାଢିବ କାହାର ହନ୍ତେ । ସବ କେ ପତାକୁ
ଦରକର୍ମେ ପଢ଼ ପଞ୍ଜିଗତ ଏକ ଶୀରୁ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀ ସକାରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀତଥ କାହାର ହନ୍ତେ କାହାର ହନ୍ତେ ମାତ୍ର ପ୍ରତମ ପ୍ରେସିର
ମେଲେଖୁଣ୍ଡ ଯାହେବ ପ୍ରମାଣାଭ୍ୟାମେ ଦରକାରୀ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହନ୍ତେ ।

ପଦ ଯେବସନ୍ଧାରେ କରିବାରେ ଉତ୍ତର ପଠିଯାଇଲା
ତେ ଯେତ କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଶର୍ଵ ମାତ୍ରାରେ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଶର୍ଵର ସଖା ଅଥବା କୋଣା
ଶବ୍ଦରେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ବିଭିନ୍ନରେ ।

ତେଜିଲ୍ଲକୁ ବଦଳୁ ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚମ୍ଭବ ଦେଖିଲୁ
ଓ ୧୦୦୦ ଟାଙ୍କା ୧୦୦୦ ଟାଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳକ ସୁମ୍ଭୁ
ହାତଗାହରେ ଆମ ଏହି ଲୁଗା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଛାଇବା
କରୁଣା ଅମର । ଏହା ହେବନ ଗାତର ଶୋଭ ଖୋଦ
ଦେଇ ପରିଷାର ହୋଇଥାଏ, ଅତି କହି ବିବାହ ହୁଏ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମେଠାରେ ବେଳେ ପ୍ରକାଶ ଅଛ ସେ ବଢ଼ି
ମୁଗ୍ଗା ବେଳେ ଥିଲା ପାହିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ
ବସନ୍ତର ଅର୍ଥ । ମଧ୍ୟବଳୀ ମୟ ମୟ ବେଶର୍ବିନ୍ଦୁ କେତେ
ଭାବିତରେ ଖୋଲାଯାଏ ଏହି ବଢ଼ି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରକର
ଠିକାନ ବଢ଼ିବେଳ ଠାକୁ ଅବଶ ଦେବ । ଶେଷକା ଅନ୍ତମର
ଲହାକରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ମୁହାରେ ନିମ୍ନ ତୃତୀ ମାତ୍ର ବାଠ ଏ
ପାରିବ ମହି ଅନ୍ଧକ । ବର୍ଷାକ ଶୀତକ ପଞ୍ଚାହ କାହାର
ଶବ୍ଦମ୍ଭାବେ ଏହି ବଢ଼ିରେ ହେବ କେବଳ ।

ତଥାକୁଣ୍ଡମାଳ ନିରନ୍ତରାଯାଇଛି ଅବା ତଥା ବନ୍ଦିକୁ
ଶ୍ରୀ କହେଲାରେ ସନ୍ଧାନକର ଦେଇ କରିଗଲେ ଶାଖା
ସାହୁଙ୍କ ପାଇଁ ଦୂର ହୋଇଅଛି । ଖେଳେ କଢ଼ିବା
ଦରକାର ପ୍ରେରନ୍ଦିକାରେ ଏ ସମ୍ଭାବ ଜୀବ ହେଲେ ଦେଇ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେମିତା ଉଠିବାରେ ।

ମାତ୍ରାକ ଦୂରେ ସମୟରେ କିମ୍ ୫୦୦୭ ମରିଛାଏ
ଅର୍ଥପୁରୁଷ ନବାଚ ୩ ୧୦୦୦ ଲା ବାଢ଼ାଇ ଦି
ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାହା ଜୁମଙ୍ଗ ଏକଥ ମଧ୍ୟ ଘରେ
ଶବ୍ଦା ଦରେ ଗାନ୍ଧି କହାଯାଇ । ସମ୍ବାଦ କହିଲା ଏ
ମନ୍ଦିରୀ ପରିପ୍ରେଷଣାବ୍ୟବ ଉଠି ଉଠି ଦେଇ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ କମାଳରେ ଏହା ଦୁଇ ହୋଲିକ୍ସ ସେ ହେଲାମାତ୍ରାଙ୍କିରଣ କରିବାକୁ ପାଇଲାମାତ୍ରାଙ୍କିରଣ କରିବାକୁ

କାଳ ଦେଖିଲେ ଏହି ଗୋଟିଏ ରେଖ ସହିତ
ଫେରିଛିସୁଥିରେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି । ବନ୍ଦିଙ୍କରା ନିମ୍ନ ଦିଶରେ
ବାଜିପୂର ମହାର କରେବି ଗୋଟିଏ ଅତିରି ଯେବା
ସହିତ କଣ୍ଠା ପଠା ଆମ୍ବଧ । ଅପର ଚିତ୍ରଧାରେ ହେଲା
ଏହି ଯେ ବେବଳ ବାଜିକ ଏହି ବୋବମାର ହେଲା
ମାତ୍ରରେ କଣ୍ଠା ହୀନ । ଏହି ଦିନର ହେଲାମାର ।

ହିମ୍ବାଦୟର କରୁଣାନ୍ତରେ ମାଲେଟ ସାରଦା
ଜଗପତିର ଧର୍ମଶାଖର କରୁଣାନ୍ତରେ । ଏହା ବାଣିଜର
କରୁଣାନ୍ତର କଷ୍ଟରେ ଯଥାନ ପ୍ରାସ କରୁଣାନ୍ତରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ

ଅପ୍ୟକ ଦିନମଳେ ସ୍ତରେ ଥାଏ । ଯରତୁମ୍ଭୁ ରହିଲାରେ
ତନୁ ଫେଣୁ ଥିଲେ କୌଣସିଛନ୍ତି କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅକାର ମେଦ ହିଲାକୁ ବନ୍ଦପ୍ରଭାର ହାତସ ଶୁଣି
ଚାମ୍ପାଳିତ କି ଉଠିଲାଯାଇ ଘେରିବ ପିତି ଆଏ ଦିନ
ମଜାତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ପଥୀ ଅନୁଭବ କାହାର ଏହି ବାହସ ଶୁଣି
କିମ୍ବା ବଢାଇ କହ ଦେବ ହାତୁ । ହାତସ କପ୍ରବାଦେ
ଅଧିକାରିକ କିମ୍ବା ?

ପାଇବ କୁଣ୍ଡଳ ଦୀନରେ ଫେର୍ କିମାତିର
ଦେଇ କାଠ ହୁଏ କିମାତ କରିବାକାରର ବୋଲି
କିମାତ ଫେର୍ କରି ଅଛି । କାହାର ମୁହଁରେ କିମାତ
ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପଚାର ମୁଦ୍ରାଖରେ ମୁମ୍ବିତ ହେବ
ଯ କିମାତ ପାଇ ହୁଏ ଏବ ଜାରି ଥିଲା କରାବ
ମାତ୍ରେ ଏବ ଅବଶେଷରେ ଅବେଳା ଦର ବରେ ।

ବର୍ଷାରୁ ହୁଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ସେଠା ମିଛନ୍ତିରୁଥାଏ
ତର କବେ କବିତାର ନିଷ୍ଠା ହେବାର ପଣ୍ଡା କାହାର
ଗ୍ରାମୀ ହୋଇ ସମେ—ଶୁଣେ ୧୫୦ ଅଟ କବେ ୧୦୦
ଅଜଳତ ମତ୍ତ ଉଥା କର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମନ ଦେବ
ନିଷ୍ଠା ସ୍ଥି ଦେବମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗାଢ଼ ଠିକ୍ ଉପରିତ ହୋଇ
ଦିଲେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେବେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କବି କବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେକଶନ ବିଷୟ କେତୋ ମହାଦୂର୍ଘାତ
କାହିଁ ନିର୍ବାଚିତ ହୁଏ । ଏଥର ବାଣିଜ ବ୍ୟୁତ ଏକାହିଁ
ବି ହୁଲ ଯେତ୍ରମାତ୍ରାତୀରୁ ବେଳର ଦିନୀ ଧାର ହାତ
କରି ସ୍ଵର୍ଗକ ବନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ । କଲେକଶନରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ପାରସ୍ତି ଓ ହରୀ ପତ୍ରାବାପ ଏବଂ ଫୋଟ ପଡ଼ିଥିବା କାମ
ହେତୁ । ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମରିବାର ପ୍ରକରିତି ପରିକାରେ ଏ
କଲେକଶନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ ଏହି ଏକ ଏ ତଥା
ଅର୍ଥର କି ଏ କି ନିର୍ମାଣ କି ଏ ଏ କରିବାର ହୋଇଥାଏ
କାହିଁ କାହାକାର ଦିନରେ ଏଥର ଏଥର ଅଛି । ପ୍ର
ବର୍ତ୍ତର ମନ୍ଦିର ହାତରାଙ୍କ ଏ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏଥର ।

ପେର୍ଟେନ୍‌କରିଲେ କୋଣାର୍କ ଦୁର୍ଗଟଳ ଏହି ସାମରଶ୍ରଦ୍ଧିତ
ଜିହ୍ଵାପରିଚାରିତ କାମରୁ ଉଠିଲେ ଯେବେଳେପରି ପୋଡ଼ାଇଲେ ଏହି
ଦୁଇମା ଦେଖିଲେ କଥାରେ ଶିଖି ପେଇ ବର୍ତ୍ତିତ କଥା ଅଛି ଆମଙ୍କ
କେବେ ଅନ୍ତରେ କଥା କଥାରେ ମାରି ବାରିଦିଲୁ ବର୍ତ୍ତିତ
କଥା ଏବେ କଥାରେ କଥାରେ ଏହି କଥାରୁ ଦେଇପାରିଲେ
ଏହି ମୋତଙ୍ଗାଳ ଦୃକ୍ଷାଳ ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥିବ ତା
ଦୋଷ ଏ ଆସିଲା ମାତ୍ର କେହିଁ କଥାରୁ ସେ ଯେହିଁ
ବାହେକ ଧାରିର ଅବେଳା ଦେଇଥିଲେ ତାକରି କଥା
ଦୂରକରେ ଏ ଘଟିଲା ଏହି କଥାରୁ ମେହି କଥାରୁ କେହିଁ
ଏ ହୃଦୟ ବନ୍ଧୁଭାଇଙ୍କାରୀ ସବୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
ମେହି କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ ମାତ୍ର ହୃଦୟ ସହିତ
କଥାରୁ କେହିଁ ସେ କଥାରୁ ସାହେବ କଥାରୁ ମାତ୍ର କଥାରୁ
କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ
କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ

ପ୍ରକାଶକ, କହିଲୁ ମଧ୍ୟଶୂନ୍ୟ ପତେଶ୍ଵରେ ଆଜି
ହାତକ ପାଇଲେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଦୟାକାଳ ସେଇ ଚିତ୍ର
ଦେଖାଇଛି । ଏହି ସଥରେ ତାମ୍ଭେ ୨୦ ହର ସିଂହ ଏହା
ଦରେ ମରସି ଥିଲୁ । ଏହା ଏକବୀଷ ଉପଦ୍ରତା ଏହା
ଦୂରିଂକୁ ଦୂର ତାହା ଅନେକ ଅଧିକ ଦୟାକାଳ ସେଇ
କଥାରେ କହି ଦେଇ ଏହି କଥା ହେବାରେ ।

୧୯୮୫ ଏ ଦିନରେ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ର କୁ ହେଉଥିଲାକିମ୍ବା କରିବା
ଏବଂ କହିଲୁ ବେ, ନାଁ କାହାର କାହାରୀ କୁଳକାଳୀପେ
ଏହି କାହାର ମାତ୍ରର ଅଛିରେ କାହାରେ ଏହାରେ

ପାଇସି, କଥିବା କାହା କେଣୁଗାରେ କୌଣସିଲେ ଦେଖ
ପାଇସି, ନର୍ତ୍ତାର ମନୀଶ ପାଠକାର ଅବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକ
ଏହି ମହାଦୂର ସୁକଳ ପ୍ରକଟ୍ଯା ନିଜକରେ ଅବସ୍ଥାର ଦ୍ୱାରା
ଧ୍ୟାନ ପଢ଼ିବ ତୋମ ପଦ୍ମିକାରେ ଫର୍ମିବୁ ଦେଇ ପରିଚି
ଦୃଶ୍ୟ ଦୂରୀକରିବାର ପରି ଏକାନ୍ତରକାର ଫର୍ମିବୁ ପରି
ନିଜର କେବଳ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ପ୍ରେମ କୋଟିର ଅର୍ଦ୍ଧଶତ ହଜାର ବଳେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଅଭିଭୂତ
ହେବା ବାଲୁକି ଅପିବରେ ଉଦ୍‌ବାସ୍ତ ବଳେ ଏହା ମାତ୍ର
ପରେ ହୋଇଥିବା ମାତ୍ରକିମ୍ବା । ଅଭେମାନେ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତିକି
ହେଲୁଁ, କର୍ମଗାତ ସେ କଷ୍ଟମ ଉଠିବା । ଅପି କିମ୍ବା
କୋଟିର ଲୁହ ଅଥବା ଚାରେବି ଘଟେ ସବୁ କେଇ ବଳେ
ସେ ହୋଇ ହେବା ପରି ସିକ ହାହୁଁ କାହା ନଦେ ଦିଲୁ ହେ
ଅଥା ହୋଇ ଉପରେ “କାହା ଫର୍ଦ୍ଦ ଯିବ ହାହୁଁ” ବାବି
ବୋଇବ ରପା ପରି ଦିବ । ଏ ଅଭେମାନି ଅଭିଭୂତ ଅଭିଭୂତ
କରୁଥେବମାତ୍ର କି କିମ୍ବା ହୋଇ ଲୁହ କି ହେଲେ ?

ରୁକ୍ଷଙ୍କ ନାହିଁ ପ୍ରଦେଶରେ ଯୋହାଏ ।” ପଣୀ ପ୍ରଦେଶ
ମେଳା ” ଦୋର ପଢ଼ାଏଛ । ଏଥିକେ ଏହି ଚିତ୍ରମ ହେଉ
ଥିଲେ ଏହି, ଅହାର ପଣୀ ସଂକ୊ଡ଼ୁକ ହେବ ଦେ
ବଜାଗେତା ଅନ୍ଧକ ମୁଦ୍ରାକ ଦିନକ । କମ୍ବଲକ ମାତ୍ରମେ
ହେଉଥିଲୋଟିଏବେ ପଣୀ ହାତ ପାଇବାର ଏହି ବେଳମାତ୍ରେ
ପରିଷା କରୁ ଥିଲେ । କହିଏ ପଣୀର ଖରେ ପିଲାଙ୍କର
ଯୋଗରେ ବଢ଼ି ନାହିଁ ତାହିଁ ଏହି କହିଲୁ, “ ତ ଅନ୍ଧରେ
ବଠାରେ ବଢ଼େ ପଣୀ । ” ଶ୍ରେଷ୍ଠର କେହି ପଣୀଟି ସବୁକା
ନ ଥାଇଲା ।

ପକା କରସାମ । ଯେ-କଥର ହୃଦୟର ହରିରେ
କରନ୍ତିବଳନ ନାହାର କରସ ପାରିବ ଖର୍ମ ତଙ୍କ ଦେବ
ହରିରେ ସୁନ୍ଦରମନ୍ତ୍ର ତଙ୍କ ପରିବୁ ଜହାନ ଦେବ
ଅଗ୍ରପୂରର ପରମାନନ୍ଦ ପଥର ବାହାର ବାହାର ମାତ୍ରର
ଦର୍ଶକାର କରନ୍ତିବଳ କରୁଥିଲ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏହ ପାଇଁ ପାଦ
ହାମରେ ହାତିର ଚାହିଁ ପର୍ମାରିବେ ତାହାର ହିଂସ ପରି
ତିର ସବୁର ଦୂର ଦର୍ଶକାର କାହାର କାହାର କହାଇଲାହୁ । ଯେ-କଥର
ଏବ ତାଣେ ଖର୍ମ ଯଜନ୍ମଯାତ୍ରକ ଗମନେ କିମ୍ବାରିତାନ୍ତରକ

ଜୁ ଦଶେଷ ସାହ୍ୟର ରୂପକାର ରୂପକ ।
ତିଥିରେ ଗୋଟମାର ରୂପଟିବି । ନମ୍ବି ଦିଲାର ସହି
କାତମାଦୁରୀର ମହାତ୍ମା ଯାହାର । ଯାହାର ତେ ଏହା
କରିବିଲେକି ନିର୍ମିତ ଅଧିକ ଲାଭରେ ଗଠାଇ ଆଶର
ଅଛେବ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ନିର୍ମିତରେ କରୁଥାଇ
ଯାଏ । ସେମାନ୍ତେ ବାହାର କରି ଦେଖାଇ ଯାହା କରି
ଦିଲା ଦିଲ୍ଲି ଦିଲାରେ ତେ ଦିଲାରୀ ତାହା କରିବାକୁ ଦେବ
ମାହେ । ସହ ସହିତେ କି ଦୂର ଦେବକେ ଦିଲାରୀ ତେ ଦିଲା
ନିଃସୁଧ ଦରି ନିର୍ମିତରେ ଅପାର ଦ୍ୱାରାକି ଦିଲାରୀ

ବ୍ୟାକ ପ୍ରସିଦ୍ଧିତେହିରେ କର୍ତ୍ତାମାନ ମୋହନ୍ତି ବନ୍ଦାକ
ପ୍ରାଣିର ଗୀତ ।

四庫全書

ବାକୁ ବନ୍ଧାଦିନର ଦାସ ବନ୍ଧାତର ବନ୍ଧୁ

ବୁଦ୍ଧମୋହନ ହୋଇ ପରିବର୍ତ୍ତଯେ କୁଟୁମ୍ବର କେ
ଅଭିଭାବ କରେ।

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ଏହାର ପାତାରେ ଏହାର ପାତାରେ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ ନାମ

୧୨୩ ମେ

ପା ୧୦ ଦିନ ମାହେ କଳେ ସଙ୍ଗ ପାତାର ମେହିବା । ମୁଁ ହେୟକୁ କଥା ହେଲା ଏହାର ଶାଳା ମେହିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅଣ୍ଟିମ	ବିଜ୍ଞାନୀ
ଦାର୍ଶିକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଭାବମାସିଲି	ଟ ୦ ୪	ଟ ୧ ୯

ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ମିତ୍ରନିଷିଧାଳିଙ୍କର ଭୁଷବ୍ଦ
ଲଦନ ଅପରାଧ କାରଣ ପୁରୀ ବିନା ଡୋରଙ୍ଗ
ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରିପ୍ରାଚ କରିବାର ପ୍ରଥା ଅଛି
କଣେ ଅନରେଖା ମାଜଶୁଟେ ଏପ୍ରଥାକୁ ଆଜନ
ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସିଦାକୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ବିରୁ-
ଦ ପ୍ରତି ସରସାଧାରଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା
ଉଚିତ ।

ଏମ୍ବାବାଦ ଏହି ଜୀବିଷୁର ରେଇବା
ପାଖରେ ଅମାରିଯ୍ୟ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଏହି
ବୃଦ୍ଧି ପଥରକୋଇଲ ଖଣ୍ଡ ବାହାର ଅତିରିକ୍ତ
ପଶୁଷାରେ ଏ ବୋଇଲ ବଣିଗଣ କୋଇଲ
ସଙ୍ଗେ ସର ଦେଇଅଛି । ଏଥିରୁ କୋଇଲ
ବାହାରଲେ ଏକବାବାଦ ଓ ପଦମଳୁ ଆଜୁ
ବଣିଗଣଠାରୁ କୋଇଲ ଦୀବ କାହାଂ କାରଣ
ଅମାରିଯ୍ୟ ଅନେବ ନିକଟ ପଡ଼ିବ ଏହି ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶରେ ସବା ଏହି କୋଇଲ ପ୍ରତିକିରି
ଦେବ । ଅମାରିଯ୍ୟ ରେବାରକ୍ଷେ ମଧ୍ୟରେ
ଅବସ୍ଥିତ । ଭିନ୍ନ ବଳ୍କ୍ୟର ଅୟ ଏହାହାର
ବସ୍ତୁର ବୁନ୍ଦ ହେବା ସଜା ଯେବେ ବସ୍ତୁଦ୍ଵାରା
ରେ ଖଣ୍ଡ ଶୋଳବାକୁ ଅକ୍ଷମହେବେ ତେବେ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଏଥିର ଭାର କେଉ ଘାରନ୍ତି ।

ଇଜେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶର ଦେଶର ଶୋକ-
ମାଳ ଅବସ୍ଥା ଫେର ହୋଇ ନାହିଁ । ଇଂଗ୍ଲିଝ
ଓ ଫର୍ମା ଗବଟ୍ଟିମେଯ ତୁରନ୍ତର ପ୍ଲଟାକ୍ଷଣ

ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ ପରମର୍ଶ କରିବାକୁ ପ୍ରାବିଲୁ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସୁଲଭାନ୍ତ କହିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରରେ କହିଅଛନ୍ତି ମିଶର ଦେଶର ବିଧାପାତ୍ର ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ ପାରିବେ ବୋଲି ଦରସା କରିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ପରମର୍ଶର ପ୍ରସ୍ତୁତକାହାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସୁଲଭାନ୍ତ ଦରଦେଶ ପାପାକୁ କମିଶ୍ରର ନିଯନ୍ତ୍ର କରି ସର୍ବେ-ନିୟରେ ମିଶରଙ୍କୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି କମିଶ୍ରର ଅଧି ସକଳ ଦ୍ଵାରା ସମାଧା କରିବେ । ଇଂରାଜ ଓ ଫର୍ମିନାନେ ଅପରାଧ ସର୍ବନିୟମ ରଖଇବାର ସ୍ଵଏକ କାଳର ଦୂରଧାରୀ ପଢ଼ିବୁ ଦେଉଥାଇନି ।

ବଳରମୟୁରର ମହାରଜାଙ୍କର ମୃଗୁ ସବାର
ପାଠକର ଆମେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୂରିତ ହୋଇ
ଅଛୁଁ । ଉତ୍ତର ପଟ୍ଟିମର ପୂର୍ବ ଶାଖକର୍ତ୍ତା ସବା
ଜର୍ଜର୍କୁପର ଘାବେବନ୍ତାରୁ ବିଦ୍ୟାୟ ହେବା
କାରଣ ସେ ଏଲ୍ଲହାବାଦରୁ ଗତ ଥିପ୍ରେଲ
ମାସରେ ଥିବୁଥିଲେ । ସେହିତାରେ ତାହାଙ୍କ
ଭାଷା କ୍ଷୁର ହେଲା ସେ ରାଦା କୌଣସି ଭାଷା-
ଯୁରେ ଆବେଗିଥିଲେ ନାହିଁ । ପରିଶେଷରେ
ଗତ ମାସ ତା ୨୧ ରଖିରେ ସେ ବୈକୁଞ୍ଜଗାମୀ
ହେଲେ । ଏକାଙ୍କର ବୟସ କ ୨୫ ବୀର ହୋଇ
ଥିଲା ମହାରଜା ଅଭିନ୍ନ ପୁଣ୍ୟଶାଲ ଏବଂ
ଦାମ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟକାରେ ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାତ ହୋଇ

ଓଡ଼ିଆ ଗନ୍ଧାରମାନଙ୍କରେ ଗତ ବର୍ଷରୁ
ସେଇଁ ଡାକର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ
ଦିନ୍ଦିରେ କେବଳ ଫନବେଳେ ଡାକ ଗୁଲି-
ବାର ନିୟମ ହୋଇଥାଏ । ସମ୍ମତ ବଳାହାଣ୍ତି
ଗୋଲମାଳ ହେତୁ ବୌଦ୍ଧ ଓ କଟକ ମଧ୍ୟରେ
ଦିବାରୁହ ଡାକ ଯାତାଯାତର ବନୋବସ୍ତୁ
ପୋଖ୍ଯ ଅଧିଷ୍ଠର ସୁପରଫେଣ୍ଟ୍ ସାବେକ
କରୁଥାଇଲା । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବବେଚନାରେ ଏ-
ଘର ବନୋବସ୍ତୁ ଚିରପ୍ରାୟୀ ହେବାର ଉପର ।
କେହି ଲେବ ଦାତରେ ଗନ୍ଧାରତକୁ ପଢା
ପଠାଇଲେ ସେଇଁ ବିଳମ୍ବରେ ପଞ୍ଜାଖାଲ
ଡାକରେ ସେବେ ସେହି ସମୟ ଲାଗିଲା
ତେବେ ଡାକର କାର୍ଯ୍ୟକାରତା ସାଧାରଣକୁ
ମନରେ ଭଲଭୂପେ ଲାଗି ରହିବାର ଆଶା
ଥାଏ । ଦୁଇଗତ ଡାକର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥାଏ ଏହି ଲାହା ରାଷ୍ଟ୍ର କରିବାର ଉଚିତ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସବାଦିବାରା
ଲେଖି ଥିଲୁଣ୍ଡି କଷେଠା ମୂଳସଂ ବାବୁ ଦରେ-
କୁଣ୍ଡ ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଶ୍ଵାଙ୍କୁ ବଦଳ ହେବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ସବୁତିକଳନର ପ୍ରଜାମାନେ

ବୁଦ୍ଧ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି । ଗାହୁ ସୁଦର୍ଶନ ଓ ସୁଦୂର-
କହାଇଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତକର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରିୟପାତି
ଦୋଷାହୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାରୁ ଉତ୍ସମ-
ଶୁଷେ ଅବଶେଷ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଜାହାଙ୍କର
କିମ୍ବର ଅହୁର, ଜଳରଙ୍ଗନ ହୋଇଥାଏ ।
ସେଠାର ନୂରକ ତିର୍ଯ୍ୟକୀୟାକଣ୍ଠେଟ ଉତ୍ସମ-
ଶୁଷେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏନ୍ତି । ସହରୁରୁ ପରିଷାର
କରିବା ପମେ ଏହାଙ୍କର ଡିଶେଷ କୃଷ୍ଣ କିନ୍ତୁ
ଏହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତର ଚିନ୍ତାରେ ଜମା ଦୟା ଯାଇ
ନ ଥିବାରୁ ମୋକଦମା ଫିରସଲ କରିବାରେ
ଏହାଙ୍କର ଅନେକ ସମୟ ନାହିଁ ହେଉଥାଏ ।
ଏହାଙ୍କ କିମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଥାଏନ୍ତି ।

ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା ଅଛି କି
କିମ୍ବାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦର୍ଶମାନଙ୍କରେ ତଳ-
କଣିତଗୁପ୍ତ ଅଧୀନ ଅନଦାଳ ହୋଇଥିଲା
ସଥା—

४१८

ସନ୍ଦର୍ଭ ପତ୍ରିକା ୪୭

ସନ୍ଦ ପରିଶ୍ରମ ୧୯୮୫

卷之二

四〇〇六九四
卷之三

(୯୮ ଆରଣ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ ବାଲେଶ୍ୱର)

ଅଧ୍ୟେତ୍ର ଅଟେଳ

ଏଥରୁ ଦେଖିଯାଏ ଗତ ୧ ୯୭ ଶତୀ
ଲକ୍ଷଣର ଅଧୀମ ଝର୍ତ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦରଶକ କହି-
ଅଛି କହି ମଧ୍ୟ ମରଣୀ ଜଣାକ ପ୍ରସ୍ତର
ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଏକ ଶତାଂଶ କିମ୍ବାଳୁ ପ୍ରାୟ
ଦେବାର କାଟ ଦେଲେ ସନ ୧୮୦ ଥାଇ
ରେ ଲଙ୍ଘନ ୧୦୦ ପାଇଁ ଲଙ୍ଘନରେ ରହ
ଥିଲା ଏବଂ ଧେଇ ଲକ୍ଷତ ଅବର କିମ୍ବନ୍ଦୀ
ଉପଧରୁ ପ୍ରାୟ କର୍ତ୍ତ ଦେବାର କାଟ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଅତେଇ ଲକ୍ଷ ପାଇଁ ଲେକବନ
ଧାରାଲଗ ଝର୍ତ୍ତରେ ଅବି ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏ ତଥାରୁ କିଏ ବିଦ୍ୟା କରିବ ସେ ଲଙ୍ଘନ
ବାରେ ମଧ୍ୟରେ ଅଧୀମର ବ୍ୟବହାର କୁଣ୍ଡ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଅଧୀମ ଅଧିବ ଆର୍ଦ୍ର କିମ୍ବ
ମଦହର ଲୁହ ଅଭିମୁ କରିବା ଅଧିକ
କରିବ ।

କଣେ ମୁଣ୍ଡରବ ପ୍ଲାଟିନାଇଟାରୁ ଲେଖ
ଅମ୍ବଳ ବି “ହେ” କରିବାର ପରିଧିରେ

କୁମନ୍ତଳା ଦେଇ ମାନେଜର ଶାନ୍ତା ବାବୁଙ୍କ
ବରୁଷରେ ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇ ଅଛନ୍ତି
ଏଥାବୁ ଶାନ୍ତା ବାବୁ ସେପଣ ଧରିବିଷ୍ଟ ସାବଧାନ
ଲେଇ କାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ମୋହ-
ସଲରେ ପଡ଼ୁଥିଲେ ଥାଗେ ପରମା ଦେଇ ପରେ
ଖାଦ୍ୟକୁବ୍ୟ ପ୍ରତିକରି କରନ୍ତି ।” ଅମ୍ବେମାନେ
ବାଧ ହୋଇ ବଢ଼ୁଥିବୁ କି କଲେକ୍ଟର ବାବୁଙ୍କ
କନିକା ପ୍ରତିକାଙ୍କ ମୁହଁ ବହାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦରେବୃତ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ପଦତ୍ୟର ସମୟରୁ ସେମା-
ନେ ମାନେଜରଙ୍କ ନାମରେ ଲାକା ପ୍ରକାର
ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ କର ଅୟାଶିଳ୍ପ କିନ୍ତୁ
ତତ୍ତ୍ଵକା ମାନେଜର ଶିଶ୍ବ ପାଇ ଅଛନ୍ତି,
ନା ସେମାନେ ସବାବ ଦେହରେ ଥିବି ଅଛନ୍ତି
ଆଇନାକଣ୍ଠରେ ଗୋଟାଏ ମୋହକମାର ବିଲ୍-
ର ହୋଇ ଥିଲେ ସେମାଜର କଥା କେବେ
ଦୂର ସତ୍ୟ ଜଣା ପଞ୍ଚନ୍ଦ୍ର ନୋହିଲେ ସେମା-
ନେ ମିଆଦି ଅଭିଯୋଗ କରିବା ଅପରଥରେ
ଦୟା କହନ୍ତେ । ସେଥି ଦେଲେ ଏତେ ଅକାର
ରଣ ଦରଖାସ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ହାତମଙ୍କଳଙ୍କ
ମଳିଖାଳୀ ସମୟ ନିଷ୍ଠା କରିବା ନାହିଁ ।

ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଏ ଯାହା ଆମେମାନେ ସୁନ୍ଦର
ସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଅବୁଥିଲୁ ତାହା ବିଶେଷ-
ଚିପେ ହାତମଙ୍ଗ ଲିପିବାରରେ ଅବିକ ଏହିକ
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଛିଲ ଏହି ସ୍ଥାନୀୟ ଉଚ୍ଚ-
ମାଳେ ଯେବେ ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡ୍‌ଲୁ
ଜଣାଇବେ ତେବେ ନୂହନ ବିନୋବସ୍ତୁ ଅ-
ନ୍ୟାୟ ସ୍ଵର୍ଗ ପରରେ ବିହୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ହେବ
ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଅଧୀନସ୍ତ ପ୍ରକାଶାଳେ
ଆପଣା ଦୁଃଖ କଲେବୁର ସାହେବଙ୍କଠାରେ
ଜଣାନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଷ୍ଠାନି
ହେବ ଓ ସେମାଳେ ପ୍ରକାଶକାର ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ଅମୂଳାଳ୍କ ମରରେ ଏ ବିନୋବସ୍ତୁକୁ ରହିବ
କର ବିନୋବସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ ନିସମାନବାରେ
ଦଖଲକାର ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବିତ ଜମାଧାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
ନୂହନ ବିନୋବସ୍ତୁ କି କଲେ କଦାଚ ଯଦି
ନୂହନ ହେବ ଜାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଯାହା ହେବ
ଅଛି ତାହା ଦେବକ ଜାମମଟ ଶୁଣ ଏଥରେ
ସମସ୍ତବିପ୍ରତି ସମଳ ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ପାଇବା
ଅସମ୍ଭବ ଅଛଇ ।

କଟକ ମେଉନ୍ଦରିପାଲିଟର ଜଣାନ । ✓

ଏ ସମ୍ପାଦନର ନଗରବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଛରବି-
ଧାରିଟା ଥାଇ ଏକ ଅଜ୍ଞା ଲାଗୁ କରାଯାଇଲା ।
ପରି ଧନବର ଯେଉଁ କଲାକାରଙ୍ଗେ ଏଠା-
ରେ ପାୟୁଶଙ୍କ ବହୁରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ
କଲାର ଲେଖନର ବବର୍ତ୍ତନ ହେ-
ଲାଭରୁ କି ସମ୍ମାନ ଦିଶ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କମେ କଟକ ମିଛକେତୋଳଙ୍କରେ ସଂ ୫୨୭
ଧାଳର + ଆଜିକର ଧା ୫୨୭୦ରୁ ୫୩ ବ୍ୟା
ର୍ଘ୍ୟକୁ ବିମାନ କାହା ବରାହରୁ । ତହୁଁ
ଆବଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ବବାର ପ୍ରାଚୀକାଳରୁ
କଣରେ ଏହି ବିଷୟର ଧେଖୋଇ ପଢିଲା ।
ଧେଖୋଇର ଅବକଳ ମର୍ମ ଅମେମାକେ ବହୁ
ଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ କିମ୍ବା ଶୁଣି ନାହିଁ ଓ ଶୁଣି-
ବା କୋବେ କିମ୍ବା ସ୍ଵକାର କହାଯାଇଲା ନିତ
ପୁନରେ କିମ୍ବା ଯାଇଥିଲୁ ଓ କଟା ଶକ୍ତିବର
କେହିକରିଥାଇଲାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମରିଦିଲେ
କୋଡା ବି ଧର ବଲେ ୦୫ ମାଇକ
ନଗରବାସୀଙ୍କ ଏହା ଶୁଣି ୦ ୫ ର୍ଘ୍ୟକୁ
ହାତର ଅଛିଲୁ ଯାହା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ଯେ ସ୍କୁଲ ବସରର ଥନରୂପ ବର କୁଟାର
ଅଟଳ ସେ ସ୍କୁଲେ ଲେଜକର ଏ ଅଜ୍ଞା ବେଳ
ମେଲ୍ ଉଠିଲା । ଦେବ ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ

ବୁଝାଇ ପାରେ ଅବଧ ଏ ବିଷୟର ଲିଖିବ
ଦକ୍ଷିଣ ଫାଣି ଜଗାଯଦରେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର
ଆମ୍ବମାନେ ଦେଖି ନାହିଁ ରବୀ କରୁଁ ଆଜନା-
ନୂମାରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଅମ୍ବିତ । ଭାଇସ୍ତେ-
ଥରମାନ ସାହେବ ଲିଖିବ କଳିମେ ବାହାର
କରିବା ଏହି ଲେଖମାନେ ସେପରି ସହଜରେ
ଛାଇ ଦିଅମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ମର୍ମ ଅବଗତ
ହେବେ କହିର ଉପାୟ କରିବା ପୂର୍ବ
ଲେଖକୁ ଧେଣୋରହାଏ ତରମ ଦେଇ
ବିବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହୋ
ଏ ନଗର ଛାଇ ବିଧମାନ ପ୍ରତିକର ଦେବା
ପରକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁରେ ଧୂଣି
ପ୍ରତେ ତରକର ହେଲେ ଅଭି ରବୀ ନାହିଁ ।
କମିଶନରମାନେ ନଗରର ଅବସ୍ଥା ନ ହୃଦି
ଏମନ୍ତ କଠିନ ନିୟମମାନ ଜାଣ କରିବ ବଡ଼
ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଇନ୍ତି ଏହି ଏ ଅଜ୍ଞା କହିବ
ସବୁଷେ କବର୍ତ୍ତମେଷରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିବା
କାହିଁ ଲେଖକର ଅଭି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ବଳାବାଣୀର ଉପଦବ ।

କଳାହାଣ୍ତିର ଗୋକମାଳ ନମଶ୍ଶ ହବି ହେ-
କାରବେଖାସଏ । ଭକ୍ତ ଗଜଙ୍କାର ମହାଲ
କର୍ତ୍ତମାଳ କେଟେଅଧ୍ୟୋତ୍ସରେ ସ୍ଥବାରୁ
ଶୟକୁ ବେର ସାହେବ କହିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ
ସକାଷେ ନିଯକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଗବମାସ
ଛା ୧୭ ରଖରେ ସେ ରାମପୁରଠାରେ ଆର୍ଦ୍ର
ସମାଦିପାଇଲେ ତ କଳମାନେ ମେଳ କର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉପଦକ ଆରମ୍ଭ କରିଥାଇନ୍ତି । ତତ୍ତ୍ଵ
ମସ ୧୮୧୫ ରଖରେ ଜୟପୁର ଏବଂ ବୌ-
ଦର ଦୋଷମାଳ ନିକଟ ଜଳାହାଣ୍ତିର କେତେ
ଗମରେ ଷେଷାନେ ଉତ୍ତରବ ଥରମୁ କଲେ
ଏବ କହି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିପୁନରେ
ଏହା ହୃଦୟ ଦେଲ୍ଲୀ ପ୍ରସ୍ତୁ ତଳାକଷ କନ
ଏ ମେଲିବର ଯୋଗ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । କନ୍ଧ-
ାନେ ଗୁରଗତରୁ ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଉଥା
ଇଥାଇନ୍ତି । ଏହ ଅନେକ ପାଇ ଲୁଟ କର-
ଇଲାଇ । ଏହ ଦେହୁ ପୁଲସ ଓ ଦେଶୀୟ
ବିଲକଦଳ ଲାନାଦଗରୁ ସୋଇ ପ୍ରେରିତ
ହେଉଥାଇନ୍ତି । ରାମପୁରରୁ ୩୦୦ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ
ରାରୁ ୧୦୦ ଦେଶୀୟ ଦାତିକ ପ୍ରେରିତ
ହେଉଥାଇନ୍ତି । ଏହ ଜଳଶରୀର କମିଶ୍ର ମଧ୍ୟ
ସଠାକୁ ଯାଇଥାଇନ୍ତି । କଟାରୁ ଏଥ ପୂର୍ବେ
ଶିଳ୍ପ ସାହେବ କେତେ ପୁଲସ ଘେଜ

ସେଠାରେ ଅବଶ୍ରିତ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଏବଂ ଏ ସପ୍ତା-
ଦରେ ଶତକାବ ପୁଲିସର ଗାଇସ ସାହେବ
ଆଜି ଜ ୨୦ ଶ ପୁଲିସ ସହିତ ମୀବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି ଏ ନଗରର ଖଜଣାଖାନା ଲବାଦ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଙ୍ଗ ସିପାହୀଙ୍କ ପହରରେ ଅଛି ।
କୟାପୁର ଅନ୍ଧରୁ ମଧ୍ୟ କେବେ ପୁଲିସ ଆସି
ଅଛିନ୍ତି । ସୁତରଂ ଉପଦ୍ରବ ନିବାରଣର ଯଥାର୍ଥ
ବନୋବସ୍ତୁ ଦୋର ଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ଏବଂ ହରଷା ଦୁଇର ଶାତ୍ରୁ ଏହା ଦିନ ହେବ
ଏବଂ ତିକ୍ତ ବଜ୍ରଧର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିକ ଲଭିବ । ଏହା
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲୁ କି କନେଞ୍ଚିବଳ-
ମାନେ ଉପଦ୍ରବକାରିକୁ ଶୁଣ କରିବାର ଅରମ୍ଭ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଏବଂ କଟକର ଏକଜଣ କନେଞ୍ଚି-
ବଳ ଏହାକେ ଜ ୧୫ ଶତ୍ରୁ ଦତ୍ୟା କରିଅଛି ।

ଲକ୍ଷମାନଙ୍କ ମେଳର କାରଣ ସମ୍ରକ୍ତରେ
ଦେବତା ଦହନ୍ତି କି କଳାହାତ୍ରିର ଗନ୍ଧ ଯେତି
ଏ କବି ଜାର ଦୋରଥାଳୁ । ମାତ୍ର ଭାବା ସଙ୍ଗର
ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ମୁତ୍ତ ମହାସଙ୍କାଳୀ ବଜ
ପୁର ଦାବଦାର ଥିଲେ ମାତ୍ର ତାବାଳୁ ସଙ୍ଗ
ଦେଇୟପୁର କରିଥିବାରୁ ସେ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସାଧୁପୁରତାରେ
ନଳିବନ୍ଧରେ ଅଗ୍ରନ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତୁଁ
ନାବାଳମଣ୍ଡ ଗନ୍ଧରେ ବର୍ଷିଥାଇ ତାବାରୁ ସଙ୍ଗ
ଦେଇୟପୁର ଉତ୍ତରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡ ଇଣ୍ଟିଯାକ
ମୁକ୍ତି ସହି ପୋଷ୍ୟପୁଷ୍ଟ କରି ଆପଣା ଛାତ୍ର-
ସଖାଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ନା-
ବାଲଗ ଗନ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କେଣ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ସଂଗର
ମହାଦେଵ ରହିଥାଏଇ । ଏଥର ଯିବ୍ବାରି ଶି-

ବରଗ ଅମେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଲେଖି ଅଛି ।
ଦୁରୁକ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୋଳନ କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ଏ ମାମେ ଗଲ ଫେରୁବରୀ ମାସରୁ ନିଃଶ୍ଵର
ଦୋଷ ଯାଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ମେଲିର ବାରଗ
କଳ ଏବଂ କୋଲଭାଙ୍ଗର ଜାଣୟ ବିବାଦ
ଅଟଇ । ବନମାନେ ସେ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଚୀନ ଅ-
ଧିବାସୀ ଅଟକ୍ରି ଏବଂ କୋଲଭାମାନେ ପ୍ରାୟ ସେହି
ବାର ଅଧିବାସୀ ହେଲେଦେଖେ ଏ ମାନେ ହନ୍ତ
ଏବଂ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନଶୀଳ ଅଟକ୍ରି ।
ଦୁରୁକ୍ତର ଜୀବକା କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ତୁ କୋ-
ତମାନେ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅଧିବାସୀଙ୍କାର
ବିନାନକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ କିମ୍ବା ଆପଣା
ଧ୍ୱନିକାର କ୍ଷୟାର କରି ବିନାନକୁ ରହି ଦେ-
ଅଇଲା । ଏହି ହେଉ ବନମାନେ କୋଲଭା-
ଙ୍ଗ ନିର୍ମଳ କରିବାକୁ ଦ୍ଵାରା କରି

ଏପର ଉପାକ ଥରମୁ କରିଅଛନ୍ତି । ବିନୋ-
ବସ୍ତ୍ର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କର କଳ୍ପ ଦୃଷ୍ଟି ଆଜି
କି ନାହିଁ ଉତ୍ସମରୂପେ ଜଧା ପଢ଼ ନାହିଁ ।
ବେଶ ସାହେବଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ବିନୋବସ୍ତ୍ରରେ କରି-
ସରଦାରମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କର
ଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁର ଅନ୍ତକାଳ ଉତ୍ସର୍ଗ ଏ
ଗଣ୍ଡଗାଲ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

୪୨ ମନ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କର ଏଠାରେ ଲଗାଏ ଦୁଇ ହୋଇ
ଦର୍ଶା ଦିଇ ଅରହ ହେବାର ପରିବ୍ୟ ମିଳି ତାହି ଏହି ଶାନ୍ତି
ନାଥ ଅବିକାର କରାଯାଏ । ମୌଣିଦୂର ଜଣାଧା ଏଥର ଠିକ୍
ହେଲା ବାହୁ ପରା ।

ଆମମାନକର କଳ ଶ୍ରୀକୃତ ଉତ୍ତରାଜସାହେବଙ୍କ କାମରେ
ଦାହାରି ଦୋଷମାନ ମାତ୍ରଟେବ ନାଲେ କରିଥିବ । ଶ୍ରୀକୃତ
କର୍ତ୍ତା ମାତ୍ରକୁ କଳ ସମ୍ମନ ମନେ ଗଠ ମନ୍ଦିରଧାର
ସାହେବ କରେବରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋହାର ଦୋଷମାନ ତରକ
ପୁରକୁ କୁଣ୍ଡିଶା ଦେଇ ପର କରୁଥିବାକୁ ସାହେବ
ଦାହାର ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜାର କଷାକ ଦେଇବ କରେ
ମାତ୍ରକୁ କୋଣାର୍କ ଜପରେ କେବଳ କର୍ତ୍ତାମାନା ବିଲେ
ଏକ ମୁଦେଇବ କେବଳ କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା ବସ୍ତାମନେ । ବିକୁଳ ସମୟ-
କେ ଦୋହାରରେ କର କିମ୍ବା ହୋଇ ଥିଲା ।

କୁଳ ବଦ୍ଧା—ସରି ଅନ୍ତରେ ଚନ୍ଦ୍ରପଥଙ୍କଣ ନିକଟ
ନିକଟ ମୌରୀରେ ସାଥୀ କେହିରା କାହିଁରେ ଲଗଭରେ
ଅସକାନ୍ତରୁ ଗୋଟିଏ ଅସମର ହୋଇ ଏ କର୍ବ ପହଞ୍ଚିରେ
ଏହି ପଢ଼ି ଥିବା । ସେ ଜୁଲ ଦେଇଲା ଏଥିଥିରୁ ପଢ଼ି ଶୁଣିଲେ
ପାହାଣ ମାତ୍ର ପଡ଼ି । ତଥାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବଳ ପେଣ୍ଟାର
ଦେଇ ହେଉ ଦିନଟି ଗୁଣ୍ଡବ ବସି ଦୋଷଧରୀ ମାତ୍ର ହାତ
ପଢ଼ିଲା । ଉତ୍ତର କେହିରା ଏହାକୁ ଫେରିବିଲୁ ମରି ବେଳାକୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁଳା କରିଥିଲା । ଏହା ଅସମର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଖି ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦୁଇ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କିଛନ୍ତି ଏ ଗଠ
ସାମବାର କନ୍ଧକେଳ ଦୂର ପହଞ୍ଚ ସମୟରେ ଯେହିଁ ଦୀପତ୍ର
କର ଦୁଇଯାତ ହୋଇ ଏହି ତହିଁରେ ଏହି ହୋଇଥିବା
ମନରେ ସମ୍ଭା ଏହି ଦୁଇହି ମୁଁ ସମ୍ଭା ଦୀପତ୍ର ହୋଇ
ଯଥିଁ ହୋଇ ଶାଇ ଅଛି ଏହି ଜାହାର ଘରରେ ଅବିଠ
ମାନ୍ଦି ରାତ୍ରି ମୁଁତି ହୋଇଥିବା ଅର ରଖିବ କାଳରହ
ଜାହାର ଧକ୍କାକାର ଗାଢା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଗାଇ ଅବିଷ୍ଟ
ହୋଇ ବୁଝିର ବନ୍ଦମାନ ଦେଇଥିବ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ
ଘରରେ କୌଣସି ଶାକରେ ଦୂର ମାତ୍ର ଫିରିବ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ଆଜି କାହିଁ ?

ବେହୁପାତାରେ ଦେବତା ଦୋନ ପଦ୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ
ଯ ସେ ଅନେକ ସୁଧା ଦ୍ଵାରା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାନୟିକ
କି ପଞ୍ଚବି ଅନେକ ଲଗା ପାଇ ଏଣ ।

ଏହି ନିଷକେ କବଳେ ଗଣ୍ଡାଦୟାତାରେ କୃତିତ୍ତ ଶିତା
ହୋଇ ଅନେକ ମହ ହେଲା କବି ଅଛି ।

ଅକ୍ଷି ବାରୁ ପକ୍ଷମୁଖୀଙ୍କ ଓ ଉତ୍ତରମୁଖୀଙ୍କ ରାଜ ହେଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଅଗ୍ରଦୂର ସହିତ ହେଉ ଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟର କାଳିକାରୀ କଷତି ସେଇ ଅନ୍ଧା
ଏହି ହାତ ନାହିଁ ପେଣସ୍ଥ ନାହିଁ ପରିକାର ଏହି

ମନ୍ଦାରାଜାକି ଅହାତ ଏହି ଦୋଷରେ ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଅଛିଲୁ
ଚାଲି ପାଇବ ଦର୍ଶକ ଅବସଥ ଦେବ ।

ମୁଖ୍ୟରେ ମହିଳାର ଦୂରତା ହେଉ ଯେ କବି
ମାର ଗା ଏଣ୍ ରଖ ଅପରାଧ ଏ ଏ ମମସୁର କୋରିଧା
ନୀରାଜ ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅର୍ଥ ଲାଭ ନ ହେ ଏ ବୃଦ୍ଧତାର
ପାଇଁ ୧୦୦ ଦିନେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଶାଶ୍ଵତ ଏହି ଭୂମାଳ
କୁ ୧୦୦୦ ଲାକ୍ ଚାର୍ ଲାକ୍ ହୋଇଅଛି । ଏହିରେ ଅଛି
ଏ ବ୍ୟବହାର କୁ ମହିଳାର ହୋଇ ଦାତାର ବକାର ହୋଇ
ଅଛି । ଏମାକେ ସରକାରଙ୍କର ପାଇଁ ପ୍ରକାର ନାହିଁ ଏବେ
ଦେଇଲେ କବର୍ଣ୍ଣମାର୍ଜନ ଉତ୍ସମ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଖାଇବେ ଅମେ-
ମନେ ଆଶା କରୁ ।

ଯେଉଁ ନାହିଁବାକୀ ଏ ବର୍ଷ ନାହିଁବୁରେ ନାହାତ ହୋଇଥିଲା । ଶାହିଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୁଟା ଧରି ଏବଂ ଦୃଢ଼ି ଆପଣୀ ହୋଇ ନ ଧରାନ୍ତି ଦର୍ଶକ ଓ ସେଇ ଉତ୍ସବରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଧା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସୁପରିଷେଣ୍ଡି ଲାଟି ନିୟମ ଅଗଜନ ସାହେବ ବୋଲି
ଦେଲାକର ଦର୍ଶ ଦେବେତୀର ବିପ୍ରାକାର ଦେଇଅଛି ତାହା
ଯଥର୍ଥର ରହିବା କମଟେ ମାଲେଖରରୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଳ
ଶୁଣୁସ ବ ।

ଭାବ ନିର୍ମାଣ କାହିଁ ତ ହୋଇଗନ୍ତି ବସାର
କଥାର ନିର୍ମାଣ ରାଷ୍ଟ୍ର ମହାନ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ତଥାବି
ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଦ୍ୟା ମାତ୍ର ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିଷ୍ଣୁ
ଦେବତାଙ୍କ ପାଦାଳୀ ହେଲେ ବେଦରେ ଜୀବ ଯାଏ ମାତ୍ର
ପାଦାଳୀ ହେଲେ

କୁଳାଳ ପୂର୍ବାବ୍ଦ ଯୋଗାରେ ଦିଲ୍ଲୀର ହେଉ
ଅଛି ତ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁ ବନ୍ଧନରେ ସୁଧାର, ଉତ୍ତରାୟ, ଆଶିଷ
ଆପିତା, ଅମ୍ବେଶା ଏବଂ ଘରଠକର୍ତ୍ତା ସହ ଜାତ ଶକ୍ତି
ଦିଲ୍ଲୀ ବନ୍ଧନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମୂଳ୍ୟ ଉଚ୍ଚକା ଆଣି
ଦୋଷ ହେବ ।

ମହାରାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିନଟି ଉଠନକ୍ଷରେ ଛେନ୍ଦର
ଦେଇଁ ମୁହାର ଥାଏଇ ଥାହାଯଥିଲା ନହିଁର ମଳିଶ ଗଠିଲା
କହା ଏହି ।

ସହି କଣ୍ଠେ ନିରାକାର ଖୋଟିଥ ଦେଖିଯ ଧରି ବେଳେ ଅତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଦମା କହିବାର ଆରଥିଲେ । ଦେଖିବ କାରିବି ବନ୍ଦରପାତିକ ଉପରେ ହୁଏ ହୋଇଥାଇଁ ପାହାଗାତ ଏ ମେଧାଦୂମ ପରିଚି ପ୍ରହାର କରିବି । ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ କହିଲ ବିଜନ ଡାକ୍ତାର ଉପରେ ଶବ୍ଦକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର କଥା ଅଛି । ଅବସାନ ଏତମ ଶବ୍ଦ ଫଳାବ୍ଦି ।

ତେବେବୁ କୁଳ ନାହାଯାଇଲା ଯେଉଁବେଳ ଏବେଳ
ପ୍ରସରିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ଜୀବନକୁଣ୍ଡଳ ଓ ଦୟାରୀ ପ୍ରଦାନ
କରିବାକାର କରୁଥିବାର କଥା କୁଣ୍ଡଳ ଅବଶ୍ୟକ
ବ୍ୟାକ କବମ୍ବଳ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କରିବାକାର କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାର ସମ୍ଭବ ।

ବର୍ତ୍ତନିକର ଏବଂ ସହ ପଦାର୍ଥ ପରିପାୟ ଉଚ୍ଚମଳୀ
ମାନେ ଦେଖା ଏବଂ ଶାକାଗୁଡ଼ କୋର୍ଟର ସହପଠି ହେଲେ
ଯେଥେ ଅକ୍ଷେତ୍ରମେଣ୍ଟର ଜୀବିଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଭାଗକରି ଥିବା
ଜୀବିଧ୍ୟର ନିର୍ମିତିରେ । ଅଥେତାମେ ଉପର ଏବଂ
ବ୍ୟାପିକ ଅଞ୍ଚଳେ ପାଇଁ ଗାଢ଼ି । କହାଲ ହାତମାଳ
ସହିତ ତଥା ମୟମୁଦର ଆଜିକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ମନମେ ଯାତ୍ରାର ପରି ତାଙ୍କ
ବ୍ୟାପିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର ପରି କରିବାର ଏହା ନିରାକ୍ରମ କୁଣ୍ଡଳ
ଏବଂ ଉତ୍ସବକରି ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ପରି ଏହାର ବିଶ୍ୱାସରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେଖିବା ଏବଂ ଯେହି କାରିଗର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଅଜ୍ଞନ କୁମର ଦ୍ୱାରା ତେବେନୟୁସ ବହୁନ୍ଦ ପାହା ବଲେବୁର
ଶେଷ ବିଦିତ କର୍ମବ୍ୟବସାଧନ ପଡ଼ାବିଧାରଣ ବହିବା
ସମତାରେ ସୁନ୍ଦର ସାୟତ ହୋଇ ଗାରେ । ତେବେ ଆଜି
ଅଭାବୀରଣ ଏବଚି ଅନ୍ତର୍ଭେ ଦାତାବିଧାର ପ୍ରସ୍ତ୍ରେକ କି କିଛି ?
ଅଜ୍ଞନ ଶିଖିର ଘର୍ମୁଗୁଡ଼ଠାରେ ଗୋଟାଏ ବିଦ ମାତ୍ର
କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କି ୨୫ ଏ ଶୈଳେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାର ଏବଂ ପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କି ୨୦ ଏ ମାତ୍ର
କୁରାର ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥିଲା । ଦରବଢା ସମଦଠାରେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବ କି ୧ ଏ ଦେଇ
ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଅଜ୍ଞନ ଯେ ପାରି କିମ୍ବା
ହେଉଥିଲା ପାହାତମାନକୁ ବାସମାନେ ଉତ୍ସବ ଅପ୍ରକଟିତ
ଅଧିକାର ଦର୍ଶକ ଅଭିଭାବ ଏ ନୟାତରେ ପାହାନ୍ତି କର
ନାହିଁ ।

ମୁହାର ପାଇଲାକା ଶ୍ରୀପଦ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଦେଖାଯିବା
ପାଇବାର ଦୟାତ ଗୁଡ଼ ବୋଲି କଥିତ ହେଉ ହିନ୍ଦୁ ପାଇଁ
ଏମାଙ୍କିମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଟିଏ କିମ ବସାଇବା ନଷ୍ଟପୂରେ ହେବା
ସ୍ଵେଚ୍ଛାକାରୀ ପ୍ରତିକାଳୀମ୍ବୁ ଅନ୍ତରୁ । ଗତ ଅପ୍ରେଲ
ମାସ ତାଁଙ୍କରରେ ସେ ଗୋଟିଏ ପାଇଲାକାରେ ଅନେକ ରହୁ
ଦେବ ସନ୍ଧରିକାହାରରେ ଆର୍ଦ୍ଦ ଗୋଟିଏ ପାଇଲାକାରର
ଫିଲାଇଲେ । ଏଠା ଲୁହା ମନ୍ଧ୍ୟ କଲ ଦେଇଥିବାର ଜଣ
ସାବ ତହୁଁରେ ସରଜନ ପାହେବ ହାନିକ ଉମେ ଦରିଯେ
ଶୁଦ୍ଧବ୍ୟାକରଣ ନିଷ୍ଠା ଦୋଷାକ୍ଷର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଅନେକ
ଅଞ୍ଚାରବ ଦସ୍ତଖ୍ତ । ଏଥିଥାରୁ ଅନ୍ୟମାରେ ନଳର ପଢ଼ି
ମହାବନ୍ଦୀ ଅନ୍ଧବାଦ ଦେଇଥିରୁ । ଏହି ଉତ୍ସା କିମ୍ବ
ଅନ୍ତରେକମାନେ ଏହିଏହି ଅବ୍ସାନକର୍ତ୍ତ୍ଵ ହେବେ ।

କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ହାତ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଲେ ଯାଏନ କିମ୍ବା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବାରେ । ସହିଲୁଗୁଣ, ସମୟର, ଚିନାମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କ
ପରିମା, କବିତାରେ ଅନ୍ୟତା ବରେଷ୍ଟ ସହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସ୍ଵର୍ଗ, ଶକ୍ତି ଓ ଜନମସ୍ଥରେ କହିଛୁ ସେଇ ଅନ୍ୟତା
ହୋଇବାରୀ । ଏଣେକବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଡ଼ୀକର କେନ୍ଦ୍ରର ବହୁ
ରେ କେତୋବେଳେ ଉଚ୍ଚିତ ସୁପ୍ରଦୃତି ସୁନ୍ଦର ସର୍ଵରୂପରୀତିକାଳ
ଭାବରେ କମରେ କମରେ କାହା ପାଇଥାଏଣିବେ କେବାକୁ କାହା
ପାଇଁ କାହାଁ ମାତ୍ର ଯାଏ କହେବାରେ ପଥୋଲିତ ଅନ୍ୟରେ
ଏହା ଏହା ଏହା କୁଠାଯୁଦ୍ଧ । ଅମେରିକାରେ ଏହାକି
କାହାକୁ ଏହା । ଡିଲା ପଞ୍ଜାବର ଅଧିକ ମହାଭାରତ ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଅଧେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏହିତ ବା
ମାତ୍ର କାହାର କାଳରେ କିମ୍ବା କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଠିତକ
ବର୍ଣ୍ଣ ମାନ୍ୟତାପାଦିତ କିମ୍ବା ନିର୍ମିତ କାହାରେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
କାହାର କାଳରେ କିମ୍ବା କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ

ଅରତ ମାର ଗା ୧୨ ଦିନସେ କଠ ପିଲ୍ଲାରେ କାହିଁ
କି ସିଂହ ଉଚ୍ଚ ଶିଖାର ପଢ଼ିବାରେ ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମୋହନ ମହାରାଜା ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମୂଳରେ କଣ୍ଠ
ଲେଖନ୍ତ ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ବିଧାଯକ ବିଷୟରେ ମୁହଁତିର ବାଜାରର
ବସନ୍ତବାଜାର ଓ ଗୋପନୀୟ ବହୁଅଳ୍ପରୀତି । ଏହା କଣ୍ଠର
ଲେଖନ୍ତ ଏହି ମୂଳରେ

ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେବ । ପତ୍ରେକ ଦୋଷାର ପ୍ରମହାତ୍ରୀ ସବୁଙ୍କ ଦେ
ଖାଏ ଶୁଣୁ ଦେବ ଏହି ଦେବକୁ ସାଧାରଣ
ପତ୍ରେକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରେସ୍ରୁ ନାହିଁ ।

ହରା ଅଳ କୌଣସି ଦର ଥେ ଆମକ ହାହଁ, ମଧ୍ୟ ସେ
ତାଙ୍କ ଏହି ଶୁଣା ଦିନୀ ବରକ ଏହି ଅପରା ପରେ କୌ-
ଣସି ମୁହଁଷ କରା ଯାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ବଲେ ଦିନମାରା ଠେବ
ଓ ବରାହାପୁ କହୁ ବେଳେ ହେବା ଯଦି କୌଣସିଠାର
ଦେଇ ମନୁଷ୍ୟ ହେବ ଗୋଟିମାର ବରମେ ତେବେ

ହେତୀର ନିତ କରୁଥିଲୁଗାରେ ପ୍ରେସେଟିଭ ଅନ୍ୟଦିକ
କର ଦିଲ ପାରିବେ । ଉତ୍ତର ମାତ୍ର ଅନ୍ୟଏଠି ଖୋଲାଯାଇ ।
ହାଇକୋର୍ଡର ମାନ୍ୟଦର କଳ ଉଚ୍ଚତା ସାହେବ କରି
ଦୟା ଦିଲକୋର୍ଟର ଦିଲେ ଜନନୀୟ ଏହି ଘର୍ଷଣା କରିଲେ
ତାଙ୍କରେ ଆମାଗ୍ରହକୀ ଜରେ ଏକଟି ମନ୍ୟଧାରୀ କରିଲେ
ଏହି ଅଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର କରିଲୁ ମୁଣ୍ଡ ଏକଟି ଠିକ୍ ବିଦୟାରୀ
ଲୁହା ଦେଖି ଫରାରି ଏହି ଜାଗରୁ ଅଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ମାତ୍ରକର କଢ଼ିବକ ମାତ୍ରକର ଶେଷାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମୀ
ଦୟାର ଦୟାର ଶାନ୍ତିର ହାନ୍ତିର ଦୟାର ସଜ୍ଜିର
ମୋଦିଲ କର ବହୁର ବେ ଏ କେ ହେ ସୁନ୍ଦର ମହିଳ ଯଥାର
ଏବଂ ମାତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତର କଣେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ।

ପୁରୀ ଏକାଶମାଣ ମୟିହୁର୍ମର କରତା ଯୁଦ୍ଧରେ ଟଙ୍କା
ପାଞ୍ଚଶହ ଲା ଆସି ହୋଇଥିଲା ଏହି କର୍ତ୍ତା ଟଙ୍କାଖର୍ମର
ହେ । ଏହିରେ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁମର ଟଙ୍କା ପଡ଼ିବାର
କର୍ମରେ ଏହି ହୋଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର ଏହଠା ଏକଶାହରେ
ଟଙ୍କାଖର୍ମର ଲା ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ଏହି କର୍ତ୍ତା ଅର ଅଧିକ
ସଂପ୍ରଦାୟରେ କି ହେବ । ମାତ୍ର ଏଠା ସତାମାଶହ ପରିବାର
ମଠର ମୁଖ୍ୟ ଟଙ୍କା ବେଳର ଘରରେ ବିନାଶରେ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ରମିଳାଇ ଗପରେ ହାତଖଣ ଦୂର୍ବଳ ଦାନକ ହଜା
ତ୍ରାତ୍ରମୋହି ଗପର ଦୋହାକ ଗୋପିତାକାର ଦେବିକାମୁଖ
ରେଖିଅଛନ୍ତି । ୧୨୭ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସେ ଦୋହାକ ତେ
ପିପ ହେବେ ଶିର୍ଦ୍ଦ ମନ୍ଦରାମ ପାଣୀ ହୋଇଥିଲା ।

ବସକଳତାଙ୍କ ଶେଷରେ ଯତ୍ନମହ ପ୍ରାଚୀ
ଜ ୨୫ ଏ ଦେବ ନାଥ ହେଉଥିବାର ସମୁଦ୍ରପତିମାନଙ୍କ
ହେବାଗେ ।

ଦେବାମଣ୍ଡଳ କରିବ ସହାଯୀ ନାହିଁ ଜାଗର୍ତ୍ତନେ
କି ହୋଇଲା କାହାର କଷିଳ ଦରେଖିଲେ ଜାଗର୍ତ୍ତନେ ।
ଏହି ସ୍ଥା ହେଉଥିଲାମା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟରେ ପାଇଁ ।

ପୂର୍ବ ଦିନାକାଳ ସୁମାରିରେ କଥା ବିବେ ଅଧିକ ହୋଇ
ଏହି ଦେ ଜଣେ କୃତ୍ୟ ଶ୍ରୀପ୍ରସାଦର ସେଠାରେ ତଥା
ବସନ୍ତର ଅଧିକର ପଦାଳ୍ପତ୍ର । ମାତ୍ର ସୁରକ୍ଷାରେ
କୌଣସି କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ମୁହାର ପିତ୍ତୁଙ୍କ ସେବକ (ଜଳ ଧୀର୍ଘମୁଦ୍ରା ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ପରିବର୍ତ୍ତନେ) ଶତବୀର ଦିନ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯୋଗୀ ବନ୍ଦିତ ମାନ୍ୟର କି ଦୟାର ପରିଷ୍କାର ଦେଇ ବାହରେ ଯାଏ । ତାଙ୍କ ଉତ୍ସାହମରେ କେ ଏ କରୁନାମରେ ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସେ ହତ୍ୟାକାରରେ କମିଶ୍ନ୍ଯ କାହିଁ ଅଥବା ମାନ୍ୟ ସେ କରୁନାମରେ କମିଶ୍ନ୍ଯ କାହିଁ ହେଲାମାତ୍ର ।

କୁଣ୍ଡ ପେର୍କାନ ଶର୍ଷିଦୟର ମେଲ୍ ଉଚ୍ଚାର
ହେତୁ ଅଧାରିତ ପଥ ପ୍ରକଳ୍ପକ ବନ୍ଦିଦାର ଯେତୁ
ଲବର ନିଜମନେ ଦ୍ୱାରାହୀର୍କ ନିରାପଦ ଅବଦାନ
ହେତୁ ହେଲେଇଲକ ନିକଟର କେତେମୁହଁ ଉଚ୍ଚକ ହେବା
ଏହି ।

କୁଳ ଏକ ସମ୍ପଦାନ୍ତରିଣୀ ଦେଖିଲୁ କହିଲୁ ବରପାକଟାଙ୍ଗକୁ
ଶୈଶବକାଳେ ଯାଇଥାରେ ମୁହଁର ଏ ପରାମିତ ପାଇଲା